T.C.

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ

SOYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

İNTERDİSİPLİNER REKREASYON YÖNETİMİ ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

EDİRNE İL MERKEZİNİN REKREASYON FAALİYETLERİNİN İNCELENMESİ

ONUR ALAN

TEZ DANIŞMANI

Prof. Dr. İLHAN TOKSÖZ

EDİRNE 2018

T.C.
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
İNTERDİSİPLİNER REKREASYON YÖNETİMİ ANABİLİM DALI
REKREASYON YÖNETİMİ PROGRAMI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Onur ALAN tarafından hazırlanan EDİRNE İL MERKEZİNİN REKREASYON FAALİYETLERİNİN İNCELENMESİ Konulu **Yüksek Lisans** Tezinin Sınavı, Trakya Üniversitesi Lisansüstü Eğitim - Öğretim Yönetmeliğinin 15. - 16. maddeleri uyarınca 9.03.2018 / Cuma günü saat 11:00'da yapılmış olup, yüksek lisans tezinin* .kabul.....edilmesine..... **OYBİRLİĞİ** / ~~**OYÇOKLUĞU**~~ ile karar verilmiştir.

JÜRİ ÜYELERİ	KANAAT	İMZA
Prof. Dr. Cengiz ARSLAN	Kabul Edilmesine	
Prof. Dr. İlhan TOKSÖZ	Kabul Edilmesine	
Doç. Dr. Güney Çetin GÜRKAN	Kabul Edilmesine	

* Jüri üyelerinin, tez ile ilgili kanaat açıklaması kısmında "Kabul Edilmesine / Reddine" seçeneklerinden birini tercih etmeleri gerekir.

T.C
YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
ULUSAL TEZ MERKEZİ

TEZ VERİ GİRİŞ FORMU

Referans No	10185386
Yazar Adı / Soyadı	ONUR ALAN
T.C.Kimlik No	62017343174
Telefon	5055767630
E-Posta	sau62onur@gmail.com
Tezin Dili	Türkçe
Tezin Özgün Adı	Edirne İl Merkezinin Rekreasyon Faaliyetlerinin İncelenmesi
Tezin Tercümesi	Investigation of the Recration Activities of Edirne Province Center
Konu	Spor = Sports
Üniversite	Trakya Üniversitesi
Enstitü / Hastane	Sosyal Bilimler Enstitüsü
Anabilim Dalı	Rekreasyon Yönetimi Anabilim Dalı
Bilim Dalı	
Tez Türü	Yüksek Lisans
Yılı	2018
Sayfa	114
Tez Danışmanları	PROF. DR. İLHAN TOKSÖZ
Dizin Terimleri	Rekreasyon=Recreation ; Edirne=Edirne
Önerilen Dizin Terimleri	Serbest zaman = Leisure time Spor = Sports

04.04.2018

İmza:.....

Tezin Adı: Edirne İl Merkezinin Rekreasyon Faaliyetlerinin İncelenmesi

Hazırlayan: Onur ALAN

ÖZET

Bu çalışma Edirne il merkezinde yapılan rekreasyon hizmetlerini tespit etmek, insanların serbest zamanlarını belirlemek, serbest zamanlarını günün ve haftanın hangi zaman aralıklarında hangi rekreatif faaliyetlere katıldıklarını belirlemek, insanların rekreasyonel faaliyetlerden beklentilerini tespit etmek, insanların ilgilerine ve isteklerine göre hizmetlerin oluşturulmasını sağlamak, rekreasyon hizmetlerini daha kaliteli hale getirmek ve rekreasyonel hizmetlerinin kalitesini arttırmak için öneriler sunmak amacıyla yapılmıştır.

Edirne il merkezinde 1050 kişiyle rastlantısal yöntemle anket yapılmıştır. Yapılan anketlerden eksik ve hatalı olanlar çıkarılarak araştırma 1004 anket üzerinden değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler SPSS 20 paket programı kullanılarak analizler elde edilmiş ve değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılanların % 49,6'sını (498) bayan, % 50,4'ünü (506) erkeklerin oluşturduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılanların, serbest zamanlarını değerlendirdiğimizde günlük en çok % 31,5 3 - 4 saat serbest zamanlarının olduğu belirlenmiştir. Katılımcılar serbest zamanlarında en çok % 10,6 gazete - dergi - kitap okumayı tercih ettiği gözlenmiştir. Bayanların erkeklere göre rekreasyon faaliyeti tercihini değerlendirdiğimizde serbest zamanlarını en çok % 58,9 arkadaş ziyaretine giderek değerlendirdikleri belirlenmiştir. Erkeklerin bayanlara göre rekreasyon faaliyeti tercihini değerlendirdiğimizde serbest zamanlarını en çok % 64,9 spor müsabakası izlemeye giderek değerlendirdikleri belirlenmiştir. Katılımcıların serbest zamanlarını en iyi şekilde değerlendirmek için en çok % 28,4 serbest zamanı değerlendirmeye yönelik alanlar yapılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Araştırma sonucunda Edirne il merkezinde rekreasyon alanlarının yetersiz olduğu, katılımcıların genelde pasif rekreatif faaliyetlere katıldığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, Edirne, Serbest zaman, Spor

Name of the Thesis: Investigation of the Recration Activities of Edirne Province Center

Prepared by: Onur ALAN

ABSTRACT

This research is performed in order to determine the recreational services served in the Edirne Province Centrum, and to find out people's free time, in which days of the day and the week, people tend to take part in recreational activities, to gauge people's anticipation from recreation, to facilitate services based on people's wishes and interests, and to ameliorate the recreational services, which will give way to propose solutions towards the issues.

Within the Edirne Provincial Centrum, 1050 people attending random survey has been cast. With ousting the missing and erronous ones, the survey has been conducted over 1004 valid individuals. The data obtained so far, have been analyzed via the SPSS 20 package programme, and have been evaluated as is. The participants of the survey, 49,6 % (498) are females with 50,4 % males (506) were found out to be joining the survey. Whence the free times of the participants have been evaluated on a daily basis, at most 31,5 % have 3 to 4 hours of their free time. The free time activities being 10,6 % in quantity are reading newspapers, magazines and books. When we evaluate the female recreation choices over men, the 58,9 % they have been found out to opt to evaluate their time visiting friends. When we evaluate men being dominant, at most 64,9 % spend their free time watching sports competitions. İn order to assess the free time spending of the attendees, in most 28,4 % of the surbey, need to have fields directed towards the recreations and that has been found to exist.

İn the results of the study, it has been determined that the areas within the Edirne Centrum are inadequate, and that the participants take part in passive recreational activities.

Key words: Recreation, Edirne, Leisure time, Sports

TEŞEKKÜR

Edirne il merkezinde halkın rekreasyonel ihtiyaç ve beklentilerini belirlemek, yapılan rekreasyonel faaliyetlerin kalitesini arttırmak için bu tez çalışması yapılmıştır.

Tez çalışmamda beni yönlendiren ve yardımcı olan değerli hocam Prof. Dr. İlhan TOKSÖZ'e, çalışmamda yardımlarını esirgemeyen değerli hocam Doç. Dr. Adil OĞUZHAN'a, Prof. Dr. Cengiz ARSLAN'a, Doç. Dr. Güney Çetin GÜRKAN'a, Öğr. Gör. Yasemin YILDIZ'a, Kübra YILDIRIM'a, eğitim öğretim hayatımda emeği geçen tüm öğretmenlerime, aileme sonsuz saygı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

İÇİNDEKİLER

ÖZET……..……I
ABSTRACT……..……II
TEŞEKKÜR…….…..……..……III
İÇİNDEKİLER...…….…..……..….IV
TABLOLAR LİSTESİ……...……..…VI
GRAFİK LİSTESİ…….…….…...VIII
ŞEKİLLER LİSTESİ…….…….....IX
RESİMLER LİSTESİ...…….……..…..X
KISALTMALAR LİSTESİ....…….……...……..XI
BİLDİRİM…….…..…….....XII
GİRİŞ…….…..…….…...1

BİRİNCİ BÖLÜM

1. REKREASYON ÜZERİNE KAVRAMLAR 2
1.1. Rekreasyon Kavramı 2
1.1.1. Rekreasyonun Ortaya Çıkışı..... 4
1.1.2. Rekreasyona İhtiyaç Duyulmasının Nedenleri..... 5
1.1.2.1. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Bireysel Yönden Nedenleri..... 8
1.1.2.2. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Toplumsal Yönden Nedenleri..... 8
1.1.3. Rekreasyonun Yararları..... 9
1.1.3.1. Rekreasyonun Kişisel Yararları..... 10
1.1.3.2. Rekreasyonun Toplumsal Yararları..... 11
1.1.3.3. Rekreasyonun Psikolojik Yararları 12
1.1.4. Rekreasyonun Sınıflandırılması 12
1.1.4.1. Amaçlarına Göre Rekreasyonun Sınıflandırılması..... 14
1.1.4.2. Çeşitli Kriterlere Göre Rekreasyonun Sınıflandırılması 14
1.1.5. Rekreasyon Etkinlik Alanları Ve Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımı Etkiyen Faktörler..... 14

İKİNCİ BÖLÜM

2. SEHİRLEŞME (KENTLEŞME) VE REKREASYON HİZMETLERİ 17
2.1.Yerel Yönetimler 19
2.2.Parklar Ve Bahçeler 24
2.3.Bisiklet Alanları 29
2.4.Ormanlık Alanlar 31
2.5.Yüksek Öğretim Alanları 32
2.6.GSGM Alanları 37
2.7.Edirne'deki Rekreasyon Hizmet ve Alanları 37
2.7.1.Edirne'de Park ve Bahçeler Alanları 38
2.7.2.Edirne'de Ormanlık Alanlar 40
2.7.3.Edirne Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürlüğü Alanları 41
2.7.4.Edirne'de Yükseköğretim Alanları 41
2.7.5.Edirne'de Bisiklet Yolları 42
2.7.6.Edirne'de Kano Alanları 44

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. MATERYAL VE YÖNTEM 45
3.1.Araştırmanın Amacı ve Önemi 45
3.2.Araştırmanın Evreni 45
3.3.Araştırmanın Yöntemi 46
3.4.Verilerin Toplanması ve Analizi 46
3.5.Bulgular 46
3.5.1.Verilerin Normal Dağılım Sonuçları 47
3.5.1.1.Katılımcıların Sosyo-Demografik Yapılarına İlişkin Dağılımları 47
3.5.1.2.Katılımcıların Serbest Zamanlarına Göre Faaliyet Dağılımı 52
3.5.1.3.Katılımcıların Çeşitli Durumlarına İlişkin Çapraz Dağılım Tabloları 68
4. TARTIŞMA ve SONUÇ 77
KAYNAKLAR 83
EKLER 96

TABLOLAR LİSTESİ

Tablo 1: Cinsiyet Durumuna İlişkin Dağılım 47
Tablo 2: Yaş Durumlarına Göre Dağılım 48
Tablo 3: Medeni Hallerine Göre Dağılım 48
Tablo 4: Meslek Durumlarına Göre Dağılım 49
Tablo 5: Aylık Kazançlarına Göre Dağılım 50
Tablo 6: Ekonomik Durumlarına Göre Dağılım 50
Tablo 7: Eğitim Durumlarına Göre Dağılım 51
Tablo 8: Serbest Zamanı Değerlendirmeye Yönelik Etkinlik Durumları Dağılımı .. 52
Tablo 9: Serbest Zaman Faaliyetlerinin Takip Durumlarına Göre Dağılım 52
Tablo 10: Günlük Zorunlu Olarak Yapılan Aktiviteler Dışında Kalan Serbest Zamanlarına Göre Dağılım 53
Tablo 11: Rekreasyon Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım (Haftada) .. 54
Tablo 12: Günün Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım 55
Tablo 13: Haftanın Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım 56
Tablo 14: Rekreatif Faaliyetlere Kimlerle Katıldığına Göre Dağılım 56
Tablo 15: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılım Yerlerine Göre Dağılım 57
Tablo 16: Tercih Edilen Rekreatif Etkinlik Durumlarına Göre Dağılım 58
Tablo 17: Serbest Zaman Faaliyeti Yapma İsteklerine Göre Dağılım 59
Tablo 18: Rekreasyonel Etkinlikler İçin Şartların Uygunluğuna Göre Dağılım..... 60
Tablo 19: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılmanın Kazandırdıklarına İlişkin Dağılım..... 61
Tablo 20: Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılmama Nedenlerine İlişkin Dağılım..... 62
Tablo 21: Rekreasyonel Etkinliklerin Sunulmasına İlişkin Dağılım 63
Tablo 22: Sunulan İmkânların Rekreatif Faaliyetlere Yeterliliğine İlişkin Dağılım 64
Tablo 23: Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik Birim ve Personele İlişkin Dağılım..... 64
Tablo 24: Yerel Yönetimlere Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu 65
Tablo 25: Özel Sektöre Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu . 66
Tablo 26: Rekreasyonel Etkinliklerin Sevk ve İdaresinde Yetersiz Nedenlere İlişkin Dağılım..... 66
Tablo 27: Serbest Zamanı Değerlendirmek İçin Beklentilere İlişkin Dağılım 67

Tablo 28: Yaş Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım (haftada) 69

Tablo 29: Yaş Durumlarına Göre Yapılan Rekreasyon Faaliyetlerine İlişkin Dağılım 70

Tablo 30: Cinsiyet Durumlarına Göre Serbest Zaman Faaliyetlerinden Kazanımları 71

Tablo 31: Cinsiyet Durumlarına Göre Rekreasyon Faaliyeti Yapma İsteklerine İlişkin Dağılımı 72

Tablo 32: Cinsiyet Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılamamasının Nedenlerine İlişkin Dağılım 73

Tablo 33: Cinsiyet Durumlarına Göre Yapılan Rekreasyon Faaliyetlerine İlişkin Dağılım 74

Tablo 34: Ekonomik Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklere Katılım Sıklığı Dağılımı 76

GRAFİKLER LİSTESİ

Grafik 1: Cinsiyet Durumuna İlişkin Dağılım 47
Grafik 2: Yaş Durumlarına Göre Dağılım 48
Grafik 3: Medeni Hallerine Göre Dağılım..... 49
Grafik 4: Meslek Durumlarına Göre Dağılım..... 49
Grafik 5: Aylık Kazançlarına Göre Dağılım 50
Grafik 6: Ekonomik Durumlarına Göre Dağılım..... 51
Grafik 7: Eğitim Durumlarına Göre Dağılım 51
Grafik 8: Serbest Zamanı Değerlendirmeye Yönelik Etkinlik Durumları Dağılımı 52
Grafik 9: Serbest Zaman Faaliyetlerinin Takip Durumlarına Göre Dağılım..... 53
Grafik 10: Günlük Zorunlu Olarak Yapılan Aktiviteler Dışında Kalan Serbest Zamanlarına Göre Dağılım 54
Grafik 11: Rekreasyon Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım(Haftada).. 55
Grafik 12: Günün Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım 55
Grafik 13: Haftanın Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım 56
Grafik 14: Rekreatif Faaliyetlere Kimlerle Katıldığına Göre Dağılım..... 57
Grafik 15: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılım Yerlerine Göre Dağılım..... 57
Grafik 16: Tercih Edilen Rekreatif Etkinlik Durumlarına Göre Dağılım..... 58
Grafik 17: Serbest Zaman Faaliyeti Yapma İsteklerine Göre Dağılım 59
Grafik 18: Rekreasyonel Etkinlikler İçin Şartların Uygunluğuna Göre Dağılım 60
Grafik 19: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılmanın Kazandırdıklarına İlişkin Dağılım..... 62
Grafik 20: Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılmama Nedenlerine İlişkin Dağılım..... 63
Grafik 21: Rekreasyonel Etkinliklerin Sunulmasına İlişkin Dağılım..... 63
Grafik 22: Sunulan İmkânların Rekreatif Faaliyetlere Yeterliliğine İlişkin Dağılım64
Grafik 23: Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik Birim ve Personele İlişkin Dağılım..... 65
Grafik 24: Yerel Yönetimlere Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu 65
Grafik 25: Özel Sektöre Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu 66
Grafik 26: Rekreasyonel Etkinliklerin Sevk ve İdaresinde Yetersiz Nedenlere İlişkin Dağılım..... 67
Grafik 27: Serbest Zamanı Değerlendirmek İçin Beklentilere İlişkin Dağılım..... 68

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1: Yerel yönetimlerin yapılanması, birim faaliyetleri ve koordinasyonu..... 20
Şekil 2: Yerel yönetimler için örnek rekreasyon program ve hizmet modeli..... 22

RESİMLER LİSTESİ

Resim 1: Barış Parkı (Suni Gölet) 38
Resim 2: Özgür Çocuklar Parkı 39
Resim 3: Vali Konağı yanı basketbol sahası 39
Resim 4: Engelsiz Yaşam Merkezi ve oyun alanı 40
Resim 5: Orman Park 40
Resim 6: Şükrü Paşa Atletizm Sahası 41
Resim 7: Trakya Üniversitesinde yer alan bazı rekratif alanlar 42
Resim 8: Eurovela'nun 13. Güzergâhı Demir Perde Yolu 43
Resim 9: Edirne'de bisiklet yolları 43
Resim 10: Nehir üzerinde kano kullanımı 44

KISALTMALAR

BESYO	-Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
Çev.	-Çeviren
DPT	-Devlet Planlama Teşkilatı
ECF	-Avrupa Bisikletliler Federasyonu
Eurovela	-Avrupa Bisiklet Rotaları Ağı
GSGM	-Gençlik Spor Genel Müdürlüğü
NRPA	-Amerikan Ulusal Rekreasyon Kurumu
TÜİK	-Türkiye İstatistik Kurumu
ÜAK	-Üniversiteler Arası Kurul
Vd.	-Ve diğerleri
WLRA	-World Leisure and Recration Association

BİLDİRİM

Tezimin içerdiği yenilik ve sonuçları başka bir yerden almadığımı ve bu tezi Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde başka bilim kuruluşuna akademik gaye ve unvan almak amacıyla vermediğimi; tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada kullanılan her türlü kaynağa eksiksiz atıf yapıldığını, aksinin ortaya çıkması durumunda her türlü yasal sonucu kabul ettiğimi beyan ediyorum.

Onur ALAN

09 / 03 / 2018

GİRİŞ

Bu araştırmanın konusu Edirne il merkezindeki rekreasyonel etkinliklerin belirlenmesi, bu etkinliklerin hazırlanması ve yönlendirilmesi süreçleri, rekreasyonel alanların belirlenmesi, insanların beklentisi ve hizmet kalitesini belirlemektir.

Günümüzde insanlar yoğun iş temposuna ayak uydurmak zorunda kalmıştır. İş hayatının stres ve yorgunluğunu atmak, bedenen ve ruhen yenilenmek, eğlenmek için kendi özgür iradesiyle katıldığı serbest zaman faaliyetlerine gereksinim duymuştur. Teknolojik gelişmeler ile birlikte insan gücüne dayalı işlerde azalma meydana gelmiştir. Böylelikle insanların serbest zamanları artmıştır. Ayrıca elektriğin yaygınlaşmasıyla insanlar, akşam saatlerinde de serbest zamanlarını değerlendirme imkânları ortaya çıkmıştır. İnsanların serbest zamanları arttıkça serbest zaman faaliyetlerine talepleri de artmaktadır. Bu talepleri karşılamak, serbest zaman faaliyetlerini daha etkin ve kaliteli hale getirmek, insanların sosyalleşmesini ve toplumsallaşmanı sağlamak, sağlıklı nesillerin oluşmasını sağlamak için rekreatif faaliyetlerin ve alanların oluşturulması sağlanmalıdır. Bu sebeplerden dolayı yerel yönetimler rekreatif alanların yapılması ve yönetilmesini sağlamalıdır. Özel kuruluşların rekreatif hizmetleri sunması için imkânlar kolaylaştırılmalıdır. Bu bilgiler ışığında Edirne İl Merkezindeki Rekreasyon Alanlarını belirlemek ve incelemek amaçlanmaktadır.

Tezin amacı, Edirne il merkezinde, çevre özelliklerinin incelenmesi, taleplere yönelik rekreasyon hizmetlerin programlanması ve rekreasyon hizmetlerinde kaliteyi arttırmak, öneriler sunmaktır.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. REKREASYON ÜZERİNE KAVRAMLAR

Bu bölümde rekreasyon kavramı, rekreasyonun ortaya çıkışı, rekreasyona duyulan ihtiyaçların nedenleri, rekreasyonun yararları rekreasyonun sınıflandırılması ve rekreasyon faaliyetlerine katılımı etkileyen faktörler ele alınacaktır.

1.1. Rekreasyon Kavramı

İnsanların iş hayatları dışında kendi iradeleriyle kendilerini yenilemek ve geliştirmek maksadıyla gönüllü katıldıkları aktiviteler rekreasyon olarak ifade edilmektedir. Latince "Rekreatio" kelimesinden gelir ve yenilenme, yeniden canlanma veya yeniden yapılanma anlamına gelmektedir (Kesim, 2006).

Zamanın iyi bir şekilde planlanması sonucunda ortaya çıkan boş zamanda gerçekleştirilen, insanın gönüllü olarak katıldığı, fiziksel ve mental açıdan yenilenmeyi sağlayan mutluluk verici faaliyetler rekreasyon olarak ifade edilmiştir (rekreasyon.org, 2017).

Rekreasyon, insanların boş zamanlarında gönüllü olarak katıldıkları ve kişisel doyum sağladıkları aktivitelerdir (Edginton vd., 1999).

Rekreasyon, insanların boş zamanlarında katıldıkları çok yönlü olabilen, fiziksel, duygusal, sosyal ve bilişsel parçalar içeren aktiviteler olarak tanımlamıştır (Broadhurst, 2001).

Çevresel etkilerden ve stresten olumsuz etkilenen beden ve ruh sağlığını tekrar elde etmek, korumak ve aynı zamanda eğlenmek amacıyla yaptığı, yapmak zorunda olduğu faaliyetlerin haricinde kalan boş zamanlarında kendi istekleri doğrultusunda yaptıkları etkinlikler rekreasyon olarak ifade edilmiştir (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Kişinin özgür ve bağımsız olduğu iş hayatı dışında, bütün zorunluluklardan kurtulduğu ve kendi istediği bir faaliyetle uğraşacağı zaman rekreasyon olarak ifade edilmiştir (Tezcan, 1994).

Rekreasyon, insanların monotonlaşan hayattan uzaklaşmak, insanlarla kaynaşmak, sosyalleşmek, öz benliğine uygun ve yapmaktan keyif aldığı faaliyetlerdir (Mirzeoğlu, 2006).

İnsanların manevi istek ve ihtiyaçlarına cevap veren, insanların gelişimi için imkan veren, boş zamanlarımızda baskı ve zorlama olmadan, özgürce yapılan faaliyetler rekreasyon olarak ifade edilmiştir (Anderson, 1998).

Rekreasyonu daha geniş açıklamak gerekirse;

- Rekreasyon, boş zamanlarda yapılır, kâr amacı yoktur.
- Rekreasyonda faaliyetlere kişiler gönüllü katılırlar.
- Rekreasyon, katılana zevk veren, mutlu eden faaliyetlerdir.
- Rekreasyon, kişisel faydalarının yanında toplumsal faydaları da sağlar.
- Toplumsal değerlere aykırı değildir (Bucher, 1972).

Devleti yönetenler vatandaşlarının yaşam kalitelerini geliştirmek gayreti içinde olmalıdır. Serbest zaman ve rekreasyon yönetimi bu alandaki hizmetlerin en iyi şekilde yapılmasında önemli bir yere sahiptir. Sosyologlara göre rekreasyon; iş ortamından ve günlük yaşamın baskısından uzaklaştıran, neşe veren faaliyetler ya da bireylerin serbest zamanlarında kendi istekleriyle yaptığı ve mutluluk duyduğu serbest zaman aktiviteleridir (Kraus, 1997).

İnsanoğlunun yaşam tarzı yıllara göre değişiklik göstermiştir. Bu değişim ile çalışma yükü artmış bunun sonucunda hayat kalitesini artırmak, beden ve ruh sağlığını tekrar elde etmek için ihtiyaç haline gelmiştir. Bu ihtiyaçlar rekreasyon başlığı altındaki faaliyetlerdir. İş yaşamı dışında kalan bağımsız, isteğe göre ve gönüllü olarak ferdi yada grup içinde katıldığı etkinliklerin tümü rekreasyon olarak ifade edilmektedir (Nahavandi, 1997).

Günümüzde insanların kendilerini gerçekleştirmek için sahip oldukları zamanın artmasının nedeni çalışma saatlerinin giderek azalmasıdır. İnsanların sağlıklı kalabilmeleri için, yaşam zorunlulukları dışında kalan zamanlarını değerlendirmeleri önemlidir. (Tütüncü ve Kuşluvan, 1997).

Rekreasyonun ortaya çıkış nedenleri incelendiğinde rekreasyonun her geçen gün artan önemi daha iyi anlaşılacaktır. Şimdi rekreasyonun ortaya çıkış nedenlerine değineceğiz.

1.1.1. Rekreasyonun Ortaya Çıkışı

Endüstri öncesi toplumlarda, serbest zaman vardı, fakat düzensizdi. Çünkü çalışma saatleri yasal haklar ile düzenlenmemişti. 12 ve daha yukarı çalışma saatleri 1-2 saatlik yemek saatleri ile aralanmıştı. Oluşan bu zaman kullanım biçimi sadece ailelerin birlikte değerlendirilebileceği bir serbest zaman kavramı doğurmuştu. Toplumların ve bireylerin bir araya gelmesi zordu (Graefe ve Parker, 1987).

1789 Fransız devrimi işçilere yasal kontrol sağlarken, pazar günlerini tatil yapmayı da sağladı. Serbest zamanın düzenlenmesi yeni rekreasyon modellerinin oluşmasını sağladı. Aile yürüyüşleri, okuma ve eğitim, organize edilmiş sportif aktiviteler vb. yapılmaya başlandı. Bunun yanında şehirleşmenin gelişmesiyle geleneksel serbest zaman modelleri ortadan kalktı. Zaman, yer, gelir ve istek serbest zaman kültürünü geliştirdi (Afyon ve Tunç, 1997).

İlk olarak 1930'da Fransa'da 2 günlük hafta sonu tatili başladı. İngiltere'de tamamen uygulanmaya 1960'ta başladı. Bu gelişmeler bireysel ve ailesel serbest zamanlarının artmasına neden oldu. Bütün bunlar zamanla yıllık tatil kavramını geliştirdi ve satın alınan tatiller birçok insan tarafından yapılmaya başlandı (Graefe ve Parker, 1987).

Gelişen teknoloji ile birlikte serbest zaman ticari olarak değerlendirilmeye başlandı. Artan gelirler ve aile çalışanlarının zamanları ile daha bireysel ve kişiye özgün bir form oluşturularak serbest zaman değerlendirildi, burada en önemli husus

serbest zamanın endüstri devrimi ile ortaya çıkmasıdır. Bunun neticesinde serbest zaman; konut-işyeri ayrımı sonucunda oluşmuş bir kavram olarak kendisini göstermiştir (Kongar, 1986).

Günümüzde serbest zaman anlayışı gittikçe değişmektedir. İş yaşamının neticesinde oluşan aşırı yıpranma serbest zamanı değerlendirmenin önemi ve gereğini yapmayı önemli hale getirmiştir. Elektriğin gelmesiyle, televizyon ve radyo evlere girmiş, gecelerin de değerlendirilmesine başlanmıştır. Bunun yanında popüler rekreasyon gelişmiş, sportif faaliyetlerin geç zamanlarda yapılması artmıştır. Gündüz çalışan insanlar gecelerini çeşitli aktivitelere ayırabilme imkanına kavuşmuşlardır. Bunun yanında park yerleri ve rekreatif alanların artması ile aile yürüyüşleri, okuma ve eğitim alanlarına olan ilgi artmıştır (Doğar, 1997).

Yeni teknolojilerin gelişmesiyle ticari rekreasyon alanı yaratılmış ve gelir kazandıran faaliyetler katılımcıların daha geniş ilgilerine ve hizmetine sunulmuştur. Bunların yanında araba yarışları, değişik açık alan rekreasyonları insanların hizmetine sunulmaya başlanmıştır (Ağaoğlu vd., 2005).

1.1.2. Rekreasyona İhtiyaç Duyulmasının Nedenleri

Rekreasyona duyulan ihtiyaçların nedenlerinin bilinmesi önemlidir. İhtiyaçlar her insan için aynı olsa da çeşitlilik ve şiddet bakımından farklılıklar göstermektedir. Bazı insanlar ihtiyaçlarını öncelikle beslenme olarak görürken bazılarında da eğitim ya da eğlenme olarak ortaya çıkmaktadır.

İhtiyaçları sınıflandırdığımızda temel ihtiyaçlar ve ikincil ihtiyaçlar olarak ifade edilmektedir. Temel ihtiyaçlar; insanın yaşamını devam ettirebilmesi için uyuma, yeme, içme, korunma gibi ihtiyaçları iken, ikincil ihtiyaçlar ise; duygu düşüncelerle sosyal ve psikolojik bir özellik olarak ifade edilmektedir. (Eren, 1991).

Rekreasyon, insanın bedensel ve ruhsal ihtiyaçlarını gidermek için yapılan faaliyetlerin tamamını ifade eder. Bu bakış açısıyla düşünüldüğünde rekreasyon, Maslow'un "İhtiyaçlar Hiyerarşisi" ile yakın bir ilişki içerisindedir (Sevil, 2012).

Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi:

- Temel Fizyolojik İhtiyaçlar,
- Güvenlik,
- Ait olma ve Sosyal İhtiyaçlar,
- Saygınlık ve Statü İhtiyacı,
- Kendini Gerçekleştirme İhtiyacı (Maslow, 1943).

- **Temel Fizyolojik İhtiyaçlar**

İnsan hayatını devam ettirecek eylemleridir. Fizyolojik ihtiyaçlarının hiyerarşisinin en alt tabanında yer almaktadır.

- **Güvenlik**

İnsanın kendini güvende hissetmesi ile ilgili ihtiyaçları kapsamaktadır. Can ve mal tehdidi altındaki bir insan için güvenlik arama ihtiyacı, birinci derece önem kazanabilir (Sevil, 2012).

- **Ait olma ve Sosyal İhtiyaçlar**

Sosyal ihtiyaçlar önemlidir. İnsanlar bir arada yaşamak, ait olmak, birbirleriyle arkadaş olmak ve çevrelerini etkilemek isterler. Bu ihtiyaçlar temel ihtiyaçlar ve güvenlik ihtiyaçları tamamladıktan sonra gerçekleşir.

- **Saygınlık ve Statü İhtiyacı**

İnsanlar kendine ve başkalarına önemli görünme ihtiyacı duyar. Bu ihtiyaç tatmin edilemese, insanda birtakım aşağılık duyguları oluşabilir.

- **Kendini Gerçekleştirme İhtiyacı**

Hiyerarşinin en üst basamağını oluşturur. Alt seviyelerdeki ihtiyaçları gerçekleşmeden bu basamağa varılamaz. Kişi bir işi yalnız başına yapması, kendi potansiyellerinin farkına varması, yaratıcı olabilmek için kendini sürekli bir gelişime tabi tutması ile ilgili ihtiyaçlardır (Karaküçük, 1999).

Rekreasyon programlarına katılan kişiler, kendi potansiyellerinin farkına varacak, yaratıcılıklarını kullanacak ve geliştirecek dolayısıyla "İhtiyaçlar Hiyerarşisi"nin en üst basamağında olan kendini gerçekleştirme ihtiyaçlarını karşılamış olacaktırlar (Sevil, 2012).

Rekreasyon uygulama hedeflerini, Maslow'un ihtiyaç hiyerarşisinin en tepesinde bulunun kendini gerçekleştirme ihtiyacı çerçevesinde değerlendirmemiz mümkün görünmektedir (Karaküçük, 1999).

İnsanın temelde tüm potansiyelini gerçekleştirmesi, hayatını dolu dolu yaşaması kendini gerçekleştirme ihtiyacı olarak görülür. Bu rekreasyonun amaçlarıyla eş anlamlılık demektir (Müftügil, 1993).

Özellikle büyük şehirlerde yaşayan insanlar sağlıklı olabilmek ve yaşam standardını yükseltmek için rekreasyonel etkinliklere ihtiyaç duymuşlardır (Şahin vd., 2009).

Bireye toplumsal ve kişisel özellikler kazandıran rekreasyonel faaliyetler, ayrıca sağlıklı olma, boş zamanlarını iyi şekilde değerlendirme ve fiziksel gelişme fırsatlarını sunmaktadır (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Sanayi devrimi ile endüstrileşme ve fabrikaların artmasıyla şehirlere göçler yaşanmıştır. Nüfus artışı, iş hayatı ve büyük şehirlerden sıkılan insanlar kendilerini rahatlatabilecekleri rekreasyon alanlarına ihtiyaç duymuştur. Böylelikle sanayi devriminde rekreasyon tarihi önemli bir yere sahip olmuştur (Torkildsen, 1999).

Sanayileşme ile ortaya çıkan çevresel sorunların insan sağlığına olumsuz etkilerini azaltmak için rekreasyonel faaliyetlere yönelme ihtiyacını arttırmaktadır (Karaküçük ve Gürbüz, 2007).

Rekreasyon amaç değil, sağlığı iyileştirme, motivasyonu arttırma, doğaya karşı olan bakış açısını değiştirme, yaşam kalitesini iyileştirme, öğrenmeyi arttırma, suç oranını azaltma yolunda bir araçtır (Öztürk vd., 2006).

Rekreasyon, günümüzde sağlık sorunlarına neden olan "hareketsizliğin" açık alan etkinlikleri ve spor faaliyetleri ile önlemek, insanların gelişimlerine katkı

sağlamak, ülke ekonomisine katkı sağlamak açısından önemli bir yere sahiptir (Çeliksoy, 2012).

Teknolojinin gelişmesi ve makineleşme insanların günlük sarf ettikleri enerji tüketimini azaltmıştır. Hareketsizlik, fizyolojik hastalıklara neden olmuştur. Bunları önlemek için fiziksel etkinliklere yönelmek gerekir. Yapılan aktif rekreasyon faaliyetleri ile fiziksel aktiviteleri attırmaktadır (Zülal, 2002).

1.1.2.1. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Bireysel Yönden Nedenleri

Rekreasyon aktivitelerine katılım nedenleri kişilere göre farklılık göstermektedir. Bu farklılıklar şöyle ifade edilmiştir:

- Sosyalleşme ihtiyacı,
- Yenilik arayışı / değişik deneyimler edinme,
- Dinlenme / rahatlama ihtiyacı,
- Yaratıcı olma,
- Fiziksel gelişim,
- Kendini geliştirme,
- Kendini sınama,
- Yarışma güdüsünü tatmin etmek (Kesim, 2006).

1.1.2.2. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Toplumsal Yönden Nedenleri

Toplum olarak bütünleşmeyi ve dayanışmayı sağlar. Demokratik toplumların oluşmasını sağlar (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenlerinden bazıları; toplumsal bütünleşmeyi ve dayanışmayı sağlar, toplumda sağlık bilinci oluşmasını sağlar ve demokratik toplum yaratılmasını sağlar (Karaküçük, 1999).

Psikolojik, sosyal ve fiziksel yararlar sağlayan rekreasyona duyulan ihtiyacın artmasına neden olmuştur (Alexandris, 1998).

Rekreasyona duyulan ihtiyacın temelinde bireyin sosyalleştirmesi, beceri ve yeteneğinin geliştirilmesi, ruh sağlığı kazandırılması, fiziki ve sağlık gelişimi sağlamak, yaratıcılık, iş verimi ve çalışma başarısına katkılar sağlamayı hedeflemektedir. Bununla birlikte demokratik toplum oluşmasını, toplumsal dayanışma ve bütünleşme, insanları mutlu etmek ve ekonomik hareketlilik sağlamayı hedeflerken serbest zaman aktivitelerine duyulan ihtiyacın karşılanmasını hedeflemektedir (Karaküçük, 2001).

1.1.3. Rekreasyonun Yararları

Beden sağlığının yanı sıra ruh sağlığı da önemlidir çünkü sağlık bütündür. Günümüzde iş, okul, aile ortamındaki sorunlar ruh sağlını olumsuz etkileyebilir. İnsanlar olumsuz etkilerden kurtulmak, uzaklaşmak, moral bulmak için rekreasyon etkinliklere katılmaktadırlar (Çoruh, 2013).

Sağlık, kişinin bedensel, sosyal ve ruhsal yönden tam bir iyilik hali olarak Dünya Sağlık Örgütü tarafından ifade edilmiştir. Burada ifade edilen "tam iyilik halinin" sağlanmasında rekreasyon faaliyetlerinin önemi büyüktür (Tütüncü, 2008).

Rekreasyon, önleyici yönüyle gençleri ileride yakalanmaları muhtemel sosyal ve fiziki hastalıklardan uzak tutmaktadır. Koruyucu yönüyle insanların ruh sağlık ve dengelerini koruyup devam etmesini sağlamaktadır. Ayrıca bedenen ve ruhen çeşitli özür ve hastalıklara yakalanmış kişilerin, rehabilitasyonun ve tedavilerinde de son derece önemli rol oynamaktadır (Carlson vd., 1972).

Haastrup'a (2011) göre rekreasyonun sağlık yararları; bireysel sağlık ve zindeliğin iyileştirilmesi, kişisel memnuniyetin arttırılması, bireyin benlik saygısına, gelişimine bireyde yeni beceri, stres ve sosyalleşme ve katılım düzelir.

Rekreasyon, sağlık açısından iki bölümde değerlendirilmektedir. Birincisi koruyucu sağlık hizmetleri kapsamında tüm sağlıklı insanlara sunulur ve bu

rekreasyon hizmetleri Dünya'da "Rekreasyon" kapsamında değerlendirilmektedir. İkincisi ise, sağlık sorunları olan ve engelli kişilere verilen iyileştirme ve esenlik (rehabilitasyon) hizmetleri kapsamındaki rekreasyon hizmetler olan "Terapötik Rekreasyon"dur (Austin, 2004).

Rekreasyon dinlenme ve eğlenme işlevlerinin yanında toplumsal kalkınmayı ve değişmeyi destekleyen eğitim yönü de önem kazanmıştır. Gençlerin kişilik gelişimi ve toplumsallaşmasında kurumsal bir niteliğe bürünmektedir (Kılbaş, 2001).

Günümüzde insanlar elde ettikleri gelirlerinin bir kısmını sportif rekreasyon faaliyetleri için harcamaktadırlar. Sağlık bilincinin giderek arttığı bu toplumlarda devlet, yerel yönetimler rekreasyon etkinliklerine destek olmakta ve ortam yaratarak teşvik etmektedirler (Çerez vd., 2006).

1.1.3.1. Rekreasyonun Kişisel Yararları

Rekreasyonun kişisel yararlarının bilinmesi rekreasyon faaliyetlerine katılımı arttırabilir. Bu nedenle bu başlık altında rekreasyonun kişisel yararlarına değinmek faydalı olacaktır.

- İş veriminin artmasını sağlarken çalışma başarısı da artar,
- İnsanının mutlu olmasını sağlar,
- İnsanı sosyalleştirir,
- Ruh sağlığı kazandırır,
- Fiziki sağlık gelişimi yaratır,
- Yaratıcı gücün gelişmesini sağlar,
- Ekonomik hareketi geliştirir,
- Kişisel yeteneklerin ve becerilerin gelişmesini sağlamaktadır (Karaküçük, 2001).

İnsanı mutlu etmesi, iş verimine ve çalışma başarısına katkısı, ekonomik hareketlilik, kişisel becerilerin geliştirilmesi, yaratıcılık, ruh sağlığının

kazandırılması, fiziki sağlık gelişiminin yaratılması ve insanın sosyalleşmesidir (Çeliksoy, 2012).

1.1.3.2. Rekreasyonun Toplumsal Yararları

Serbest zaman faaliyetleri esnasında geliştirilen yetenekler sadece birey için önemli olmayıp toplum için de büyük önemi vardır. Bundan dolayı toplumlar, serbest zamanlarda yapılan rekreasyon faaliyetlerine yakından ilgilidir (Zorba, 2007).

İnsanların yalnızlaşması ve içlerine kapanması modernleşen toplumun yansımasıdır. Toplumlardaki dil, din, ırk, kültür, eğitim gibi farklılıklar ve ekonomik sorunlar insanları birbirinden uzaklaştırmaktadır. Sosyal bir varlık olan insanlar için fizyolojik ihtiyaçlarının yanı sıra sosyal ihtiyaçları da önemlidir. Rekreasyon faaliyetleri ise insanların sosyalleşmesinde önemli yere sahiptir. Rekreasyon faaliyetleri sayesinde insanların bir araya gelmesi, toplumsal yardımlaşma ve dayanışma ile demokratik bir toplumun oluşmasını yardımcı olur (Sevil, 2012).

Gökmen vd., (1985) ise; rekreasyon eğitiminde, birey ve topluma sağladığı yararları bir bütün olarak ele almışlardır.

- Arkadaşlık ilişkisi kurulmasını sağlayarak toplumsal çevreyi genişlemesini sağlar.
- Sağlıklı ve mutlu bireyler oluşmasını sağlar.
- Bireye kendini ifade etme imkanı verir.
- Bireylerin ruh sağlığını gelişmesini sağlar ve düzenlenmesini sağlar.
- Kişilere yeni tecrübeler sağlar.
- Yaratıcılığı sağlar.
- Hayat seviyesinin yükselmesinde katkıda bulunur.
- Üretkenliği arttırır.

Rekreasyon, sporda ilgi çeken en kapsamlı alanlardan biridir. Sporun toplumda yaygınlaşmasında rekreasyon önemlidir. Yani rekreasyon ve spor birbirini etkilemektedir (Koçan, 2007).

Rekreasyon aktiviteleri fiziki hastalıkları önleyip iyileştirebileceği gibi sosyal hastalıkların iyileşmesine yardımcı olabilir. Rekreasyon topluluğa katılım, etnik ve kültürel karışım, güçlü aile oluşumu, arkadaşlar, takımlar içinde daha güçlü birleşme gibi sosyal yararlar sağlarken; suç oranlarında ve şiddette azalma, koruyucu sağlık hizmetleri, iş geliştirme, verimli iş gücü, turizm gibi ekonomik yararlar sağlarken; yaban hayatı koruma, çevre sağlığı ve rehabilitasyon gibi çevresel faydaları da vardır (Broadhurst, 2001); (Doğanay, 2006); (Özgüç, 2006); (Torkildsen, 1999); (Scorp, 2006).

1.1.3.3. Rekreasyonun Psikolojik Yararları

Rekreasyon faaliyetlerinin insanlara sağlayacağı psikolojik yararları şöyle ifade edilmektedir;

- Rekreasyon faaliyetleri kişiyi mutlu eder, moral verir.
- Rekreasyon faaliyetlerine katılmak çoğu insana göre statüsünü yükseltir.
- Doğal alanlar, kırsal alanlar ruhsal gerginlikleri giderilmesini sağlar.
- Kişinin suça yönelmesini azaltır.
- Bireyin kendisini tanımasına yardımcı olur.
- İnsan karakterinin gelişmesine yön verir.
- Sosyalleşme sağlar.
- Yaratıcı gücü geliştirir.
- Grup halinde yapılan rekreasyon faaliyetleri bireyin yalnızlığını giderir ve bireye dışa dönük kişilik geliştirme imkanı verir (Broadhurst, 2001); (Karküçük, 1999); (Hall ve Page, 2006).

1.1.4. Rekreasyonun Sınıflandırılması

Sevil (2012), rekreasyon faaliyetlerinin sınıflandırılmasını aşağıdaki gibi ifade etmektedir.

- Etkinliklere Katılma Şekline Göre Rekreasyon: Aktif ve pasif rekreasyon,
- Yerel Sınıflamaya Göre Rekreasyon: Kentsel ve kırsal rekreasyon,
- Mekânsal Açıdan Rekreasyon: Açık alan ve kapalı alan rekreasyonu,
- Katılımcıların Sayısına Göre Rekreasyon: Bireysel ve grup rekreasyonu,
- Fonksiyonel Açıdan Rekreasyon: Ticari, sosyal, artistik (estetik), entelektüel (estetik) rekreasyon,
- Zamansal Açıdan Rekreasyon: Günlük, tatil rekreasyonu, değişken rekreasyon olarak ifade edilmiştir.

Eğitimli rekreasyon uzmanları rekreasyonu geniş bir alanda değerlendirmişlerdir ve sosyal hayatı oluşturan farklı özellikteki gruplar için programlar geliştirmektedirler. Açık ve kapalı alanlarda, öğrenciler, yetişkinler ve yaşlılar, personel için ve endüstri alanında iş veriminin arttırılması için, yani toplumda yaşayan herkes için programlanmaktadır (Gökmen, 1985).

Rekreaktif etkinlikler, sosyal aktiviteler, bedensel ve zihinsel sporlar, drama, el sanatları ve işleri, kamping, müzik, dans, hobi aktiviteleri ve açık hava etkinlikleri olarak sınıflandırılmaktadır (Jenny, 1956).

Kesim (2006) rekreasyonu; özel, gönüllü, kamu, okul, ticari, terapi, silahlı kuvvetler, ve iş yeri rekreasyonu olarak sınıflandırılmıştır.

Rekreasyon faaliyetleri, sportif, kültürel, turizm ve toplumsal olarak yapılan, yaşa, mekana, sosyolojik yapıya göre, katılanların sayısına göre kriterleri olan, uluslar arası, fiziksel, sosyal estetik, ticari doğa gibi özel işlevleri olan; aktif ve pasif olarak yapılabileceği gibi, açık ve kapalı alanlarda da yapılabilmektedir (Ağılönü, 2007).

Aktif rekreasyon; bireylerin aktivitelere aktif katılımıyla gerçekleşmektedir. Pasif rekreasyon; insanların yapılan faaliyetlere katılmadığı, sadece izledikleri rekreasyon türüdür. Bir futbol maçını evde oturarak izlemek ile stadyumda açık alanlarda değişik uğraşlar vererek izlemek arasında farklar vardır. Bu iki faaliyette pasif rekreasyon olmakla birlikte, pasiflik dereceleri farklıdır. Ayrıca pasif katılım ileride aktif katılıma neden olabilmektedir. Futbol maçını stadyumda izleyen pasif bir

katılımcı, belki ileride futbola ilgi duyacak ve futbola aktif olarak katılacaktır (www.rekreasyonist.com, 12.11.2017).

Rekreasyon, amaçlarına göre ve çeşitli kriterlere göre sınıflandırılmıştır. Bunları incelemek fayda sağlayacaktır.

1.1.4.1. Amaçlarına Göre Rekreasyonun Sınıflandırılması

Toplumsal, sportif, dinlenme, kültürel, turizm, sanatsal olarak amaçlarına göre rekreasyon sınıflandırılmıştır (Karaküçük, 1999).

1.1.4.2. Çeşitli Kriterlere Göre Rekreasyonun Sınıflandırılması

Zamana göre, faaliyete katılanların sayısına göre, kullanılan mekana göre, yaş faktörüne göre, sosyolojik muhtevaya göre rekreasyon sınıflandırılmıştır (Karaküçük, 1999).

Akesen'a (1978) göre uluslar arası rekreasyon, ticari rekreasyon, fiziksel rekreasyon, sosyal rekreasyon, orman rekreasyon, estetik rekreasyonu olarak ifade edilmiştir.

1.1.5. Rekreasyon Etkinlik Alanları Ve Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımı Etkileyen Faktörler

Rekreasyon etkinlik alanları, katılım tarzına, iklim, boş zamanın şekline, süresine, coğrafi durumlar, toplum kültürüne ve ekonomik durumlarına göre çeşitlilik ya da farklılıklar gösterebilmektedir. Bunların yanında ülkenin sanayileşme durumu ve ülkenin uyguladığı politikalar da önemlidir. Gelişmişlik düzeylerine göre boş zaman ilgili anlayış ve faaliyetlerde değişiklik oluşmaktadır ve ülkelerin ekonomik gelişmişlikleri ile orantılı olarak boş zaman faaliyetlerine sahip olabilmektedir. (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Kişilerin faaliyet seçimlerinde; yaş, cinsiyet, ailenin sosyo-ekonomik düzeyi, arkadaş çevresi, yaşanılan çevre ve bu çevrede var olan imkanlar, yörenin gelenek ve görenekleri etkili olabilmektedir (Gökmen vd., 1985).

Turizm Bakanlığı, rekreatif etkinlik alanlarını 5 grupta açıklamıştır:

- Deniz ve kum: Yüzme, rüzgâr sörfü, dalgıçlık, kürek ve kano sporları.
- Dağcılık, kış sporları: Kaya tırmanışları, dağcılık, kayak, buz dansı.
- Tabiat ve yeşil turizmi: Avcılık, nehir yolculuğu, balıkçılık, hayvan gözetleme ve izleme, gençlik kampları.
- Sosyal hayat ilişkileri: Tenis, paraşütçülük, okçuluk, sağlık çiftliği, bowling.
- Kültür, sanat ve el işleri: Mücevher yapma, sinema, müzik, fotoğrafçılık, klasik dans, satranç vb. (Karaküçük, 1997).

Rekreasyon Etkinlik Alanları:

- Zihinsel,
- Bedensel beceri gerektiren hareketler,
- El becerileri,
- Toplumsal ağırlıklı etkinlikler olarak çeşitlendirmişlerdir (Gökmen vd., 1985).

Rekreasyon faaliyetlerine katılmayı engelleyen faktörler:

- Rekreasyon alanlarının ulaşılabilir olması ve finansal kaynaklar,
- Sosyal sınırlama ve cinsiyet,
- Fiziksel kaynaklar ve moda,
- Sezonluk engeller (Hall ve Page, 2006).

Aşağıda belirtilen faktörler de rekreasyon faaliyetlerine eğilimi etkileyici nitelikte olabilecek faktörler:

- Rekreasyon merkezleri,
- Eğitim düzeyi,
- Aile yapısı,
- Yaş,

- Meslek,
- Teknoloji,
- Değişen yeni sağlık bilinci,
- Nüfus artışı ve hareketliliği,
- Kültürel etki,
- Çevre bilinci,
- Kitle iletişim araçlarının etkisi, reklam,
- Şehirleşme (kentleşme) rekreasyon faaliyetlerine katılımı etkilemektedir (Broadhurst, 2001); (Hall ve Page, 2006).

İKİNCİ BÖLÜM

Bu bölümde şehirleşme (kentleşme), yönetim biçimi, yerel yönetimler ve yerel yönetimlerin rekreasyon faaliyetleri ele alınacaktır.

2. SEHİRLEŞME (KENTLEŞME) VE REKREASYON HİZMETLERİ

Sanayileşme sonucu artan kentleşmeyle şehirlerin kalabalığı, gürültüsü ve insanların iş yükü artmıştır. Bu durum insanları doğadan ve doğal ortamlardan uzaklaştırmıştır. Şehirleşmenin getirdiği kurallar, hareketsizlik ve monoton hayat tarzı, iş hayatının stresini üzerinden atmak isteyen insanları bedenen ve ruhen yenilenmek, sosyalleşmek ve eğlenmek için rekreatif etkinliklere yöneltmektedir.

Kent, belli bir nüfusun bir arada yaşadığı, sanayi ve hizmet sektörlerinin bulunduğu, yönetimsel örgüt yapısına sahip yerleşim yerleridir (Kaya vd., 2007).

Kent, belli bir nüfusa sahip toplumların kültürel, sosyal, ekonomik ve fizyolojik belli oranlarda karşılandığı, ülkelerin kendilerine göre kriterlerinin olduğu fiziki yerleşme alanları olarak ifade edilmiştir (İspir, 1993).

Kentleşmede, göçlerin artması kent yöneticilerinin en büyük sorunu haline gelmiştir. Kentleşme olurken, insanların yaşayacağı yerleşim alanları planlanır. Kentleşmenin amacı, insanlara uygar ve çağdaş yerleşim yerleri kurmaktır (Cereci, 2010).

Şehirlerin tasarlanması, planlanması ve yenilenmesi bireylerin ve toplumların fiziksel aktivite ve sağlık düzeyleri ile yakından ilgilidir (Metin, 2007).

Türkiye'de hızlı şehirleşme sonucunda şehirlerde yaşayan vatandaşların rekreatif ve spor alanları ihtiyaçları ortaya çıkmaktadır (Üstündağ vd., 2011).

Sanayi devrimiyle kentleşme artmış, yeni kültürel yapıların oluşmasının yanında birçok sorunun da gündeme gelmesine sebep olmuştur. Kent planlamacılığı,

başta kentte yaşayanların temel ihtiyaçlarını karşılamak, kentin düzenlenmesini sağlamak, insanların ihtiyaçlarını karşılamak ve gerekli alanları düzenleyerek araçları en uygun yerlere yerleştirmeyi ilke edinmektedir (Onur ve Tanalı, 2004).

Kentler kurulurken öncelikli amaçlar, kentte yaşayan insanların yaşamsal gereksinimlerini sağlamak, bu gereksinimleri karşılayan yaşamsal alanların ve araçların oluşturulmasını sağlamaktır (Greed, 1996).

Kent planlamacıları, başta yaşam alanları, meskenler, çalışma alanları, atölyeler, dükkânlar, eğlence alanları, eğitim kurumları, spor alanları, gezinti alanları tasarlamaktadır (Cereci, 2010).

Kentsel Alanlarda Spor ve Boş Zamanları Değerlendirme ilkelerine göre; kentte yaşayan herkesin spor, eğlence ve dinlence faaliyetlerine katılma hakkı, kişisel isteği doğrultusunda istediği sporu yapabilme hakkı verilmeli, spor alanları güvenli ve sağlıklı olacak şekilde tasarlanmalıdır. Kentte spor alanları ve tesisleri yeterli sayıda ve nitelikte olmasının yanında tesislerin ulaşabilir, güvenli ve sağlıklı olması esastır (Kaya vd., 2007)

Kentler bireylerin sadece zorunlu zaman dilimlerini düzenlemez, ayrıca bireylerin boş zamanlarını değerlendirmelerinde düzenleyici ve yönlendirici rol oynar (Tatlıdil, 2009).

Devletlerin yerel, bölgesel ve ulusal sorumlulukları arasında, insanların sağlık ve refahını güvence altına almak ve geliştirmek önemli yer tutmaktadır. Toplumun sadece çalışma şartlarını iyileştirmek değil, serbest zamanlarındaki aktiviteler sürecinde de yaşam kalitesini arttırmak ve özel teşebbüsler için imkânlar ve fırsat eşitliği sağlamalıdır (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Tüm vatandaşlarının genel sağlık ve refahını güvence altına almak devletin sorumlulukları arasındadır. Vatandaşların çalışma zamanlarının yanında, serbest zamanlarını değerlendirdikleri faaliyetler süresince de yaşam kalitelerini geliştirmek rekreasyon ve serbest zaman hizmetlerinin hedeflerinde olmalıdır (Mobley, 2006).

Devletin, yerel yönetimlerin, ve il özel idarelerinin rekreasyon hizmetleri; rekreasyon arazilerinin bakımı inşası, arsa ve alan temini, yatırımlar ve planlama gibi görevleri içermektedir (Kesim, 2006).

Nüfusun artmasıyla, merkezi idareler toplumsal sorunların çözümünde yetersiz kaldığı için mahalli idarelerin ağırlığı artmıştır. Belediyelerin, sınırları içinde hayatlarını devam ettiren insanların temel ihtiyaçlarının karşılanmasının yanında serbest zamanlarında durağan ve monoton geçen zamanlarını iyi değerlendirmesi veya insanların rahatlamasını sağlayacak fırsatları sunmak, tesisleri oluşturmak ve bu hizmetleri sunmak görevleri arasında yer almaktadır (Keleş, 2000).

2.1. Yerel Yönetimler

Nüfusu belirli bir oranın üzerinde olan, toplumun ortak ihtiyaçlarını karşılamak ve hizmet etmek amacıyla ortaya çıkan, resmi olarak örgütlenmiş yapılar yerel yönetimler olarak ifade edilebilir (Tamer, 1998).

Devlet sınırlarında hukuk düzeni içinde oluşturulmuş, köy, kasaba, kent gibi insan toplulukların yerel nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla oluşturulan kuruluşlardır (Nadaroğlu, 2001).

Kent, köy, il vb. yerlerde yaşayan yerel topluluğun vatandaşlarına, birlikte yaşamalarından dolayı ortak konularda hizmet edilmesi amacıyla kurulan, yasalarla belirlenmiş görevlere ve yetkilere, karar organları yerel topluluk tarafından göreve getirilir, özel bütçe ve gelirlere sahip, personeli olan kamu tüzel kişiler olarak ifade edilmiştir (Ökmen ve Dönmez, 2005).

Toplumun ortak ihtiyaçlarına çözümler üretmesi amacıyla ortaya çıkan belli bir nüfusun üzerinde olan, hukuk sistemi içerisinde oluşturulan anayasal kuruluşlar yerel yönetimler olarak ifade edilmiştir. Vatandaşlarının yaşam kalitesini, genel sağlığını ve ekonomik şartlarının gelişmesini güvence altına almakla sorumludurlar. Bu sebeplerden dolayı yerel yönetimlerin serbest zaman yönetimini başarıyla hayata geçirmeleri gerekmektedir. Bu alanda yapacağı çalışmaların hedefi, tüm

vatandaşlarının sadece iş hayatı değil, serbest zamanlarındaki faaliyetleri süresince de yaşam kalitelerini arttırmak olmalıdır (Ağaoğlu, 2013).

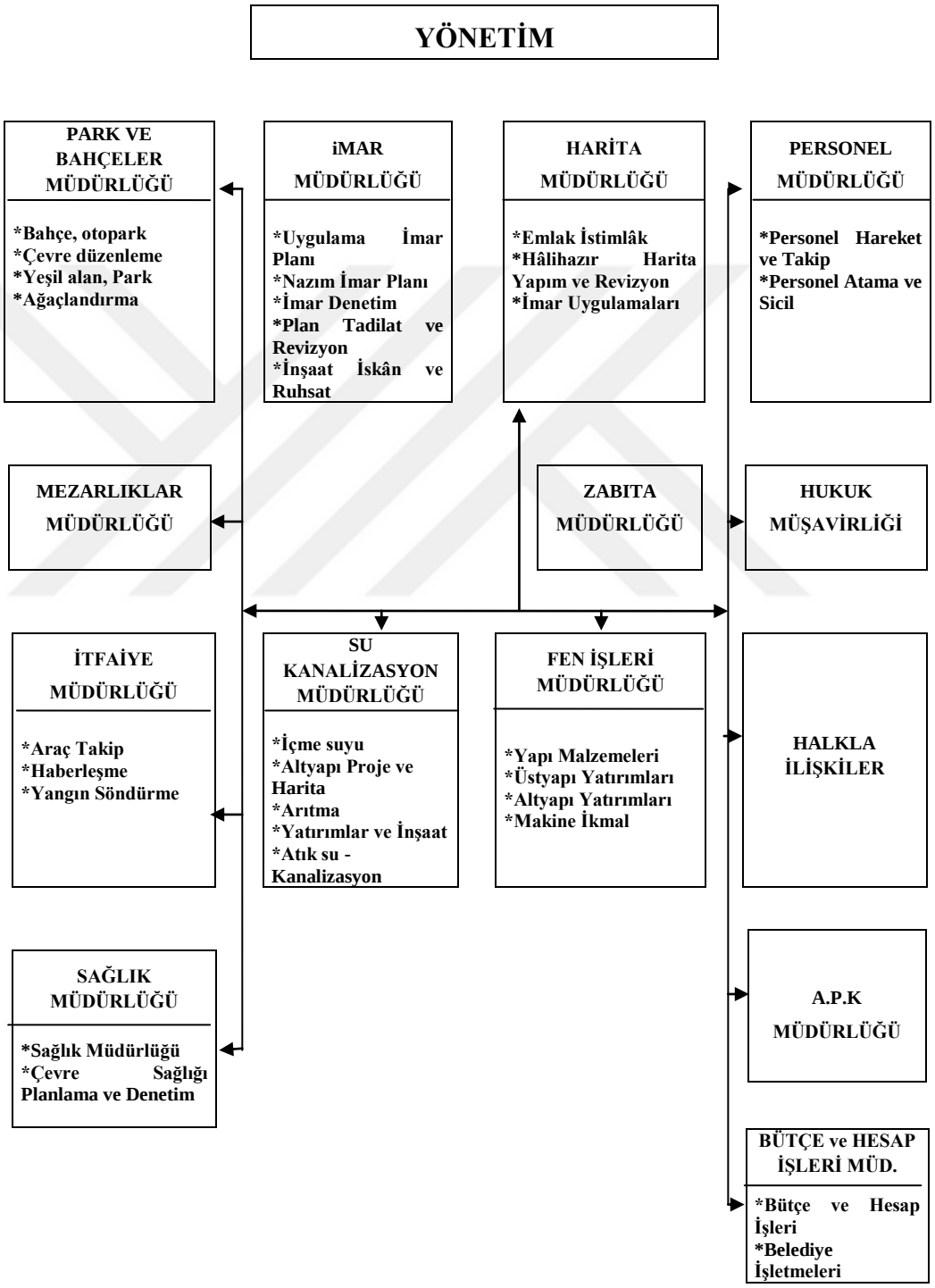

Şekil 1: Yerel yönetimlerin yapılanması, birim faaliyetleri ve koordinasyonu (Baz, 1999).

Vatandaşlarının yaşam kalitesini, ekonomik koşullarını ve genel sağlığını güvence altına alma konusunda yerel yönetimler sorumludurlar (Tamer, 1998).

İnsanların yaşam kalitelerini artırmak için devleti yönetenlerin gayret içinde olmaları gerekmektedir (Ağaoğlu, 2013).

Şehirde yaşayan tüm insanların yaşam kalitelerini arttırmak için yerel yönetimler gayret etmelidir. Parkların, serbest zamanlarını değerlendirdikleri rekreasyon alanlarının ve serbest zaman hizmetlerinin şehirlerde yaşayan tüm insanlar için önemi artmaktadır (Mobley, 2006).

Yerel yönetimler, rekreasyon organizasyonlarında ve hizmetlerinde günümüz ihtiyaçlarına göre gereken önemi verilmeli; engelli, yaşlı ve çocuk vatandaşların ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir örgütlenme modeli üzerinde çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır (Kesim, 2006).

Yerel yönetimlerin görevleri arasında rekreasyon program ve hizmetleri sunarak vatandaşlarının sosyalleşme, yaratıcılıklarını geliştirme, dinlenme ve fiziksel gelişim gibi ihtiyaçlarını karşılamaktır (Özdağ vd., 2010).

Belediyeler, rekreasyon hizmetlerini vatandaşlarının günlük yaşantılarında ulaştırmayı hedeflemektedir. Tesislerin yenilenmesi ve geliştirilmesi yönündeki çalışmalar insanların boş zaman faaliyetlerine katılabilmelerini sağlamak içindir. Şehirlerde ve kasabalarda vatandaşları için sportif faaliyet olarak basketbol, yüzme, tenis gibi branşlar ayrıca oyun alanları, piknik alanları gibi hizmetler sunulmaktadır (Russell, 2001).

Yerel yönetimler insanların yaşam kalitesini arttırmak için kamuoyuna yönelik rekreasyon hizmetlerinin plan ve uygulamalarına yönelik çalışmalara hız vermişlerdir. İnsanların yaşam kalitesini arttırmak, iş, yaşam ve geçim sıkıntısından uzaklaştırmak ve insanların boş zamanlarını verimli hale getirmek için özellikle büyükşehirlerdeki yerel yönetimlerin hedefleri arasındadır. Yerel yönetimler, eğlendirici, bilgiye dayalı, eğitici ve sportif faaliyetleri ve farklı oyun aktiviteleri ile bunları uygulanabileceği rekreasyon alanları vatandaşlarının hizmetine sunmaktadır (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Kamu rekreasyon programları kâr amacı gütmezler ve görevleri arasında insanlara rekreasyon hizmetlerini sağlarken onların kültürel, fiziksel, sosyal ve eğitsel gelişimlerini sağlamayı amaçlamaktadırlar (Gökmen vd., 1985).

İş kalitesinin ve iş gücünün artması, çalışan personelin sağlığını devam ettirmesi, iş ve aile ortamında huzur ortamı sağlamak için tüm kamu ve özel kuruluşların programlarında rekreasyon olması gereken temel unsurlardandır (Özdemir vd., 2006).

Belediyeler, yerel yönetim olarak, spor ve rekreasyon programları ile hizmetlerinin yürütülmesinde, tesislerin yapımında ve bakımında önemli rol oynayacaktır (Okuyucu ve Ramazanoğlu, 2006).

10.7.2004 kabul tarihli 23.7.2004'te Resmi Gazete'de yayımlanan 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu'na göre, büyükşehir belediyelerinin görev, yetki ve sorumluluklarını Madde 7'de şöyle düzenlemiştir: Büyükşehir ilçe ve ilk kademe belediyelerinin görev ve yetkileri için madde 7 "d" bendinde "spor, eğlence yerleri, otopark, dinlenme ve parklar yapmak; kadınlar, yaşlılar, gençler, özürlüler ve çocuklara yönelik sosyal ve kültürel hizmetler sunmak; mesleki eğitim ve beceri kursları açmak; eğitim, sağlık, kültür, tesis ve binaların yapımı, bakımı ve onarımı ile kültür ve tabiat varlıkları ve tarihi dokuyu korumak; kent tarihi bakımından önem taşıyan mekânların ve işlevlerinin geliştirilmesine ilişkin hizmetler yapmak" demektedir.

YEREL YÖNETİMLER İÇİN ÖRNEK REKREASYON PROGRAM VE HİZMET MODELİ						
SPORLAR YARIŞMALAR TURNUVALAR	Bayanlar egzersiz programı	Halk koşuları	Futbola başlangıç kursları	Futbol kültürü kulübü	Gençler için spor okulları	Baba/oğulmasa tenisi turnuvası
AÇIK HAVA REKREASYONU	Doğa yürüyüşleri	Kano beceri kursu	Hedef bulma kursları ve yarışmaları	Bahçecilik kulübü	Her yaş için mini kros yarışmaları	Piknikler
HOBİLER	Güzel sanatlar kursları	Balık tutma yarışı	Bir hobi nasıl öğrenilir	Eski kent fotoğrafları kulübü	El sanatlarını geliştirme kursları	Kelebek koleksiyonu yarışması
SOSYAL REKREASYON	Tiyatro ve sanat faaliyetleri	Müzik kursları	Halk oyunları gurubu	Söyleşiler	Kültür ve tarih gezileri	Briç, tavla, satranç kursları
GÖNÜLLÜ HİZMETLER	Engelliler için spor programı	Kimsesiz çocuklar için spor programları	Huzurevi sakinlerine egzersiz programları	Tutukevi çocuklarına hizmet programları	Çocuklara eğitim kursları	Hastane gönüllü programı

Şekil 2: Yerel yönetimler için örnek rekreasyon program ve hizmet modeli (Kesim, 2006).

Yerel yönetimlerde rekreasyon etkinlik alanları:

- Spor ve Oyun: Eğitsel oyunlar, masa tenisi, eskrim, golf, badminton, top oyunları, okçuluk vb.
- Sanat ve Küçük El Becerileri: Dikiş ve nakış, seramik, fotoğrafçılık, grafik sanatları, deri işleri, plastik sanatlar vb.
- Dans Faaliyetleri: Modern, folklorik, sosyal danslar ve balo etkinlikleri vb.
- Açık Hava Etkinlikleri: Kano, balıkçılık, piknik, kamplar, doğayı koruma etkinlikleri vb.
- Müzik Uğraşıları: Oda müziği çalışmaları, orkestra çalışmaları, koro toplulukları, enstrümantal müzik çalışmaları vb.
- Çeşitli Etkinlikler: Tartışma ve forum, hobi kulüpleri, bahçe işleri ve çiçekçilik, kâğıt oyunları ve zihinsel oyunlar vb.
- Sahne Çalışmaları: Festivaller, kulüp etkinlikleri, oyunlar vb. (Bucher, 1972).

Yerel yönetimlerin yasal zorunluluklar ve finansman kaynakları gibi kriterlerine göre rekreasyon hizmetleri;

- Rekreasyon merkezleri,
- Kütüphaneler,
- Parklar ve bahçeler,
- Yüzme havuzları,
- Müzeler,
- Sanat merkezleri (Tribe, 2011).

Zaman ve mekâna göre değişiklik gösteren insanların beklentileri ve ihtiyaçları, yerel yönetimlerin klasik hizmet anlayışından uzaklaşmış, oluşan talepleri karşılayacak sosyal ve rekreasyonel çalışmalara daha fazla yer vermeye başlamışlardır (Bülbül vd., 2006).

Spor ve rekreasyon konusunda, Kanada'da belediyeler çok çeşitli rekreasyon ve spor hizmetlerinin doğrudan sunumunu üstlenmek üzere belediyelerin teşkilat yapılarında rekreasyon birimlerini kurarak, vatandaşların rekreasyon hakları

konusunda isteklerine cevap vermek için faaliyetlerini ciddi oranda arttırmıştır (Harvey, 2001).

Avrupa ülkelerinde spor ve rekreasyon hizmetlerinin sunumu ve faaliyetlere katılım ülkelere göre değişiklik arz etmektedir. Ancak daha çok bu faaliyetlerin düzenlenmesi ve sunumunda yerel yönetimlere göre ve sorumluluk verildiği, aynı zamanda özel ve gönüllü kuruluşlarında katılımının olduğu söylenebilir (Uçar, 2014).

Kuzey Amerika'da Rekreasyon ve park hizmetlerinin sağlayıcısı olarak yerel yönetimler görev yapmaktadırlar. Şehirlerde, ilçelerde ve kasabalarda rekreasyon hizmetlerinin sağlayıcısı ve destekçisi olarak hizmet etmektedirler. Kendilerine önemli boş zaman hizmeti sunan belediye yönetimlerine Amerikalılar bağlıdırlar (Russell, 2001).

Gelişmiş Avrupa ülkelerinin spor yönetim sistemlerini incelediğimizde, belediyelerin rekreasyon ve kitle sporlarında yoğunlaştıkları görülmektedir (Akdenk, 1989).

Yabancı ülkelerde, boş zaman ya da rekreasyon faaliyetleri için sağlıkla ilgili konularda harcanan paralar, genel bütçenin % 20'sini oluşturmaktadır. Yapılan bu harcamaların yarısından fazlası koruyucu tedbirler için olduğu değerlendirilmektedir (Zorba, 1990).

2.2. Parklar ve Bahçeler

Ülke, şehir ve ilçede bulunan spor alanları, parklar, yüzme havuzları, oyun alanları, halk evleri gibi yapıların oluşturduğu ağı rekreasyon olarak ifade etmiştir (Kraus, 1998).

Amerika'daki belediyeler, spor alanlarını ve sahip oldukları çok geniş parkları işleterek, eğitim ve yönetim programları düzenlemektedirler. Bu kurum ve kuruluşlara liderlik ve rehberlik çalışmalarıyla hizmet etmektedirler (Doğu vd., 2002).

Amerika Birleşik Devletleri'nde ilk belediye rekreasyon ve oyun alanları birimi 1904'te Los Angeles'ta kuruldu ve 1947'de park ve rekreasyon birimleri birleştirilerek hem spor yapma imkanları hem de organizasyon faaliyetlerinin koordinasyonu gerçekleştirilmiştir. Los Angeles, San Diego ve Bellingham gibi şehirlerin belediyelerinde park ve rekreasyon hizmetlerinin yerine getirilmesi için belediyelerde bu isim ile birimler kurulmuştur. Bu bağlamda Los Angeles Park ve Rekreasyon Birimi, belediye başkanı tarafından seçilen ve belediye meclisi tarafından onaylanan üyelerden oluşan, Park ve Rekreasyon Komisyonu tarafından yönetilir (Sivrikaya ve Doğu, 2011).

1920'lerin ortalarında ilk olarak ABD'de boş zaman ve rekreasyon faaliyetlerini yürütmek amacıyla Amerikan Ulusal Rekreasyon Kurumu (NRPA) açılarak; park ve boş zaman yöneticileri, profesyonel rekreasyon yetiştirmek amacıyla eğitim programları geliştirmişlerdir (Metin, 2012).

Park ve rekreasyon biriminin idari yapılanması ülkelere göre değişmektedir. Özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde şehirden şehire bile değişebilmektedir. Oyun alanlarının ve parkların bakımı, planlanmasını ve onarımını kendi bütçeleriyle yapıp etkinliklerin düzenlenmesinden sorumludurlar. Ayrıca diğer kamu kuruluşlarıyla ortaklaşa hareket ederek onların yaptığı faaliyetlere destek olmaktadırlar. Rekreasyon ve park birimleri, yapılacak olan faaliyetleri bilimsel verileri dikkate alarak yapmaya çalışırlar (Doğu vd., 2002).

İnsanların fiziksel aktivitelere katılımı; sosyal çevre, doğal çevre, inşa edilmiş çevre, yaş ve motivasyon gibi faktörlerden etkilenmektedir. Binaların konumu, eğlence tesislerinin, parkların konumu ve ulaşım sistemleri de insanları fiziksel aktiviteye teşvik eder veya uzaklaştırabilir. İnsanların parklara, yeşil alanlara ve iş yerlerine kolayca ulaşabilmesi onları daha aktif hale getirecektir. Eğlence ve spor tesislerin olmaması, kirlilik, gürültü güvenlik, ulaşım sorunları fiziksel aktivitelere erişilebilirlik hakkında olumsuz olarak ifade edilebilir. Düşük gelirli insanların, tesislerin maliyetini karşılayamadığı, tesislere erişimde zorluk yaşadığı, trafik sorunlarının çokluğu ve suç oranının yüksek olduğu yerlerde boş zamanlarında daha az aktif oldukları görülmektedir (Ayhan, 2007).

Eğlence ve spor tesisleri, okullar, iş yerleri, parklar ve yollar birbirine bağlantılı, kolay erişilebilir şekilde oluşturulmalıdır. Bu tesislerden daha fazla faydalanmak için kullanım ücretlerinin daha makul seviyelerde olması gerekmektedir. Ayrıca park nezaretçilerinin olması aktif olarak katılım gösteren herkesin kendilerini güvende hissetmelerini sağlayacaktır (Metin, 2007).

İnsanlar, şehir merkezlerindeki alışveriş merkezleri, tiyatro, sinema ve eğlence alanlarının yanında, piknik alanları, spor alanları, yürüyüş - koşu alanları, yeşil alanlar, parklarda faaliyetlere katılmak, dinlenmek, eğlenmek ve sağlıklı yaşamak istemektedirler (Koçyiğit ve Yıldız, 2014).

Boş arsalar ve viran haldeki alanlar düzenlenerek yeşil ya da açık alanlara dönüştürülmelidir. Bunun için teşvik sağlanmalıdır. Yeşil alanlar korunmalı ve geliştirilmeli, kalabalık şehirlerde merkezi noktalarda halk parkları inşa edilmelidir. Kent sakinlerinin kolayca ulaşabileceği alanlar olmalıdır (Edwads ve Tsouros, 2006).

Bireylerin ya da grupların doğal kaynakları verimli şekilde kullanması, doğa ile iç içe olması, hareket özgürlüğünün olması park ve açık alan rekreasyon alanları ile sağlanmaktadır. Yapılan aktiviteler ile liderlik, birlikte çalışabilme yeteneği, ortak paylaşım, özgüven, gruba ait olma, gibi davranışların canlanması amaçlanmaktadır (Karaküçük, 1999); (Carlson vd., 1972).

İnsanların toplumsal faaliyetlere katılmasında alanların ve mekânların ulaşılabilirliği, kullanılabilirliği önemlidir. Engelli vatandaşların da diğer bireyler ile kaynaşması, sosyal ve fiziki çevreyle bütünleşmeleri sağlanmalıdır (Şirel vd., 2012).

Engelli vatandaşlarının sosyal yaşama katılımı, rekreasyonel faaliyetlerde olabilmeleri, toplumla iç içe olabilmeleri, kendilerini daha rahat hissedebilmeleri amacıyla dış mekanlarda daha fazla vakit geçirmeleri önemlidir (Keskin, 2011).

Kamusal spor alanlarının topluma açık olması, bu alanların kullanılabilmesi, bedensel sağlığa olumlu faydaları olabileceği gibi toplumsal empatinin de gelişmesini sağlar. Bu amaçla, halkın yoğun olarak kullandığı alanlara, belediye yetkilileri spor aletlerini yerleştirmektedirler. Bu alanlar parklar, yürüme - koşu alanları, sahillerdir (Pratt vd., 2000).

1999'da çıkarılan 3194 sayılı İmar Kanunu, 23804 sayılı yeni yönetmeliğe göre, belediyenin olduğu yerlerde nüfus oranı fark etmeksizin kişi başına düşen aktif yeşil alanları (oyun alanları, çocuk bahçeleri ve parklar) 10 m² olarak belirlenmiştir (Resmi Gazete, 1999).

Sportif etkinliklerin yapılması, düzenlenmesi için parklarda uygun alanlar mevcuttur. Toplum sağlığının korunması açısından, spor, oyun ve rekreasyon alanları oldukça önemlidir (Fırat, 2006).

San Diego şehrinde her yaştaki insanlara, değişik mesleki gruplarına ve insanların sosyal özelliklerine göre düzenlenmiş rekreasyon programları ve çeşitli spor olanakları sunan büyük parklar bulunmaktadır. 200.000 m²'ye yakın açık alan, 13 yüzme havuzu, 5 kaykay parkı ve 55 rekreasyon merkezinde çalışan profesyoneller ve gönüllüler tarafından hizmet verilmektedir ve sunulan hizmetlerle ilgili standartlar getirilmiştir. Örneğin, yüzme havuzları her 3 km çapında alana ve 50.000 kişinin oturduğu bölgelere göre planlanmaktadır (sandiego.gov, 2017).

400.000 m²'den oluşan Isparta Tarihi Ayazmana Parkının yaklaşık 125.000 m2'lik alanının düzenlenmesi tamamlanmıştır. Düzenlenmesi tamamlanan alanda spor alanları, çocuk oyun alanları, otopark, havuz, restoran ve kafeler, büfeler, oturma mekânları, açık hava amfisi, seyir terasları, kestane anıt ağaçları ve mescit yer almaktadır. Parka ulaşımın kolay olması yoğun şekilde kullanılmasını sağlamaktadır (Gül ve Küçük, 2001).

Kayseri'deki bazı kent parklarının mekânsal özellikleri:

Beştepeler Parkı: Oturma, dinlenme, eğlence, piknik, Kayseri evi, restoran, hayvanat bahçesi, yürüyüş - koşu yolları, açık hava tiyatrosu, gölet, mini tren, kaykay pisti, gözetleme kulesi gibi kullanım alanlarının yanı sıra park çevresinde minibüs ve otobüs durakları ile ulaşımın kolay olması sağlanmıştır.

Fuar Parkı: Oturma, dinlenme, eğlence, eğitim – kültür – ticaret, piknik amaçlı kullanıldığı gibi, iki çocuk oyun alanı, iki basketbol sahası, lunaparkı, Dünya Ticaret Merkezi, Kent Müzesi, şelale, cami gibi kullanım alanları ile halkın

kullanımına sunulmuştur. Ayrıca park çevresinde bulunan minibüs ve otobüs durakları ile ulaşım kolaylaştırılmıştır.

Mimar Sinan Parkı: Oturma, dinlenme, oyun, spor, kültür amaçlı kullanıldığı gibi, havuz, amfi tiyatro, çocuk oyun alanları, basketbol sahası, kültür – sanat evi, yapay gölet, çay bahçesi, trafik parkı, işlev kazandırılmış tarihi binaların yanı sıra park çevresinde minibüs ve otobüs durakları ile ulaşım kolaylaştırılmıştır.

İnönü Parkı: Oturma, dinlenme, oyun, spor, piknik amaçlı kullanılan alanların yanı sıra çim saha, çocuk oyun alanı, basketbol sahası, yürüyüş – koşu alanları, kondisyon parkuru, çay bahçesi gibi alanlar mevcuttur. Parka ulaşımın kolay olabilmesi için minibüs ve otobüs durakları bulunmaktadır (Onsekiz ve Emür, 2008).

Konya'da bazı kent parklarının mekânsal özellikleri:

Alâeddin Tepesi Parkı: 200.000 m² alana sahip parkta gezinti yolları, otopark, çocuk oyun alanları, oturma birimleri, tuvalet, aile çay bahçeleri ve nikâh salonu yer almaktadır. Şehrin merkezinde bulunan Alâeddin parkı şehrin tek tepesi olma özelliğine de sahiptir.

Selahaddin-i Eyyubi Tepesi Parkı: 120.000 m² alana sahip parkta yapay göl, botanik bahçe, gezinti yolları, çocuk oyun alanları, havuzlar ve su kanalları, otoparklar, açık ve kapalı çarşılar, sergi alanları, piknik alanları, tuvalet, oturma alanları, çay bahçeleri ve diğer tesisler yer almaktadır.

Kozağaç Parkı: 110.000 m² alana sahip parkta spor alanları, şelale ve mağara, piknik alanı, güvercinlik, kuşçu kahvesi, yapay göl, yıldız ve gül bahçesi ve otopark yer almaktadır.

Sanayi Parkı: 35.000 m² alana sahip parkta çiçek üretim ve sergi alanı, restoran, çay bahçesi, gezinti yolları, yapay göl, otopark ve piknik alanları yer almaktadır.

Necmettin Erbakan Parkı: 25.000 m² alana sahip parkta çocuk oyun alanı, otopark, kafeterya, restoranlar, çay bahçeleri, yapay şelale, minyatür peribacaları, minyatür Pamukkale, minyatür monstar köprüsü yer almaktadır.

Fuar Alanı: 70.000 m² alana sahiptir. Park içinde otopark, havuzlar, gezinti yolları, botla gezinti, konferans salonu, nikâh salonu, çay bahçesi, oturma birimleri, lunapark yer almaktadır (Polat ve Önder, 2004).

Konya Karaaslan Hadimi Parkı: 7.000 m² havuz ve göletten oluşurken, 15.000 m² tenis kortu, basketbol sahaları, atlı binicilik tesisi, çocuk oyun alanları, kapalı oturma alanları, sergi yerleri, lunapark ve meyve bahçesi yer almaktadır (www.konya.com.tr, 3.11.2017).

İstanbul, Halkalı Merkez Mahallesindeki Nurettin Şen Parkının içerisinde; piknik alanları, fitness alanları, otopark, çocuk oyun alanları, koşu parkuru, yapay dere ve yer altı tuvaleti mevcuttur. Merkezi konumu sayesinde çok geniş bir alana ev sahipliği yapmaktadır (www.kucukcekmece.bel.tr, 29.10.2017).

2.3. Bisiklet Alanları

Bisiklet kullanımı, şehirde kısa yolculuk ve kolay erişim imkânı sağladığı için geniş bisiklet yolları, uygun trafik politikaları ve mevzuatı, kamu alanlarında bisiklet koyulacak yerler ile desteklenmeli ayrıca kalabalık olan yollar, bisikletler, arabalar ve yayalar için ayrı ayrı şeritler oluşturularak düzenlenmelidir (Metin, 2007).

Türkiye'de bisiklet ulaşım ve spor aracı olarak yaygın şekilde kullanılmamaktadır. Bisiklet kullanım oranın % 5 olduğu ifade edilirken, bunun sebepleri arasında yaşadığımız şehirlerin motorlu taşıtların kullanımına daha uygun şekilde tasarlanmış olmasıdır. Ayrıca toplu taşıma araçları ile bisiklet taşınmasına olanak tanınmaması, bisiklet park yerlerinin olmaması, kişilerin davranış alışkanlıkları ve özel bisiklet yollarının olmaması bisiklet kullanımının yaygınlaşmasını engelleyen sebeplerdendir (www.bisikletdernegi.com, 29.10.2017).

Türkiye'de merkezi düzeyde Karayolları Genel Müdürlüğü, Türk Standartları Enstitüsü, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı gibi kurumlar bisiklet yolları ve bisiklet yollarının kullanımı hakkında teşvikleri, uygulamaları ve strateji çalışmaları yapmaktadırlar. Yerel düzeyde ise bisiklet kullanımı spor ve rekreasyon

amaçlı bir taşıt olarak görülmekte ve kent içinde güvenli bisiklet kullanımı için yapılabilecek düzenlemeler ihmal edilmektedir (Çörek Öztaş vd., 2014).

Yerel yönetimler neler yapabilir?

- Şehirlerde araba kullanımına sınırlama getirilerek bisiklete binme ve yürümeye teşvik edilmelidir. Okullar, iş yerleri, sağlık kuruluşları, mahalleler arasında sistemli yerleştirilmeli, dağınık kentleşmenin önüne geçilmelidir.
- Farklı gelir düzeylerine sahip insanların yaşadığı yerlere ulaşım, yeşil alanlar, sağlığı destekleyici alanlara eşit düzeyde ulaşması için gerekli olanaklara sahip olmaları sağlanmalıdır.
- İnsanlar yaşadıkları yerlerden bisikletle ya da yürüyerek iş yerlerine, zaruri hizmet yerlerine, gıda satış noktalarına vb. yerlere kolayca ulaşabileceği şekilde konumlandırılmalıdır.
- Sokaklar eğlenme ve aktif eğlenme haline getirilerek yaşlıların sosyalleşmesine ve çocukların oyun oynamasına uygun hale getirilmelidir (Edwads ve Tsouros, 2006).

Kamusal rekreasyon ve park bölümleri genellikle yürüyüş ve bisiklet parkurlarının geliştirilmesinden sorumludur. Yürüyüş, yetişkinler arasındaki en popüler eğlence biçimidir. Ulaşım planlaması ile rekreasyon, park planlama ve tasarım arasındaki bağlantı güçlendirilmelidir (Geoffrey vd., 2005).

Son yıllarda Avrupa'da motorlu taşıt kullanımda gerçekleşen artışlar beraberinde trafik yaralanmalarına, hava kirliliğine ve gürültüye sebep olmuştur. Bu sorunların üstesinden gelmek için insanlar araba kullanmak yerine bisiklete binmek ve yürüyüşe teşvik edilmelidir. Böylelikle oluşabilecek halk sağlığı sorunlarında iyileşmeler sağlayacaktır (Edwads ve Tsouros, 2006).

Avrupa'da trafik yoğunluğunu azaltmak, yürüyüş ve bisiklet kullanımını arttırmak amacıyla bisiklet yolları ve gerekli alt yapıların iyileştirilmesi, yerel düzeyde yapılacak politika değişiklikleri ile sağlanabilir. Bisiklet yollarının emniyetli inşa edilmesi, yerel yönetimlerin politikalarını değiştirmesi insanların bisiklete binmeyi ve yürümeyi tercih etmelerine sağlayacaktır (Edwads ve Tsouros, 2006).

Avrupa Bisiklet Federasyonu tarafından yapılan araştırmalara göre Danimarka ve Hollanda'nın bisiklet kullanımında ilk sıralarda yer aldığı belirtilmiştir. 16 milyon nüfusu olmasına rağmen Hollanda'da bulunan bisiklet sayısı 20 milyondur. Hollanda'da nüfusun % 84'ü bisiklet kullanmaktadır. Bisiklet sayısının fazla olması nedeniyle istasyon çevrelerindeki bisiklet park alanları yetersiz kalmaktadır (www.bbc.com.tr, 29.10.2017). Dünyanın en büyük bisiklet otoparkı, Hollanda'nın Utrecht şehrinde kurulacaktır. 17.100 m² alanda 6000 bisiklet kapasitesi bulunmakta ve yapılan çalışmalar ile toplamda 12500 bisiklet kapasitesine ulaşmayı hedeflemektedirler (www.hurriyet.com.tr, 29.10.2017).

Konya'nın coğrafi avantajlarının yanında her yıl Konya Büyükşehir Belediye'sinin düzenlediği bisiklet-velespit şenlikleri ve bisiklet yollarının yapılması kent merkezinde ulaşım aracı olarak en çok bisikletin tercih edilmesini sağlamıştır. Kent merkezinde 650.000 bisikletin olması bisiklet kitleme yerlerinin mevcut talep karşısında yetersiz kalmaktadır (Lorasokkay ve Ağırdır, 2011).

Tekirdağ kent genelinde yeterli bisiklet park alanı ya da bağlama demiri bulunmamaktadır. Bisiklet park alanı ve bağlama demirleri, yeni yapılmış olan sahildeki bisiklet yolu boyunca düzenlenmiştir (Öztaş vd., 2016).

2.4. Ormanlık Alanlar

Kent içinde ve yakın çevresinde doğal olarak ya da yapay olarak oluşturulmuş, kentte yaşayan insanlara çeşitli rekreatif imkânlar sunabilen, kente estetik işlevsel katkılar sağlayan, ulaşımı kolay olan alanlar kent ormanı olarak ifade edilmektedir (Ayaşlıgil, 2007).

Bölgesel orman varlığının bir parçası olan kent ormanları estetik ve fonksiyonel sonuçları ile kentle bütünleşen yeşil dokudur. Kent ormanlarının amacı, kentte yaşayan vatandaşlara spor, sağlık ve dinlenmeyi kapsayan rekreasyon imkânları sunmaktadır (Öner vd., 2007).

Kent ormanlarının sosyal işlevleri; kent halkının sağlığına katkı sağlama, görsel güzellikler sunma, kent halkına doğa ve çevre eğitimi için ortam oluşturma gibi rekreatif hizmetler vermektir. Kent ormanlarının ekonomik işlevleri ise yapacak ve yakacak odun hammaddesi sağlama, bitkisel besin maddeleri sağlamaktır. (Dirik ve Ata, 2005).

Sanayileşme ile birlikte ortaya çıkan çevresel ve trafik sorunları insan sağlığını olumsuz etkilediği için insanların doğaya sahip çıkma, doğa etkinliklerine katılma ve diğer rekreasyonel etkinliklere yönelme ihtiyacını arttırmıştır (Karaküçük ve Gürbüz 2007).

Yaş ve kültür ayrımı yapmaksızın kent peyzajını görsel ve işlevsel açıdan iyileştirmek, kentlerdeki insanlara sağlık, dinlenme ve sporu kapsayan rekreasyon imkânları sunmak, orman, doğa sevgisini aşılamak kent ormanlarının amaçlarındandır (Serin, 2004); (Öner vd., 2007).

Yeşil alanlar ve parklar, açık hava eğlence aktivitelerine aktif katılım fırsatı sunarak insanların sosyalleşmesini sağlamaktadır (Edwads ve Tsouros, 2006).

Yapılan bir araştırmada; kırsal rekreasyon alanı olarak orman içi dinlenme yerlerini spor yapmak, bisiklete binmek, yürüyüş yapmak, oyun oynamak ve koşu yapmak gibi faaliyetleri gerçekleştirmek için tercih ettiklerini belirtmişlerdir (Uzun, 2005).

Türkiye'de toplam orman alanlarının % 0,045'ini orman içi dinlenme yerleri oluşturmaktadır. İngiltere'de ormanların neredeyse % 50'si, Almanya'da % 2'si, İsveç'te ise ormanlık alanların % 1'i rekreasyon alanı olarak kullanılmaktadır (Konukçu, 2001).

2.5. Yüksek Öğretim Alanları

Toplumlar, geleceğe yönelik nitelikli insanlar yetiştirmeyi amaçladıkları için eğitimin daha çok olumlu etkilerinden yararlanmak için gerekli olan önlemleri almaktadırlar (Yetiş, 2008).

Öğrencilere ve halka yönelik rekreatif hizmetlerin planlanması ve uygulanması, başta üniversiteler, yerel yönetimler ve kulüpler aracılığıyla yaşam kalitesini arttırmaya yönelik çalışmalar yapılmaya başlandı. Bu kurumlar; insanlara serbest zamanlarını verimli kullanma fırsatı veren rekreasyon kavramını öğretmekte, insanların yaşam kalitesini arttırmak, onları iş, yaşam ve geçim sıkıntısından uzaklaştırmaya çalışmaktadır (Zorba, 2007).

2457 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu'nun 47'nci maddesi YÖK'ün yapacağı plan ve programlar uyarınca öğrencilerin dinlenme, beden ve ruh sağlığının korunması, çalışma, beslenme, boş zaman değerlendirme gibi sosyal ihtiyaçlarını karşılamak ve bu amaçla bütçe imkânları nispetinde spor salonu ve sahalar, okuma salonları, öğrenci kantini ve lokantalar açmak, yataklı sağlık merkezleri, kamp yerleri sağlamak, sinema, tiyatro salonları sağlamak ve bunlardan öğrencilerin yararlanmaları için gerekli önlemleri almakla görevlidir (2457 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu).

Yüksek Öğrenim ve Yurtlar Kurumunun 351 sayılı 35. maddesine göre öğrencilerin sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılamak için ders dışı saatlerde ve tatillerde de her türlü tedbirler alınır demektedir (Ağaoğlu vd., 2005).

Yerleşkeler, sadece eğitim ve öğretim alanları, öğrencilerin barınmalarıyla ilgili mekânlar olarak değil, öğrencilerin ve öğretim elemanlarının rekreasyon ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tasarlanmalıdır. Üniversite yerleşkelerindeki tesislere örnek olarak; yürüyüş alanları, yeşil alanlar, açık ve kapalı spor tesisleri, kafeteryalar, konser ve sinema alanları, kültürel tesisler verilebilir (Şahin vd., 2009).

Gençler üniversite eğitimleri boyunca boş zamanlarını değerlendirme ve rekreatif faaliyetlere katılımları, okullarının kendilerine sunduğu olanaklar kapsamında gerçekleşmektedir. Üniversiteler resmi eğitim dışında, öğrencilerinin kalan boş zamanlarını iyi değerlendirebilmeleri için yönlendirici olabilmektedirler. Üniversitelerin hazırladığı rekreasyon etkinliklerine katılan gençler arasındaki etkileşimi arttırmaktadır (Balcı, 2003).

Farklı toplumlardan gelen öğrenciler üniversitenin çatısı altında bir araya gelir, eğitimleri boyunca spor, arkadaş ve çalışma gruplarındaki etkileşimlerin etkisiyle sosyalleşirler. Yerleşkelerde parkların olması, açık ve yeşil alanların olması bu alanların uygun planlanması, öğrenciler ve öğretim elemanları üzerinde huzurlu ve sakin bir ortamın yaratılması açısından önemlidir. Bu planlamalar, eğitim ve öğretimin kalitesini de olumlu etkileyeceği düşünülmektedir (Çorbacı vd., 2005).

Yerleşke rekreasyonunun temel amaçları:

- Aktivitelere katılımı teşvik edip eğitim – öğretim haricinde üniversite deneyimlerini zenginleştirmek ve liderlik yetenekleri kazandırmak,
- Akademik – idari personelin, öğrencilerin ve hatta yerel halkın, sosyal, zihinsel ve fiziki ihtiyaçlarını karşılamak,
- Yerleşke rekreasyon aktiviteleri ve programları spor, açık alan faaliyetleri, eğlence ve sosyal etkinlikler, kültürel programlar gibi çeşitli aktiviteleri kapsamaktadır.
- Katılımcıların güçlü sosyal ilişkilere sahip olması fiziksel ve zihinsel sağlıklarını desteklemektedir (Mittelstaedt vd., 2006).

1940'lı yıllarda Kuzey Amerika'daki üniversitelerde sadece akademik olarak bölüm bazında boş zaman, rekreasyon ve park yönetimi konularıyla ilgili dersler verilmeye başlanmıştır (Geoffrey vd., 2005).

Cumhuriyetin ilanı ile devlet; spor, kültür ve sanatı geliştirmek için çalışmalar başlatmıştır. Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nün 1933'te kurulması, konservatuarın 1936'da kurulması, Devlet Opera ve Balesi, Devlet Tiyatroları ve Devlet Senfoni Orkestrası'nın 1949'da kurulması, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün 1989'da kurulması bu çalışmalara birer örnektir. Şehirlerde rekreasyon alanlarının kurulması ve üniversiteler bünyesinde kurulan rekreasyon bölümleri, rekreasyona verilen önemin diğer göstergeleridir (Sevil, 2012).

1990 – 1994 Altıncı Beş Yıllık Kalkınma Planına göre, "Boş zamanların değerlendirilmesinde eğitim ve organizasyon faaliyetlerini yürütecek nitelikli elamanların yetiştirilebilmesi amacı ile üniversitelerin beden eğitimi ve spor

bölümlerinde rekreasyon anabilim dalı açılacaktır" ifadesiyle rekreasyon eğitiminin amacına değinilmiştir (www.kalkinma.gov.tr, 23.10.2017).

1996 – 2000 Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planına göre; "Boş zamanların değerlendirilmesini yaşamın bir parçası haline getirmek temel ilkedir. Boş zamanların değerlendirilmesinde eğitim ve organizasyon faaliyetlerini yürütecek insan gücünün yetiştirilmesi amacıyla üniversitelerde rekreasyon anabilim dalı tesis edilecektir" ifadesiyle de rekreasyon eğitiminin gerekliliğine değinilmiştir (www.kalkinma.gov.tr, 23.10.2017).

Rekreasyon eğitimi Türkiye'de ilk olarak Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları'nda (BESYO) verilmeye başlanmıştır. 3 Temmuz 1998'de yapılan Üniversiteler Arası Kurul (ÜAK) toplantısı sonucunda Rekreasyon Bölümünün Muğla Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda açılması yönünde görüş bildirilmiştir. 12.04.2000'de yapılan YÖK toplantısı neticesinde Rekreasyon Bölümünün, BESYO'lar bünyesinde açılmasına karar verilmiştir (Zorba, 2007).

Türkiye'nin Rekreasyon Yönetimi alanında ilk lisansüstü öğretim programı 2013'te Trakya Üniversitesi'nde kurulmuştur.

Rekreasyonun lisans düzeyindeki eğitimi, beden eğitimi ve turizm alanındaki eğitim kurumlarında yer almakla birlikte, yapılan lisansüstü tez araştırmalarının incelenmesi sonucunda mimarlık, mühendislik gibi alanlarda da yer aldığı görülmüştür. Bu sebeplerden dolayı rekreasyon sadece spor ve ya turizm alanlarıyla ilişkilendirerek sosyal ya da sağlık alanına indirgenmemesi gerektiğini göstermektedir (Kızanlıklı, 2014).

Son yıllarda üniversitelerde öğrencilere yönelik tiyatro faaliyetleri, rekreatif yarışmalar, turnuvalar, eğlenceler gibi aktiviteler yerleşke rekreasyonu adı altında gerçekleşmektedir (Zorba, 2007).

Köklü ve yeni kurulan üniversitelerde spor ve sosyal tesislerin hizmetlerine önem verilmelidir. Öğrencilerin, akademisyenlerin ve tüm personelin rekreasyon faaliyetlerine katılabilmeleri için uygun koşullar sağlanmalıdır (Gültekin vd., 2013).

Yerleşke rekreasyonu programlarına katılanların fiziksel uygunluk, stres yönetimi ve zinde olma gibi genel sağlık durumlarına olumlu etkilerinin yanında topluma ait olma duygusunu güçlendirme gibi faydalar sağladığı ifade edilmiştir (Henchy, 2011).

Yerleşke rekreasyonuna katılımın katkısı; kişisel ve beceri gelişimi, yeni insanlarla tanışma, arkadaşlık, yeni şeyler deneme, topluma ait olma duygusu gibi sosyal özellikler olduğu ve stresten kurtularak akademik hayatını da olumlu etkilediği belirtmektedir (Angus ve Tanya, 2011).

Üniversitelerin açık hava programları ve kulüpleri öğrencilere katılabilecekleri mükemmel seçenekler sunmaktadırlar ki bu şekilde eğitsel anlamda ve liderlik yeteneklerinin gelişiminde katkıda bulanabilecekleri çalışma programlarına da sahip olacaklardır. Bu olanaklar ise ilerideki yaşantıları ve deneyimleri açısından mükemmel bir tecrübe olacaktır (Masteralexis vd., 2005).

Süleyman Demirel Üniversitesi Yerleşkesi'nin batı kısmındaki açık – yeşil alan içinde; mini golf spor alanları, tenis kortları, basketbol, voleybol, futbol, kafeler, amfi tiyatro, süs havuzu, oturma mekânları gibi rekreasyonel alanlar bulunmaktadır (Gül ve Küçük, 2001).

Amerika'daki Iowa Üniversitesi bünyesinde; voleybol, basketbol kortları, bütün egzersizlerin yapılabileceği büyük bir spor salonu bulunmaktadır. Bunların yanında 25 kişilik spa merkezi ve bir adet kapalı havuz bu üniversiteye ait rekreasyon alanlarındandır. Amerika'daki Cincinnati Üniversitesi bünyesinde; 200.000 m²'nin üzerinde olan yerleşkede rekreasyon alanı olarak, 3 tane yüzme havuzu, bir tane tırmanma duvarı, bir tane asma kat bulunmaktadır. Amerika'daki Texas Üniversitesi; rekreasyonel bir yerleşke merkezidir. Kapalı rekreasyon alanları 500.000 m²'nin üzerindeyken, açık alan rekreasyonu 40 dönüm üzerindedir. Tam boyutlu olimpik yüzme havuzu, fitness, basketbol, hentbol, dans sınıfları, raketbol kortları, okçuluk stüdyoları bulunmaktadır. Yerleşkedeki rekreasyon alanlarına katılan öğrencilerin mezuniyetten sonra da profesyonel olarak yaptıkları sporlara buralarda devam etmeleri mümkündür (www.bestcollegereviews.org, 24.10.2017).

2.6. GSGM Alanları

25167 sayılı Resmi Gazete'nin 1. maddesine göre; gençlik merkezleri, gençlerin serbest zamanlarını sportif, kültürel, sosyal ve sanatsal faaliyetlerle değerlendirmek, bilgi ve beceri sahibi olmalarını sağlamak, gençlik faaliyetlerini planlamak, programlamak, yönetmek, denetlemek, değerlendirmek ve geliştirmek amacı ile kurulmuştur (Resmi Gazete, 2003).

Her yıl ülke içinde ve uluslararası alanda Gençlik Spor Genel Müdürlükleri (GSGM) tarafından sportif etkinlik içeren turnuvaların yanı sıra yıl içerisinde birçok rekreatif etkinlik içeren organizasyonlar da planlanıp yapılmaktadır (Ağaoğlu vd., 2005).

Ülkemizde günümüzün şartları içerisinde rekreatif etkinlikler; Gençlik kampları, GSGM, gönüllü kuruluşlar, turizm bölgelerinde turizm uygulamaları, genellikle büyük şehirlerde açılan fitness center, oyun kulüpleri, gym center ve en önemlisi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları bünyesinde kurulan rekreasyon ve öğretmenlik bölümleri tarafından yürütülmektedir (Zorba, 2007).

2.7. Edirne'deki Rekreasyon Hizmet ve Alanları

Ülkemizin kuzey batısında yer alan Edirne 41 - 40 kuzey paraleli, 26 - 34 doğu meridyenleri arasında yer almaktadır. Kuzeyinde Istranca Dağları, orta bölümünde Ergene Havzası, güneyinde dağ ve platolar ile Meriç Deltası bulunmaktadır. 2017 itibariyle Edirne il merkezinin nüfus sayısı 178.910 iken, ilin toplam nüfusu 406.855'dir (www.edirne.bel.tr, 29.10.2017) ; (www.tuik.gov.tr, 01.02.2018).

Bu kısımda Edirne'deki rekreasyon hizmet ve alanları olarak, park ve bahçeleri, ormanlık alanları, GSGM alanları, yükseköğretim alanları, bisiklet yolları ve kano alanları incelenecektir.

2.7.1. Edirne'de Park ve Bahçeler Alanları

20.09.2017 - 01.02.2018 arasında Edirne Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde görev yapan Ziraat Mühendisi Mert Tütüncü tarafından alınan bilgilere göre; Edirne il merkezinde farklı metrajlarda toplam 86 tane park bulunmaktadır. 43 parkta hem oyun alanları hem de fitness aletleri, 27 parkta sadece oyun alanı, 6 parkta sadece fitness aletleri, 10 parkta ise sadece yeşillendirilmiş alanlar ve banklar bulunmaktadır. Genel olarak parklarda oturma bankları, çocuk oyun alanları ve fitness aletleri mevcuttur. Yeşil alanların (park, çocuk bahçesi ve oyun alanları) toplam alanı 1.350.000 m²'dir. Edirne il merkezinde kişi başına 7,54 m² yeşil alan düşmektedir.

Edirne'de bulunan başlıca parklar:

- **Barış Parkı (Suni Gölet)**

21200 m²'lik alanı olan parkta; 900 m yürüyüş yolu, spor aletleri, oyun alanları, piknik masaları, oturma bankları, yapay gölet bulunmaktadır.

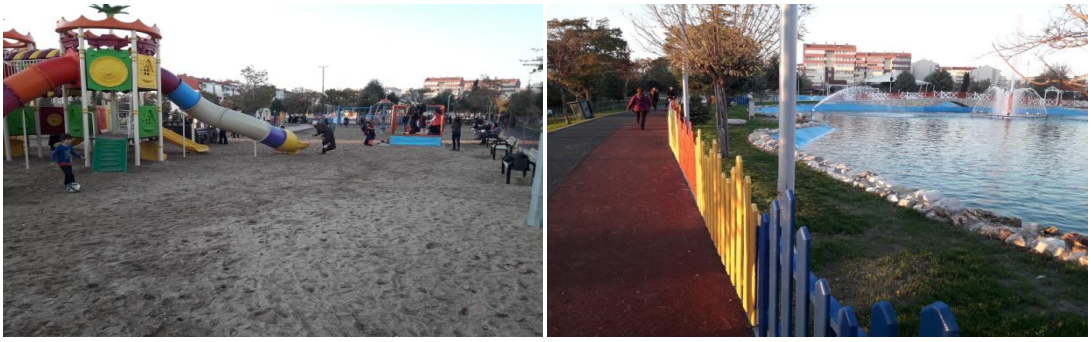

Resim 1: Barış Parkı (Suni Gölet)

- **Özgür Çocuklar Parkı**

5500 m²'lik alana yapılan parkta; çocuklar için mini futbol, basketbol, voleybol sahası, çeşitli oyun grupları ve oturma bankları bulunmaktadır.

Resim 2: Özgür Çocuklar Parkı

- **Macera Parkı**

5000 m²'lik bir alanda kurulan parkta 100 m²'lik yeşil alan, 300 m uzunluğunda yürüyüş yolu ve 350 m²'lik çocuk oyun alanı ve platform bulunmaktadır.

- **Basketbol Sahası**

Vali Konağı'nın yanında bulunan parkta yürüyüş alanları ve basketbol sahası bulunmaktadır. Özel günlerde turnuvaların yapılmasının yanı sıra spor yapmak, eğlenmek için insanlar serbest zamanlarını burada değerlendirmektedirler.

Resim 3: Vali Konağı yanı basketbol sahası (www.twitter.com.tr, 18.11.2017).

- **Engelsiz Yaşam Merkezi**

Engelsiz Yaşam Merkezi'nde; resim atölyesi, bilgisayar odası, spor salonu, mini toplantı salonu, dinlenme odası bulunmaktadır. Merkezin bahçesinde engellilere yönelik engelsiz oyun aletleri yer almaktadır. Böylelikle hem engelli vatandaşların

eğitim faaliyetleri yapılırken hem de boş zamanlarını iyi değerlendirmeleri sağlanmaktadır.

Resim 4: Engelsiz Yaşam Merkezi ve oyun alanı (www.edirne.bel.tr, 29.10.2017).

2.7.2. Edirne'de Ormanlık Alanlar

Edirne il merkezinde Kent Ormanı (Söğütlük) ve Tavuk Ormanı bulunmaktadır. Kent ormanında; koşu – yürüyüş yolu, çocuk oyun alanı, restoran, oturma bankları, piknik masaları, tuvalet gibi hizmetler bulunurken, Tavuk Ormanı'nda; restoran ve çocuk oyun alanları mevcuttur. Ayrıca yürüyüş ve bisiklet yolları yapım aşamasındadır. İnsanlar, dinlenmek, eğlenmek, gezmek, piknik yapmak, doğada zaman geçirmek, spor yapmak ve serbest zamanlarını değerlendirmek için bu mekânları tercih etmektedirler.

Resim 5: Orman Park (www.trakyanet.com, 27.11.2017).

2.7.3. Edirne Gençlik Hizmetleri Spor İl Müdürlüğü Alanları

Edirne Gençlik Spor İl Müdürlüğü bünyesinde 4 tane çok amaçlı spor salonunun yanı sıra, satranç, fitness, yüzme, bilardo, masa tenisi, judo, futbol, pilates, basketbol, atıcılık, jimnastik, halter, güreş, tenis salonları mevcuttur. Edirne'de yaşayan her yaş grubundan insanlar ve engelliler buralarda sportif rekreasyon etkinliklerine katılmaktadır. Tesislerde yaşlılara yönelik bocce, yüzme, tenis ve badminton gibi faaliyetler yapılırken, engellilere yönelik ise masa tenisi, bisiklet, bocce, atletizm, dart ve hareket eğitimi gibi faaliyetler yapılmaktadır. İnsanlar buralardaki merkezlerde serbest zamanlarını değerlendirmektedirler. Ayrıca Şükrü Paşa Atletizm Sahası'nın şehir merkezinde olması, ulaşılabilirliğin kolay olması, kullanımının ücretsiz olması, akşamları aydınlatmanın olması ve güvenlik personelinin olması buradaki rekreatif etkinliklere katılımı arttırmaktadır.

Resim 6: Şükrü Paşa Atletizm Sahası

2.7.4. Edirne'de Yükseköğretim Alanları

Trakya Üniversitesi'nin 2016 – 2017 eğitim - öğretim yılında Edirne merkezde okuyan ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrenci sayısı toplam 38.561'dir. Üniversite bünyesinde açık ve kapalı mekânlarda hem öğrencilerin hem de personelin yararlanacağı sosyal, kültürel ve sportif etkinlikler ile serbest zamanlarını değerlendirme imkânları sunulmaktadır.

Trakya Üniversitesi bünyesinde çok amaçlı kapalı spor salonları, yüzme havuzu, fitness salonu, sauna, tenis kortları, basketbol sahaları, halı sahalar, tartan pist, bahçe satrançları, tırmanma duvarı, yürüyüş yolu, kütüphane ve Meriç Nehri kenarında öğrenci sosyal tesisleri açık ve kapalı alanları ile hizmet vermektedir. Üniversite öğrencileri ve çalışanları bu alanlarda serbest zamanlarını değerlendirmektedirler.

Öğrencilerin ilgi, isteklerine göre ders dışındaki zamanlarını değerlendirmek, eğlenme ve dinlenme alışkanlığı kazanması için güzel sanatlar, panel, konferans, söyleşi, sergi, halk oyunları, film gösterimi, tiyatro gösterileri, doğa yürüyüşleri ve bisiklet turları gibi etkinlikler öğrenci toplulukları ile birlikte gerçekleştirilmektedir.

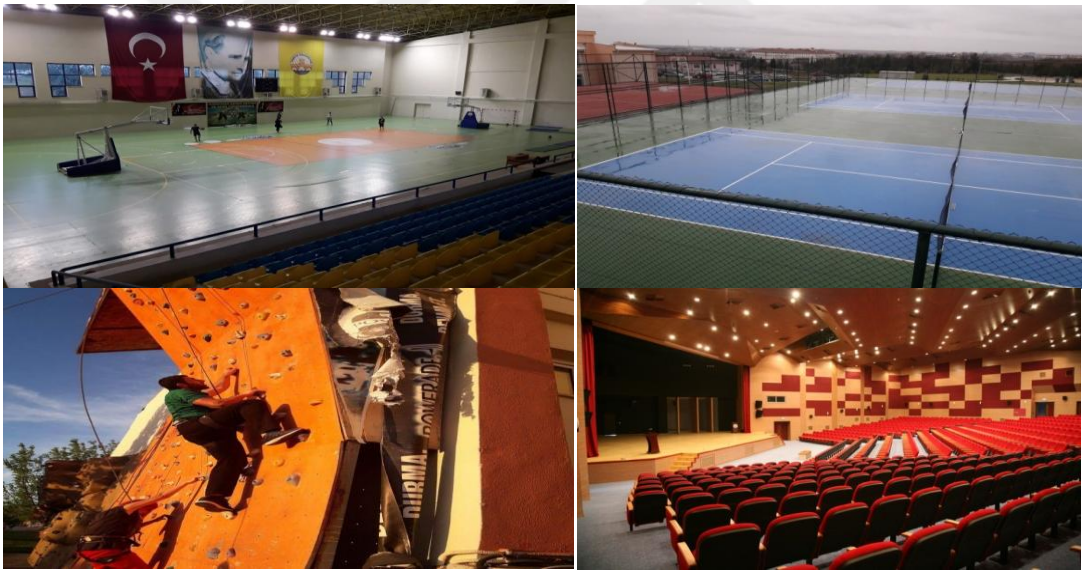

Resim 7: Trakya Üniversitesi'nde yer alan bazı rekreatif alanlar

2.7.5. Edirne'de Bisiklet Yolları

Avrupa'nın en önemli bisiklet ağı Eurovela (Avrupa Bisiklet Rotaları Ağı), Avrupa Bisikletliler Federasyonu (ECF) tarafından yönetilmekte ve Avrupa Birliği destekli, ulusal ve bölgesel ortakları bulunan bir projedir. Farklı ülkelerden geçen bisiklet güzergâhların 15 rotası tanımlanmıştır. 13. güzergâh ise Demir Perde Yolu

olarak ifade edilmektedir. Bu yol 20 farklı ülkeden geçmekte olup rotaların en uzun olanıdır. Finlandiya'dan başlayan bu yol 18 ülkeyi geçtikten sonra, Yunanistan sınırından Karaağaç'a giriş yapılarak Edirne şehir merkezinden geçip Kırklareli'nin Kayalıköy Gölü'nün yanından devam ederek Bulgaristan'da son bulmaktadır (www.eurovelo.org, 02.11.2017).

Doğal, tarihi ve turistik mekânların da ziyaret edileceği bu rotaların daha da çok talep edilmesi için şehir merkezindeki mevcut bisiklet yollarının bakımı yapılmalı ve yeni modern bisiklet yolları inşa edilmelidir.

Resim 8: Eurovela'nın 13. Güzergâhı Demir Perde Yolu (www.eurovelo13.com, 02.11.2017).

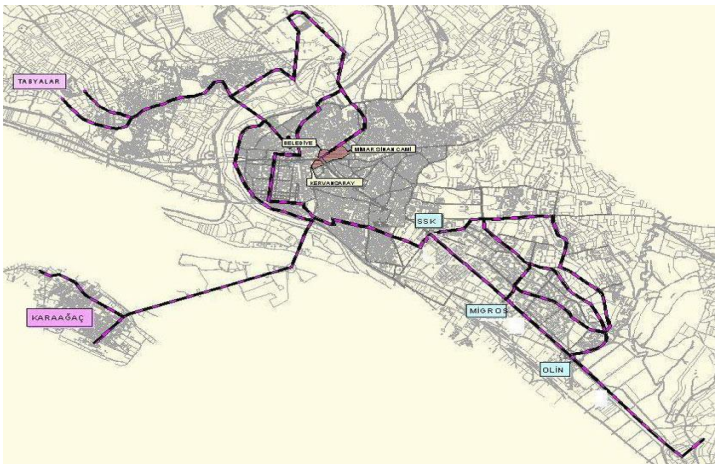

Resim 9: Edirne'de bisiklet yolları (www.palyeproje.com.tr, 29.10.2017).

2.7.6. Edirne’de Kano Alanları

Son yıllarda Tunca ve Meriç nehirlerinde kano kullanımına yönelik etkinlikler yapılmaktadır. Farklı deneyimler edinmek isteyen insanlar serbest zamanlarını bu aktiviteler ile değerlendirebilmektedir. İnsanların serbest zamanlarında kano kullanımını teşvik etmek için gerekli desteklemeler yapılmalıdır. Ayrıca farklı ülkelerin katılımı ile uluslararası kano slalomu da gerçekleştirilmiştir.

Resim 10: Nehir üzerinde kano kullanımı

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. MATERYAL VE YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın amacı ve önemi, araştırmanın evreni, araştırmanın yöntemi, verilerin toplanması ve analizi konuları ele alınacaktır.

3.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışma Edirne il merkezindeki rekreasyon hizmetlerini belirlemek, yapılan rekreasyon faaliyetlerinin hizmet kalitesini belirlemek ve insanların rekreasyonel beklentilerini tespit etmek için yapılmıştır.

Araştırmanın amacı rekreasyon hizmetlerini daha kaliteli hale getirmek, insanların ilgilerine ve isteklerine göre hizmetlerin oluşturulması sağlamak, rekreasyonel hizmetlerinin kalitesini arttırmak için öneriler sunmak ve yapılacak olan benzer çalışmalara ışık tutmaktır.

3.2. Araştırmanın Evreni

Araştırmanın evrenini Edirne il merkezi sınırları içinde yaşayan 19 yaş üstü genç ve yetişkin kişiler oluşturmuştur. Rastlantısal yöntemle belirlenen, farklı yer ve zamanlarda toplam 1050 kişiyle yüz yüze anket yapılmıştır. Yanlış, eksik ve hatalı olanlar çıkarılarak toplamda 1004 anket üzerinden bulgular değerlendirilmiştir.

Bu araştırmaya başlamadan önce T.C. Trakya Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırmaları Etik Kurulu tarafından 07.06.2016'da araştırmanın gerçekleştirilmesinde etik bilimsel standartlar açısından sakınca bulunmadığına dair karar verilmiştir.

3.3. Araştırmanın Yöntemi

Araştırmaya esas olan veriler, Ağılönü (2007) tarafından geliştirilen anket aracılığıyla toplanmıştır. Anketi kullanmak için e-mail ile izin alınmıştır.

İki bölümden oluşan anketin ilk bölümde bireylerin demografik özellikleri üzerinde durulurken, ikinci bölümün de insanların serbest zamanlarını tespit etmek, rekreatif faaliyetlerini belirlemek ve rekreatif faaliyetlerden beklentilerine yönelik sorular yer almaktadır.

3.4. Verilerin Toplanması ve Analizi

Anket yolu ile elde edilen veriler SPSS 20 paket programı kullanılarak analizler elde edilmiştir ve değerlendirilmiştir. Frekans dağılımları ve yüzde oranları dağılımları incelenmiştir.

Araştırmada kullanmak amacıyla cep telefonundan resimler (Resim 1, 2, 6, 7, 10) çekilmiştir.

3.5. Bulgular

Araştırmaya katılanların demografik bilgileri, yaptığı aktiviteler ile rekreasyonel etkinlikleriyle ilgili beklentilerine dair sonuçların neler olduğu anket sonuçlarıyla ortaya konulmaya çalışılmıştır. 1050 anket uygulanmış olup eksik ve hatalılar çıkarıldıktan sonra 1004 anket üzerinden değerlendirilmiştir.

SPSS 20 paket programı kullanılarak elde edilen veriler analiz edilip değerlendirilmiştir. Yüzdelik ve ki-kare dağılımları incelenmiştir. Microsoft Office Excel programı kullanılarak grafikler elde edilmiştir.

3.5.1. Verilerin Normal Dağılım Sonuçları

Araştırmada elde edilen bulguların normal dağılımları elde edilmiştir. Elde edilen bulguların sosyo – demografik yapılarına ilişkin dağılımları, serbest zaman faaliyetlerine göre dağılımları konuları ele alınacaktır.

3.5.1.1. Katılımcıların Sosyo – Demografik Yapılarına İlişkin Dağılımları

Bu başlık altında ankete konu olan Edirne il merkezindeki rekreasyon hizmetlerini değerlendirenlerin, cinsiyet, yaş, medeni hal, meslek, eğitim durumu ve ekonomik durumlarına göre dağılımları elde edilmiştir.

Tablo 1: Cinsiyet Durumuna İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Kadın	498	49,6	49,6	49,6
Erkek	506	50,4	50,4	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların cinsiyet özelliklerine bakıldığında % 49,6 kadın, % 50,4 erkek katılımcı olduğu gözlenmektedir.

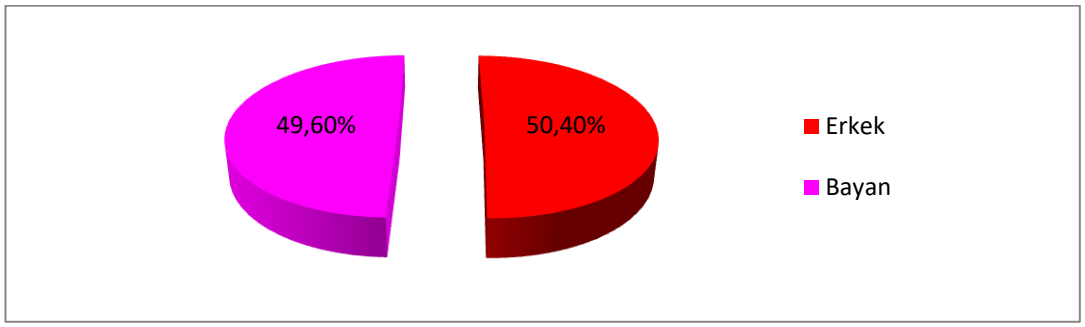

Grafik 1: Cinsiyet Durumuna İlişkin Dağılım

Tablo 2: Yaş Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
19-24	242	24,1	24,1	24,1
25-29	186	18,5	18,5	42,6
30-34	225	22,4	22,4	65,0
35-39	146	14,5	14,5	79,6
40-44	76	7,6	7,6	87,2
45 ve üstü yaş	129	12,8	12,8	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların yaş özelliklerine bakıldığında % 24,1 19-24 yaş aralığında, % 18,5 25-29 yaş aralığında, % 22,4 30-34 yaş arasında, % 14,5 35-39 yaş arasında, % 7,6 40-44 yaş aralığında, % 12,8 45 ve üstü yaş aralığında olduğu gözlenmektedir.

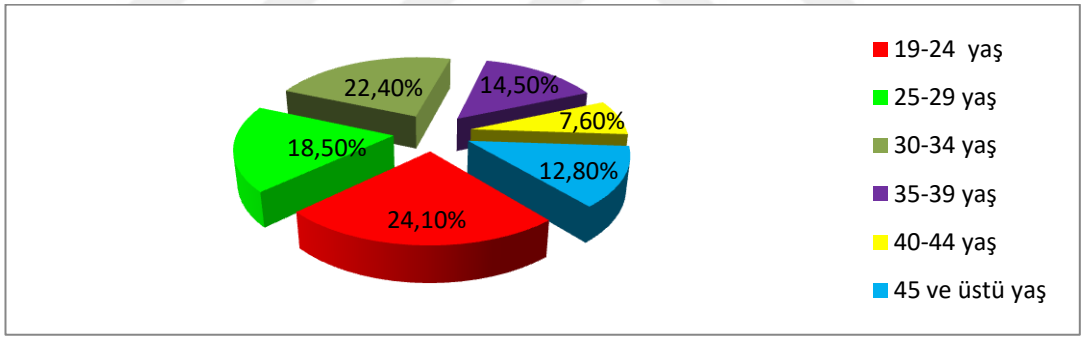

Grafik 2: Yaş Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 3: Medeni Hallerine Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evli	450	44,8	44,8	44,8
Bekar	554	55,2	55,2	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların medeni hallerine baktığımızda % 44,8 evli, % 55,2 bekâr olduğu gözlenmektedir.

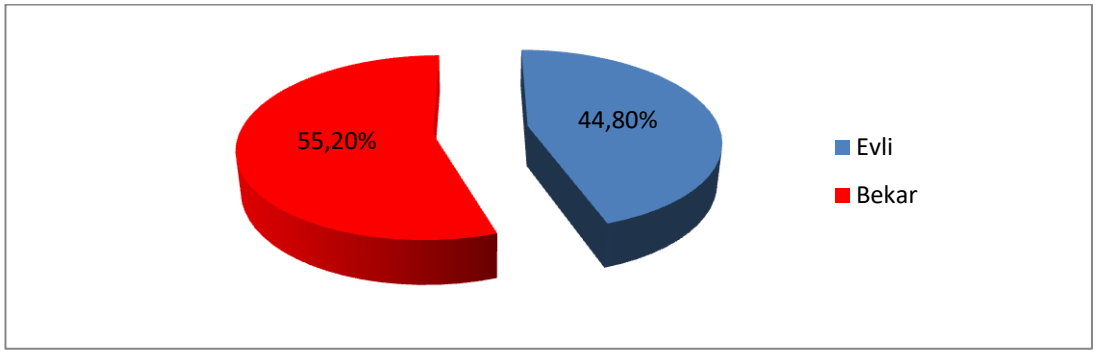

Grafik 3: Medeni Hallerine Göre Dağılım

Tablo 4: Meslek Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Çalışmıyorum	51	5,1	5,1	5,1
İşçi	290	28,9	28,9	34,0
Öğrenci	287	28,6	28,6	62,5
Memur	240	23,9	23,9	86,5
Serbest meslek	136	13,5	13,5	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların meslek durumlarını değerlendirdiğimizde % 5,1 çalışmadığını, % 28,9 işçi, % 28,6 öğrenci, % 23,9 memur, % 13,5 serbest meslek olduğu gözlenmektedir.

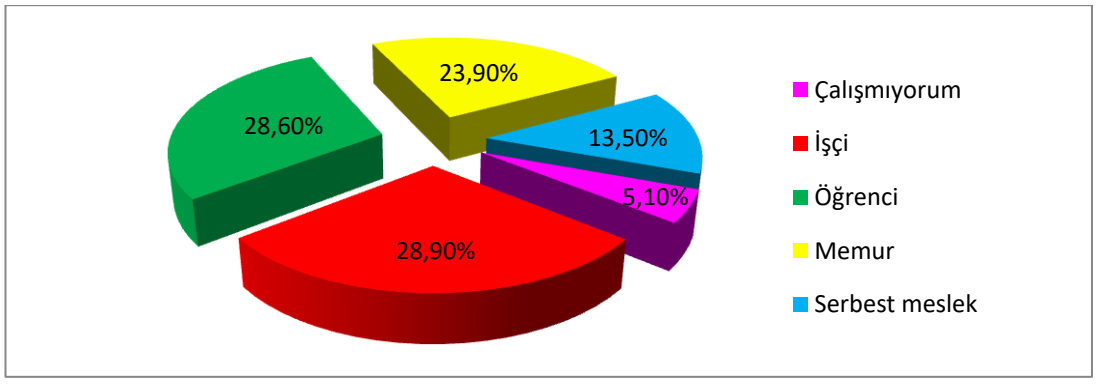

Grafik 4: Meslek Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 5: Aylık Kazançlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Gelirim yok	123	12,3	12,3	12,3
500-1000	189	18,8	18,8	31,1
1001-1500	238	23,7	23,7	54,8
1501-2000	169	16,8	16,8	71,6
2001 ve üzeri	285	28,4	28,4	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların aylık kazançlarını değerlendirdiğimizde % 12,3 gelirinin olmadığı, % 18,8 500-1000 aralığında, % 23,7 1001-1500 aralığında, % 16,8 1501-2000 aralığında, % 28,4 2001 ve üzerinde olduğu gözlenmektedir.

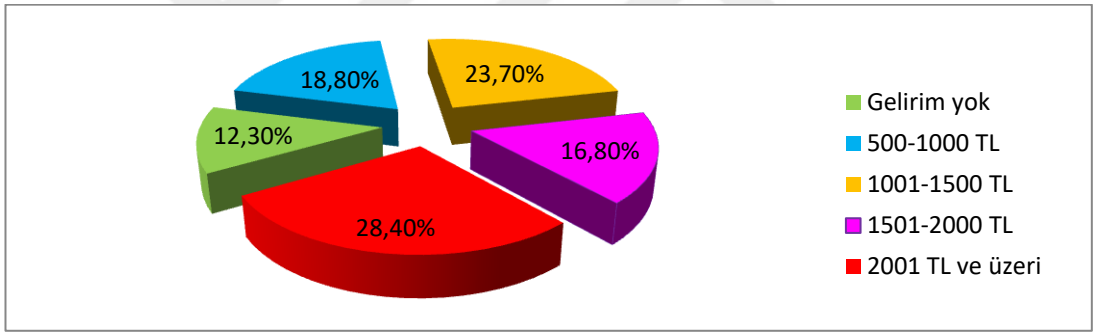

Grafik 5: Aylık Kazançlarına Göre Dağılım

Tablo 6: Ekonomik Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Zayıf (İhtiyaçlarımı Karşılayamıyorum)	161	16,0	16,0	16,0
Orta (Ancak İhtiyaçlarımı Karşılayabiliyorum)	481	47,9	47,9	63,9
İyi (İhtiyaçlarımı Karşılamakta Güçlük Çekmiyorum)	287	28,6	28,6	92,5
Çok İyi (İstediğim Gibi Para Harcayabiliyorum)	75	7,5	7,5	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların ekonomik durumlarını değerlendirdiğimizde % 16 zayıf (ihtiyaçlarımı karşılayamıyorum), % 47,9 orta (ancak ihtiyaçlarımı karşılayabiliyorum), % 28,6 iyi (ihtiyaçlarımı karşılamakta güçlük çekmiyorum), % 7,5 çok iyi (istediğim gibi para harcayabiliyorum) olduğu gözlenmektedir.

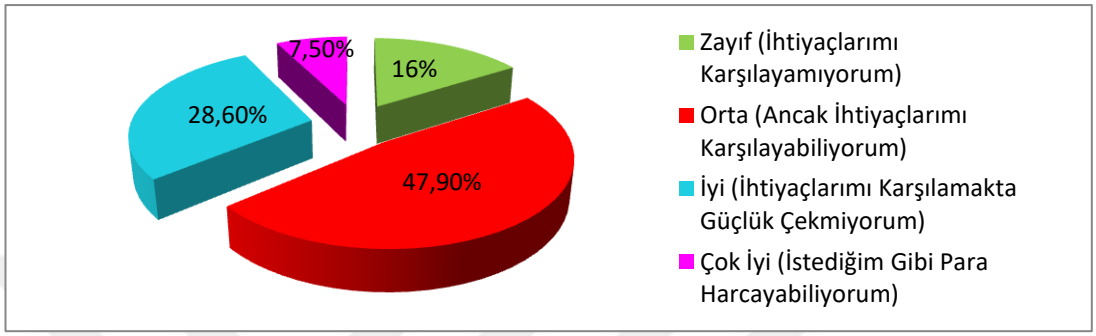

Grafik 6: Ekonomik Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 7: Eğitim Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
İlköğretim	21	2,1	2,1	2,1
Ortaöğretim	35	3,5	3,5	5,6
Lise	426	42,4	42,4	48,0
Üniversite	436	43,4	43,4	91,4
Yüksek lisans	66	6,6	6,6	98,0
Doktora	20	2,0	2,0	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların eğitim durumlarını değerlendirdiğimizde % 2,1 ilköğretim, % 3,5 ortaöğretim, % 42,4 lise, % 43,4 üniversite, % 6,6 yüksek lisans, % 2 doktora mezunu olduğu gözlenmektedir.

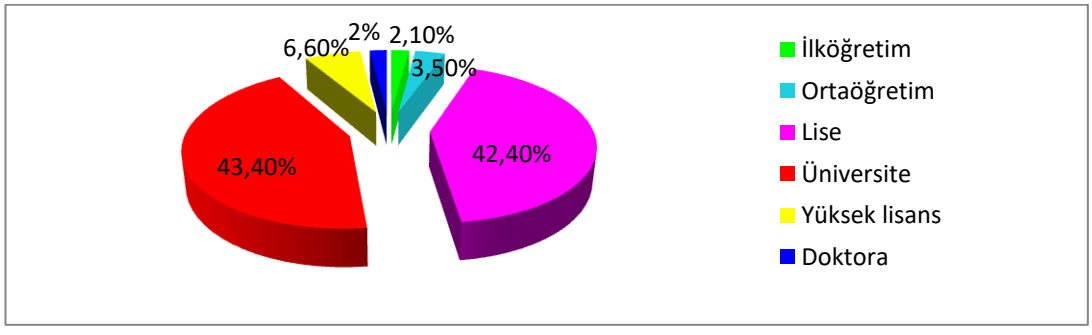

Grafik 7: Eğitim Durumlarına Göre Dağılım

3.5.1.2. Katılımcıların Serbest Zamanlarına Göre Faaliyet Dağılımı

Bu başlık altında ankete konu olan Edirne il merkezinde rekreasyon hizmetleri ve rekreasyonel etkinliklerin sevk ve idaresinde yetersizlik nedenlerine dair dağılımları elde edilmiştir.

Tablo 8: Serbest Zamanı Değerlendirmeye Yönelik Etkinlik Durumları Dağılımı

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	847	84,4	84,4	84,4
Hayır	157	15,6	15,6	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanlara yaşanılan yerde serbest zamanlarınızı değerlendirmek için faaliyetler var mıdır sorusuna % 84,4 evet, % 15,6 hayır cevaplarını verdikleri gözlenmektedir.

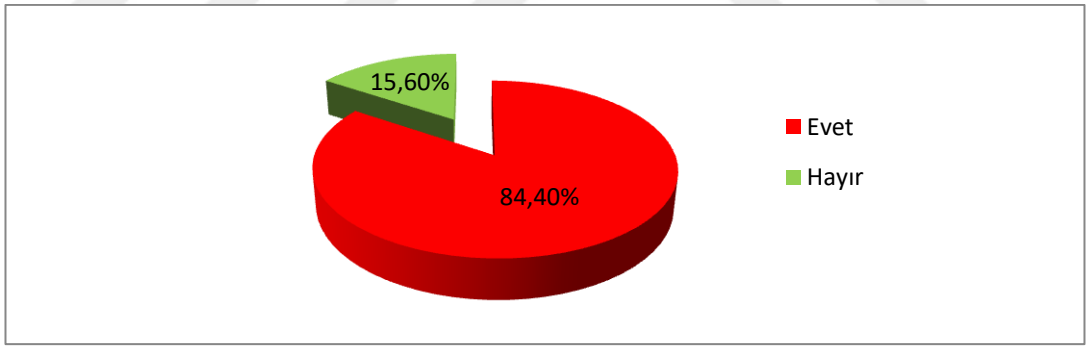

Grafik 8: Serbest Zamanı Değerlendirmeye Yönelik Etkinlik Durumları Dağılımı

Tablo 9: Serbest Zaman Faaliyetlerinin Takip Durumlarına Göre Dağılımı

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Sosyal medya (Facebook, Twitter vb.)	470	46,8	46,8	46,8
Kurumun internet sayfasından	159	15,8	15,8	62,6
Yerel TV kanallarıyla	112	11,2	11,2	73,8
Belediye anonslarıyla	77	7,7	7,7	81,5
Afişlerle	186	18,5	18,5	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zaman faaliyetleri ilgili duyuları takip etme durumlarını değerlendirdiğimizde % 46,8 sosyal medya, % 15,8 kurumun internet sayfasından, % 11,2 yerel TV kanallarıyla, % 7,7 belediye anonslarıyla, % 18,5 afişlerle takip ettikleri gözlenmektedir.

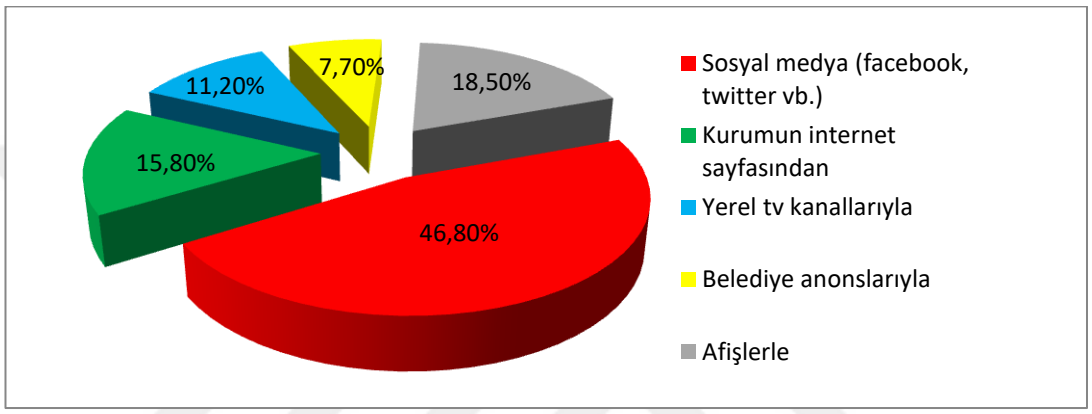

Grafik 9: Serbest Zaman Faaliyetlerin Takip Durumlarına Göre Dağılımı

Tablo 10: Günlük Zorunlu Olarak Yapılan Aktiviteler Dışında Kalan Serbest Zamanlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Hiç kalmıyor	13	1,3	1,3	1,3
1 Saatten az	102	10,2	10,2	11,5
1-2 Saat	289	28,8	28,8	40,2
3-4 Saat	316	31,5	31,5	71,7
4-5 Saat	186	18,5	18,5	90,2
6 saatten fazla	98	9,8	9,8	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların günlük zorunlu olan aktiviteler dışında kalan serbest zamanlarını değerlendirdiğimizde % 1,3 hiç zamanı kalmadığını, % 10,2 1 saatten az, % 28,8 1-2 saat, % 31,5 3-4 saat, % 18,5 4-5 saat, % 9,8 6 saatten fazla zamanı olduğu gözlenmektedir.

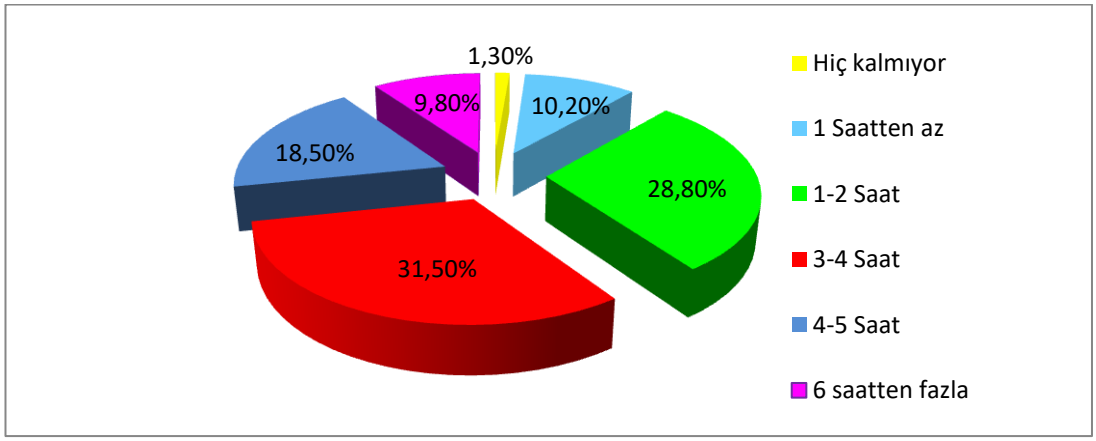

Grafik 10: Günlük Zorunlu Olarak Yapılan Aktiviteler Dışında Kalan Serbest Zamanlarına Göre Dağılım

Tablo 11: Rekreasyon Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım (Haftada)

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Katılmıyorum	41	4,1	4,1	4,1
1 Gün	218	21,7	21,7	25,8
2 Gün	313	31,2	31,2	57,0
3 Gün	181	18,0	18,0	75,0
4 gün	116	11,6	11,6	86,6
5 gün	55	5,5	5,5	92,0
6 gün	28	2,8	2,8	94,8
7 gün	52	5,2	5,2	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreasyon etkinliklerine haftada katılım sıklığını değerlendirdiğimizde % 4,1 katılmadığını, % 21,7 bir gün, % 31,2 iki gün, % 18 üç gün, % 11,6 dört gün, % 5,5 beş gün, % 2,8 altı gün, % 5,2 yedi gün olduğu gözlenmektedir.

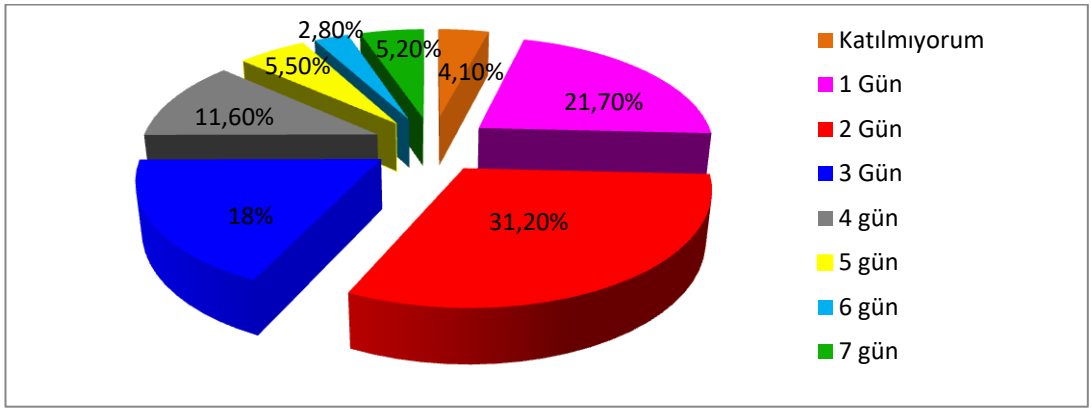

Grafik 11: Rekreasyon Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım (Haftada)

Tablo 12: Günün Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Katılmıyorum	41	4,1	4,1	4,1
Sabah	231	23,0	23,0	27,1
Öğle	178	17,7	17,7	44,8
Akşam	554	55,2	55,2	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zaman etkinliklerine günün hangi zaman diliminde katılıyorsunuz sorusuna % 4,1 faaliyetlere katılmadığını, % 23 sabah, % 17,7 öğle, % 55,2 akşam cevaplarını verdikleri gözlenmektedir.

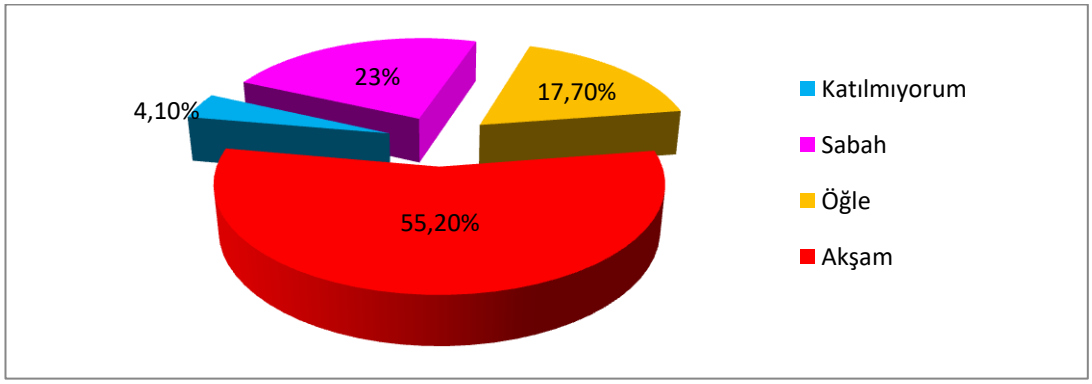

Grafik 12: Günün Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 13: Haftanın Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Katılmıyorum	41	4,1	4,1	4,1
Hafta içi	143	14,2	14,2	18,3
Hafta sonu	428	42,6	42,6	61,0
Hafta içi ve hafta sonu	392	39,0	39,0	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zaman etkinliklerine haftanın hangi zamanlarında katılmaktasınız sorusuna % 4,1 katılmadığını, %14,2 hafta içi, % 42,6 hafta sonu, % 39 hem hafta içi hem de hafta sonu olduğu gözlenmektedir.

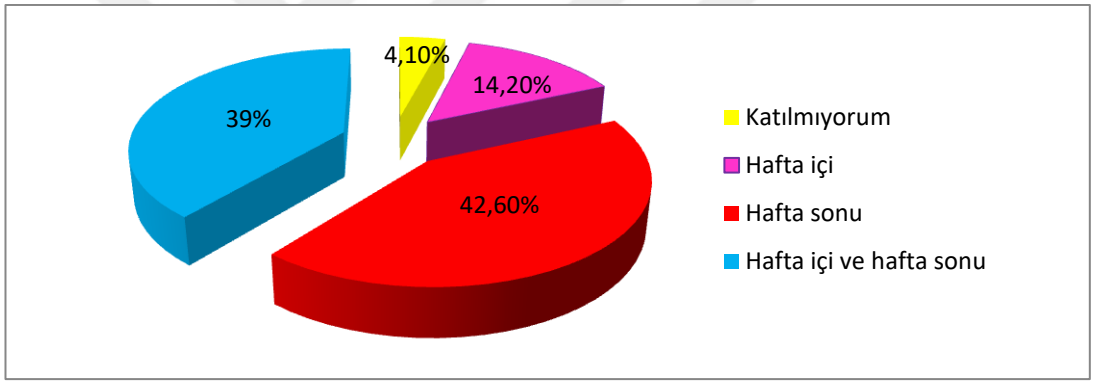

Grafik 13: Haftanın Hangi Zamanlarında Serbest Zaman Etkinliklerine Katılma Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 14: Rekreatif Faaliyetlere Kimlerle Katıldığına Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Katılmıyorum	41	4,1	4,1	4,1
Yalnız	129	12,8	12,8	16,9
Arkadaşlarımla	532	53,0	53,0	69,9
Eşimle	133	13,2	13,2	83,2
Eşim ve Çocuklarımla	169	16,8	16,8	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanlara serbest zamanlarınızı kimlerle birlikte değerlendirmek istersiniz sorusuna % 4,1 katılmadığını, % 12,8 yalnız, % 53 arkadaşlarımla, % 13,2 eşimle, % 16,8 eşim ve çocuklarımla cevaplarını verdikleri gözlenmektedir.

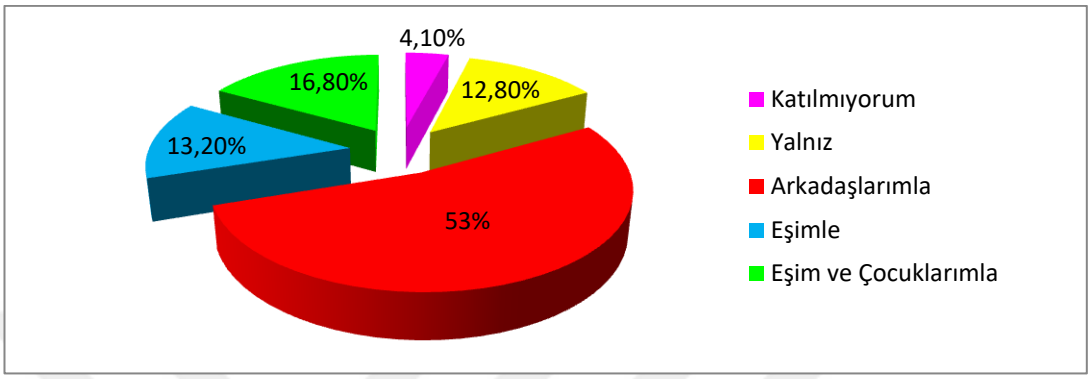

Grafik 14: Rekreatif Faaliyetlere Kimlerle Katıldığına Göre Dağılım

Tablo 15: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılım Yerlerine Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Katılmıyorum	41	4,1	4,1	4,1
Evde	213	21,2	21,2	25,3
Acık alanlarda	457	45,5	45,5	70,8
Spor tesislerinde	293	29,2	29,2	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zaman faaliyetlerine nerede katılıyorsunuz sorusuna % 4,1 katılmadığını, % 21,2 evde, % 45,5 açık alanlarda, % 29,2 spor tesislerinde katıldıkları gözlenmektedir.

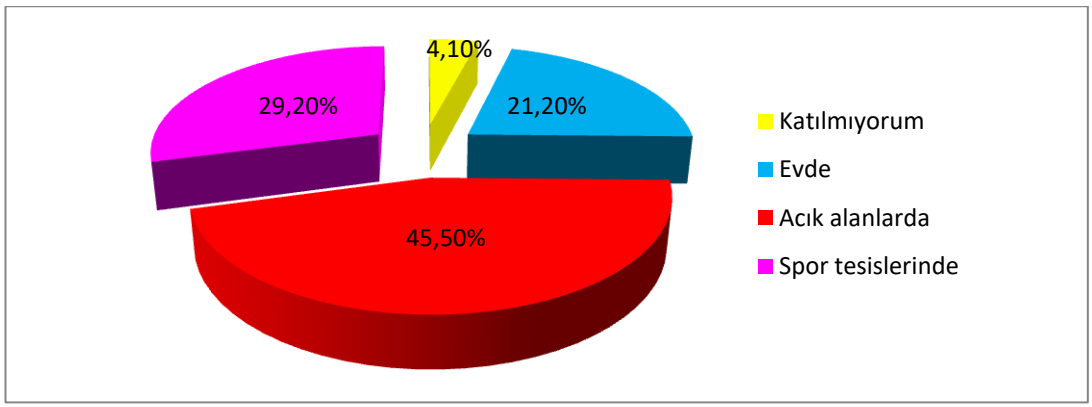

Grafik 15: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılım Yerlerine Göre Dağılım

Tablo 16: Tercih Edilen Rekreatif Etkinlik Durumlarına Göre Dağılım

	Responses		Vakaların Yüzdesi
	N	Yüzde	
Katılmıyorum	41	0,9 %	4,1 %
Arkadaş ziyaretlerine gitmek	445	10,1 %	44,3 %
Herhangi bir spor yapmak	390	8,8 %	38,8 %
Müzik ile uğraşmak	339	7,7 %	33,8 %
Kafede zaman geçirmek	366	8,3 %	36,5 %
Spor müsabakası izlemeye gitmek	425	9,6 %	42,3 %
Ailem ile birlikte olmak	424	9,6 %	42,2 %
Bahçe işleri ile uğraşmak	173	3,9 %	17,2 %
Kahvehaneye gitmek	164	3,7 %	16,3 %
Gazete-dergi-kitap okumak	468	10,6 %	46,6 %
Pikniğe gitmek	355	8,0 %	35,4 %
Sinema–tiyatro izlemek	380	8,6 %	37,8 %
İnternete girmek	449	10,2 %	44,7 %
Toplam	4419	100,0 %	440,1 %

Ankete katılanların rekreatif etkinliklerden hangisine katılmaktasınız sorusunu değerlendirdiğimizde sırasıyla en çok % 10,6 gazete-dergi-kitap okumak, % 10,2 internete girmek, % 10,1 arkadaş ziyaretlerine gitmek, % 9,6 spor müsabakası izlemeye gitmek, % 9,6 ailem ile birlikte olmak, % 8,8 herhangi bir spor yapmak, % 8,6 sinema–tiyatro izlemek, % 8,3 kafede zaman geçirmek, % 8 pikniğe gitmek, % 7,7 müzik ile uğraşmak, % 3,9 bahçe işleri ile uğraşmak, % 3,7 kahvehaneye gitmek olduğu, % 0,9 ise faaliyetlere katılmadığı gözlenmektedir.

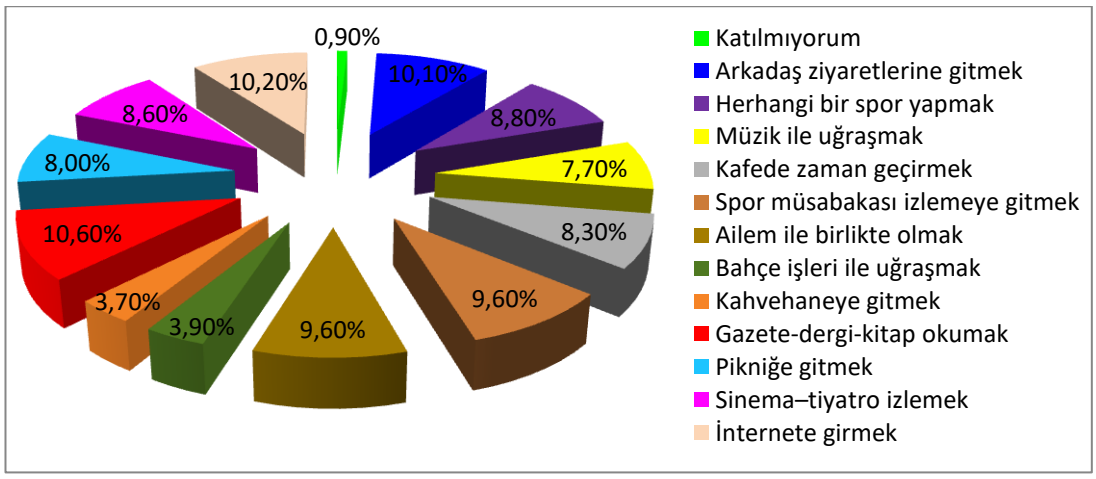

Grafik 16: Tercih Edilen Rekreatif Etkinlik Durumlarına Göre Dağılım

Tablo 17: Serbest Zaman Faaliyeti Yapma İsteklerine Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Sağlığımı olumlu yönde etkilemek için	167	16,6	16,6	16,6
Bana hitap etmesi, ilgi alanım olması	130	12,9	12,9	29,6
Rahatlatıp, iş verimimi arttırmasından dolayı	148	14,7	14,7	44,3
Stres atmak ve sıkıntıdan kurtulmak için	208	20,7	20,7	65,0
Arkadaşlarımla beraber olma isteği	159	15,8	15,8	80,9
Çevremdekilerden etkilenme yoluyla	39	3,9	3,9	84,8
Monotonluktan kurtulma isteği	119	11,9	11,9	96,6
Yorum yok	34	3,4	3,4	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zaman faaliyeti yapma isteklerine göre değerlendirdiğimizde % 16,6 sağlığımı olumlu yönde etkilemek için, % 12,9 bana hitap etmesi, ilgi alanım olması, % 14,7 rahatlatıp iş verimimi arttırmasından dolayı, % 20,7 stres atmak ve sıkıntıdan kurtulmak için, % 15,8 arkadaşlarımla beraber olma isteği, % 3,9 çevremdekilerden etkilenme yoluyla, % 11,9 monotonluktan kurtulma isteği olduğu gözlenmektedir.

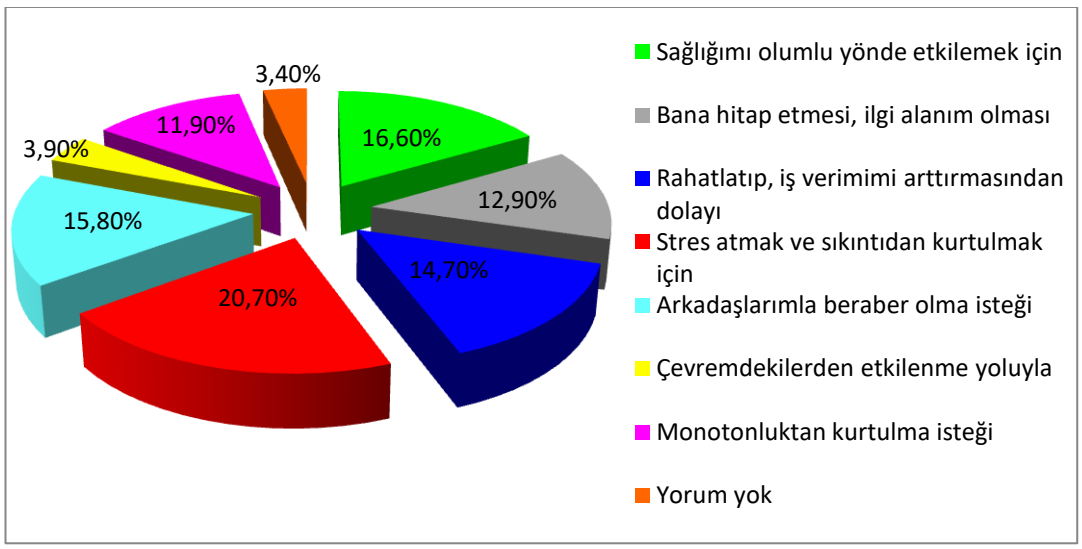

Grafik 17: Serbest Zaman Faaliyeti Yapma İsteklerine Göre Dağılım

Tablo 18: Rekreasyonel Etkinlikler İçin Şartların Uygunluğuna Göre Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Eğitimli personel yeterli değil	394	39,2	39,2	39,2
Etkinliklerin önemi tam olarak anlatılmıyor	300	29,9	29,9	69,1
Programlar kişilerin özelliklerine uygun olarak yapılmamış	310	30,9	30,9	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreasyonel etkinlikler için şartların uygun olup olmadığı sorulduğunda, % 39,2 eğitimli personel yeterli olmadığını, % 30,9 programlar kişilerin özelliklerine uygun olarak yapılmadığını, % 29,9 etkinliklerin öneminin tam olarak anlatılmadığı gözlenmektedir.

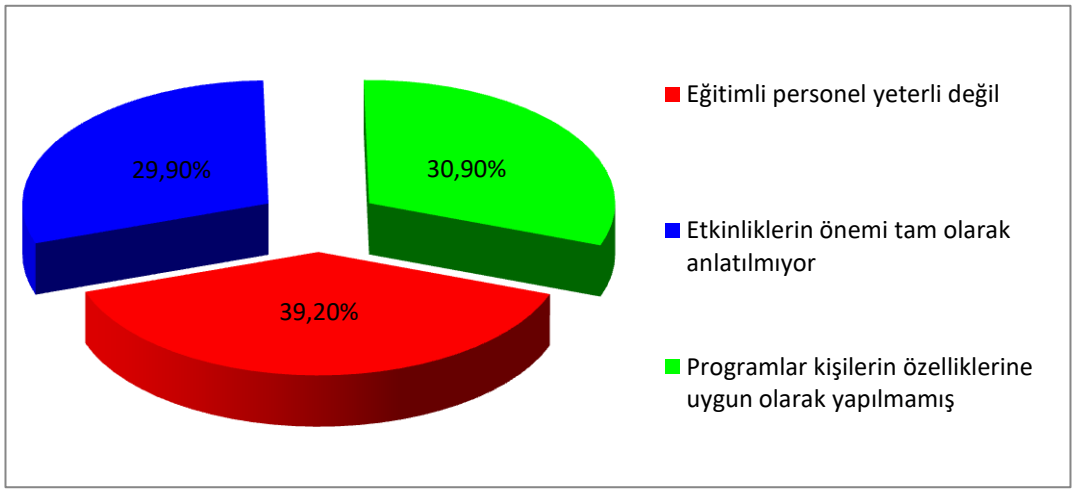

Grafik 18: Rekreasyonel Etkinlikler İçin Şartların Uygunluğuna Göre Dağılım

Tablo 19: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılmanın Kazandırdıklarına İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Zamanı daha verimli kullanmayı sağlıyor	120	12,0	12,0	12,0
Stres ve monotonluktan kurtarıyor	200	19,9	19,9	31,9
İyi vakit geçirmeyi sağlıyor	157	15,6	15,6	47,5
Çevre edinmeyi sağlıyor	59	5,9	5,9	53,4
Sağlığımı olumlu yönde etkiliyor	109	10,9	10,9	64,2
Kötü alışkanlıklar edinmeyi engelliyor	57	5,7	5,7	69,9
Meşgul ediyor ruhen ve bedenen canlılık kazandırıyor	102	10,2	10,2	80,1
Topluma daha kolay uyum sağlamaya yardımcı oluyor	51	5,1	5,1	85,2
Rahatlatıyor mutlu ediyor	82	8,2	8,2	93,3
Dinlenmeyi sağlıyor	67	6,7	6,7	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreatif faaliyetlere katılmanın kazanımlarını değerlendirdiğimizde en çok % 19,9 stres ve monotonluktan kurtardığı, % 15,6 iyi vakit geçirmeyi sağladığını, % 12 zamanı daha verimli kullanmayı sağladığı, % 10,9 sağlığımı olumlu yönde etkilediği, % 10,2 meşgul ediyor ruhen ve bedenen canlılık kazandırdığı, % 8,2 rahatlatıp mutlu ettiği, % 6,7 dinlenmeyi sağladığı, % 5,9 çevre edinmeyi sağladığı, % 5,7 kötü alışkanlıklar edinmeyi engellediği, % 5,1 topluma daha kolay uyum sağlamaya yardımcı olduğu gözlenmektedir.

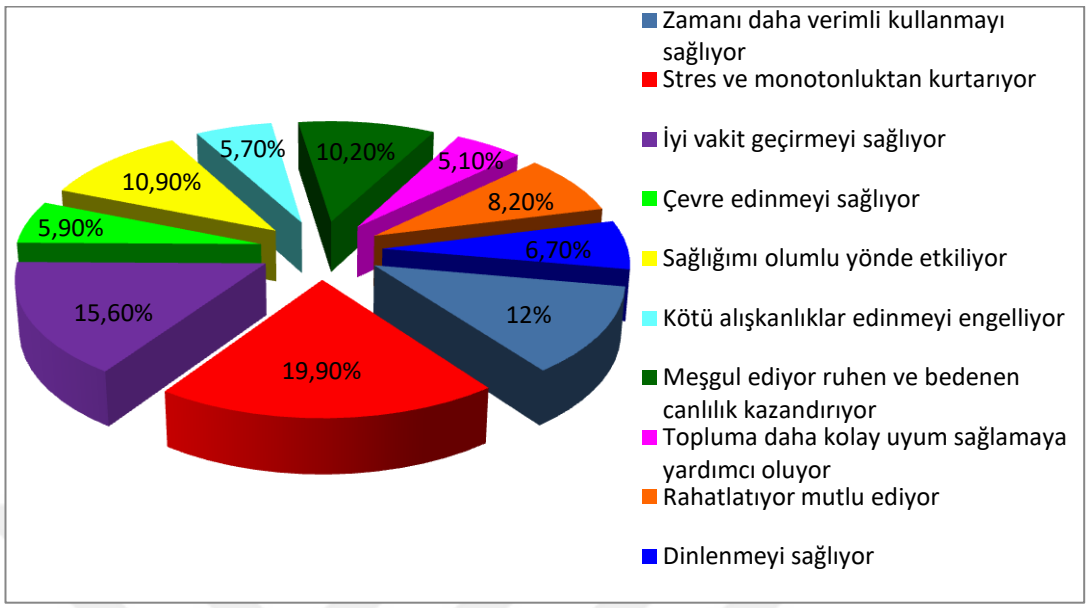

Grafik 19: Serbest Zaman Faaliyetlerine Katılmanın Kazandırdıklarına İlişkin Dağılım

Tablo 20: Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılmama Nedenlerine İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Araç- gereç ve malzemeler yetersizliği	197	19,6	19,6	19,6
İsteklerimizle ilgilenen yeterince ilgili yok	200	19,9	19,9	39,5
Programlar bana uymuyor	115	11,5	11,5	51,0
Etkinlikler ile ilgili bilgilendirme yetersizliği	172	17,1	17,1	68,1
İstediğim etkinlikler yok	169	16,8	16,8	85,0
Tesis yeterli değil	151	15,0	15,0	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreasyonel etkinliklerin yeterince yapılmama nedenleri değerlendirdiğimizde en çok % 19,9 isteklerimizle ilgilenen yeterince ilgili olmadığını, % 19,6 araç - gereç ve malzemelerin yetersiz olduğunu, % 17,1 etkinlikler ile ilgili bilgilendirmenin yetersiz olduğunu, % 16,8 istedikleri

etkinliklerin olmadığını, % 15 tesislerin yeterli olmadığını, % 11,5 programların kendilerine uymadığını ifade ettikleri gözlenmektedir.

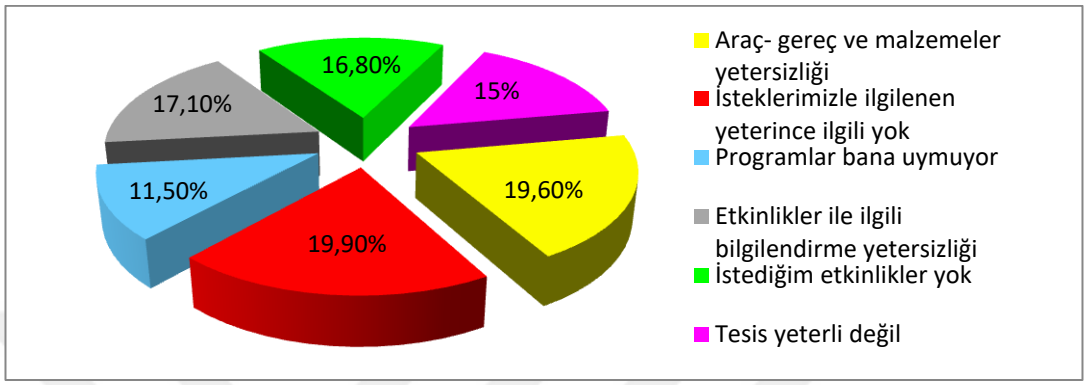

Grafik 20: Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılmama Nedenlerine İlişkin Dağılım

Tablo 21: Rekreasyonel Etkinliklerin Sunulmasına İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	126	12,5	12,5	12,5
Hayır	338	33,7	33,7	46,2
Kısmen	540	53,8	53,8	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreasyonel etkinliklerin yeteri kadar sunabiliyor mu sorusuna % 53,8 kısmen, % 33,7 hayır, % 12,5 evet dedikleri görülmektedir.

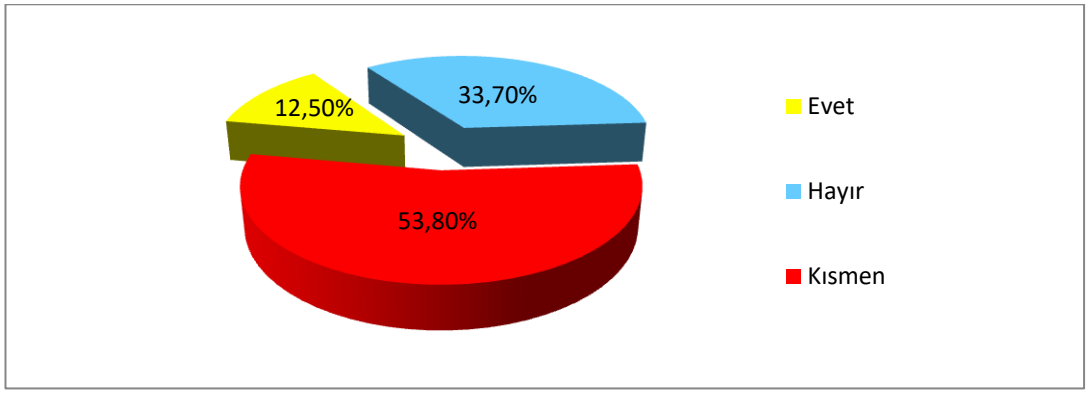

Grafik 21: Rekreasyonel Etkinliklerin Sunulmasına İlişkin Dağılım

Tablo 22: Sunulan İmkânların Rekreatif Faaliyetlere Yeterliliğine İlişkin Dağılımı

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	124	12,4	12,4	12,4
Hayır	343	34,2	34,2	46,5
Kısmen	537	53,5	53,5	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların sunulan imkanlar rekreasyonel etkinlikler yaptırmak için yeterli mi sorusuna % 53,5 kısmen, % 34,2 hayır, % 12,4 evet dedikleri gözlenmektedir.

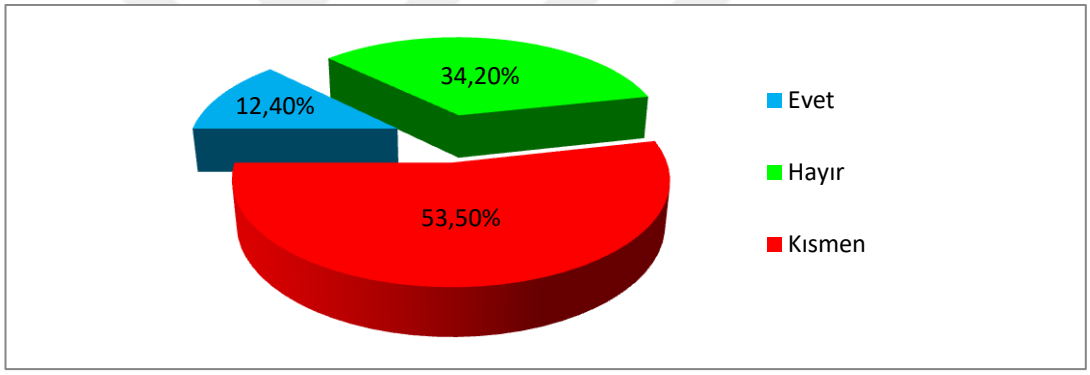

Grafik 22: Sunulan İmkânların Rekreatif Faaliyetlere Yeterliliğine İlişkin Dağılımı

Tablo 23: Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik Birim ve Personele İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	208	20,7	20,7	20,7
Hayır	796	79,3	79,3	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zamanları değerlendirmek için ilgili personel ve birim olup olmadığını değerlendirdiğimizde % 79,3 hayır, % 20,7 evet cevaplarını verdikleri gözlenmektedir.

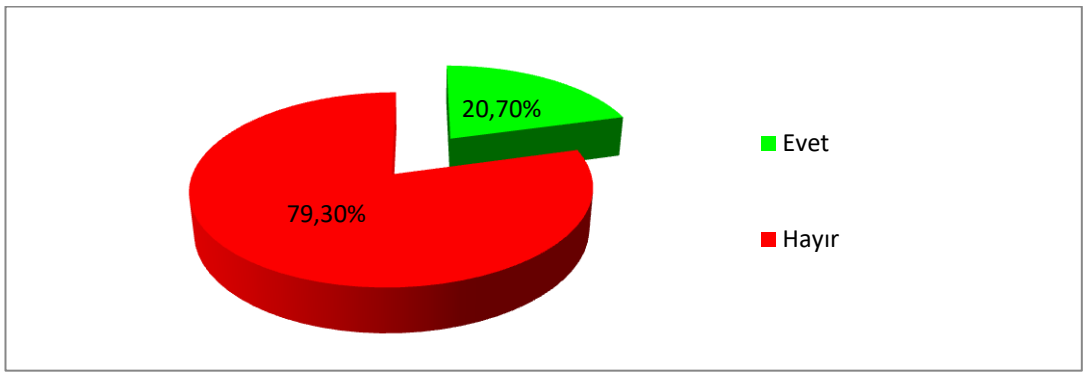

Grafik 23: Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik Birim ve Personele İlişkin Dağılım

Tablo 24: Yerel Yönetimlere Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	202	20,1	20,1	20,1
Hayır	259	25,8	25,8	45,9
Kısmen	543	54,1	54,1	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların yerel yönetimlere ait rekreasyon alanlarından memnun olma durumunu incelediğimizde % 54,1 kısmen, % 25,8 hayır, % 20,1 evet cevaplarını verdikleri görülmektedir.

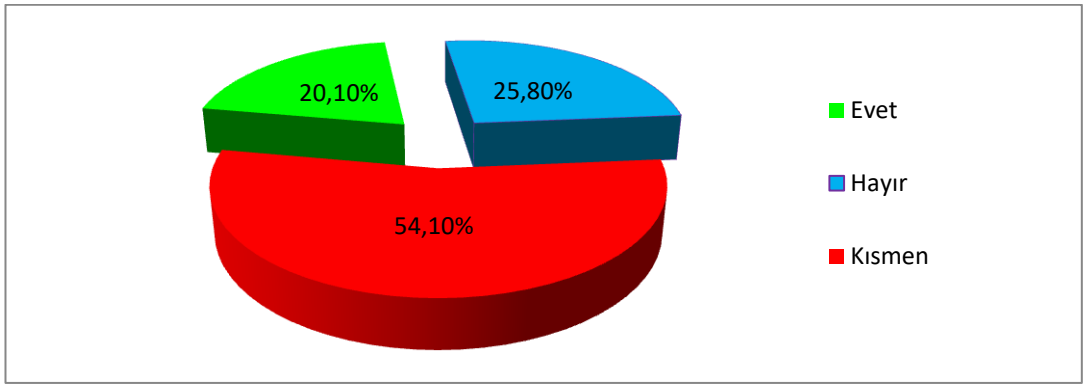

Grafik 24: Yerel Yönetimlere Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu

Tablo 25: Özel Sektöre Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Evet	215	21,4	21,4	21,4
Hayır	256	25,5	25,5	46,9
Kısmen	533	53,1	53,1	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların özel sektörlere ait rekreasyon alanlarından memnun olma durumunu incelediğimizde % 53,1 kısmen, % 25,5 hayır, % 21,4 evet cevaplarını verdikleri görülmektedir.

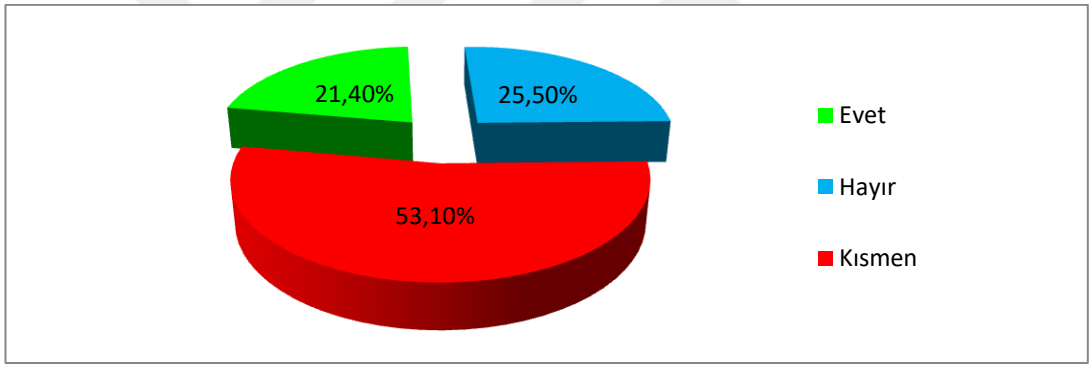

Grafik 25: Özel Sektöre Ait Serbest Zaman Alanlarından Memnun Olma Durumu

Tablo 26: Rekreasyonel Etkinliklerin Sevk ve İdaresinde Yetersiz Nedenlere İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Teknik hizmetler	131	13,0	13,0	13,0
İlgili uzmanlar	192	19,1	19,1	32,2
Serbest zaman alanları	204	20,3	20,3	52,5
Ulaşım sorunu	64	6,4	6,4	58,9
Tesisler	205	20,4	20,4	79,3
Maddiyat	134	13,3	13,3	92,6
Güvenlik	52	5,2	5,2	97,8
Sağlık (İlk yardım vb.)	22	2,2	2,2	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların rekreasyonel etkinliklerin sevk ve idaresinde yetersiz nedenlerini incelediğimizde % 20,4 tesisler, % 20,3 serbest zaman alanları, % 19,1 ilgili uzmanlar, % 13,3 maddiyat, % 13 teknik hizmetler, % 6,4 ulaşım sorunu, % 5,2 güvenlik, % 2,2 sağlık olduğu görülmektedir.

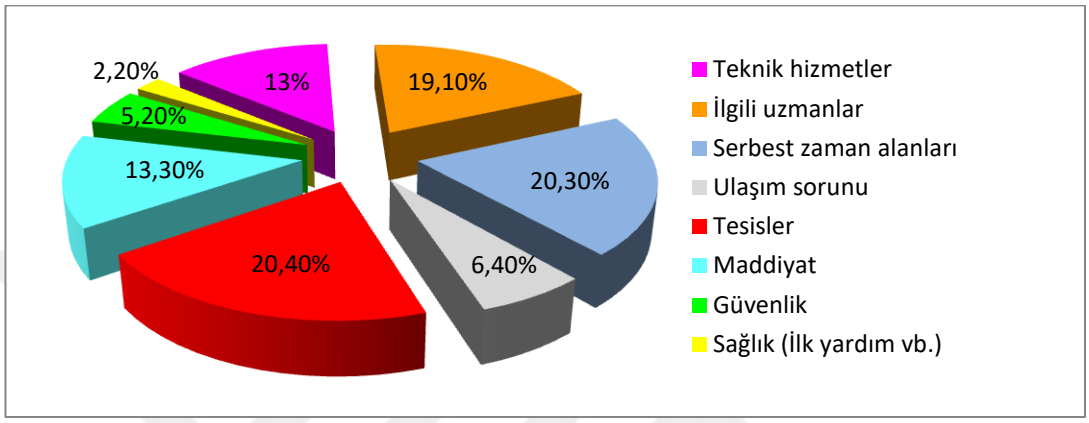

Grafik 26: Rekreasyonel Etkinliklerin Sevk ve İdaresinde Yetersiz Nedenlere İlişkin Dağılım

Tablo 27: Serbest Zamanı Değerlendirmek İçin Beklentilere İlişkin Dağılım

	Frekans	Yüzde	Geçerli Yüzde	Kümülatif Yüzde
Belediyelerde uygun birim oluşturulmalı	247	24,6	24,6	24,6
Serbest zaman faaliyetleri için alanlar yapılmalı	285	28,4	28,4	53,0
Kültürel ve sanatsal faaliyetlere önem verilmeli	198	19,7	19,7	72,7
Olanaklardan her kesimin yararlanılması sağlanmalı	227	22,6	22,6	95,3
Diğer kamu kuruluşlarına kullanma imkânları sunulmalı	47	4,7	4,7	100,0
Toplam	1004	100,0	100,0	

Ankete katılanların serbest zamanı en iyi şekilde kullanmak için beklenti durumlarını değerlendirdiğimizde en çok % 28,4 serbest zaman faaliyetleri için alanlar yapılmalı, % 24,6 belediyelerde uygun birim oluşturulmalı, % 22,6 olanaklardan her kesimin yararlanılması sağlanmalı, % 19,7 kültürel ve sanatsal

faaliyetlere önem verilmeli, % 4,7 diğer kamu kuruluşlarına tüm imkânların kullanma serbestliğini sunulmalı cevaplarını verdikleri gözlenmektedir.

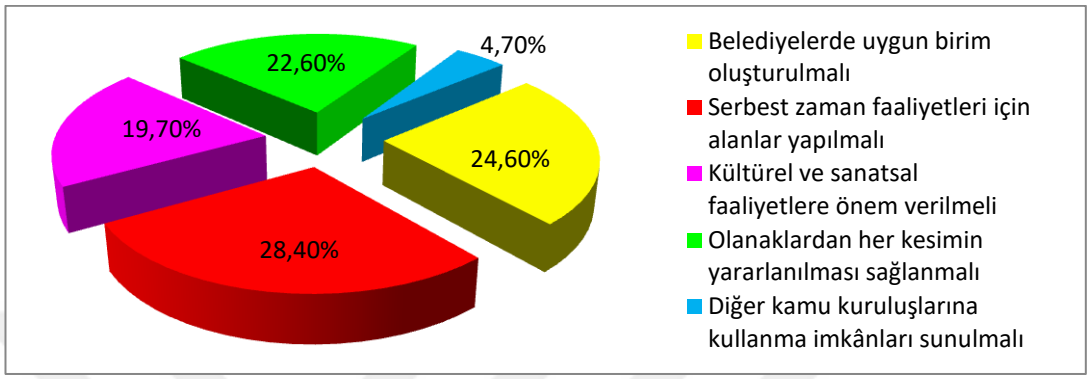

Grafik 27: Serbest Zamanı Değerlendirmek İçin Beklentilere İlişkin Dağılım

3.5.1.3. Katılımcıların Çeşitli Durumlarına İlişkin Çapraz Dağılım Tabloları

Bu başlık altında ankete konu olan Edirne il merkezindeki rekreasyon hizmetlerini değerlendirenlerin; yaş durumlarına göre rekreasyonel etkinliklere katılım sıklığına ilişkin dağılımları, yaş durumlarına göre yapılan rekreasyon faaliyetlerine ilişkin dağılımları, cinsiyetlerine göre serbest zaman faaliyetlerine katılmanın kazandırdıklarına ilişkin dağılım, cinsiyet durumlarına göre rekreasyon faaliyeti yapma isteklerine ilişkin dağılım, cinsiyet durumlarına göre rekreasyonel etkinliklerin yeterince yapılamamasının nedenlerinin değerlendirilmesine ilişkin dağılım, cinsiyet durumlarına göre yapılan rekreasyon faaliyetlerine ilişkin dağılım ve ekonomik durumlarına göre rekreasyonel etkinliklere katılım sıklığı dağılımları elde edilmiştir.

Tablo 28: Yaş Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklerine Katılım Sıklığına İlişkin Dağılım (haftada)

	Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerine Hangi Sıklıkta Katılabiliyorsunuz? (haftada)								Toplam
	Katılmı -yorum	1 gün	2 gün	3 gün	4 gün	5 gün	6 gün	7 gün	
19-24 yaş	19 1,9 %	62 6,2 %	59 5,9 %	42 4,2 %	24 2,4 %	19 1,9%	6 0,6%	11 1,1%	242 24,1%
25-29 yaş	5 0,5%	43 4,3%	69 6,9%	28 2,8%	19 1,9%	8 0,8%	4 0,4%	10 1,0%	186 18,5%
30-34 yaş	7 0,7%	41 4,1%	76 7,6%	46 4,6%	33 3,3%	8 0,8%	2 0,2%	12 1,2%	225 22,4%
35-39 yaş	5 0,5%	33 3,3%	49 4,9%	27 2,7%	14 1,4%	5 0,5%	7 0,7%	6 0,6%	146 14,5%
40-44 yaş	2 0,2%	23 2,3%	23 2,3%	12 1,2%	5 0,5%	4 0,4%	2 0,2%	5 0,5%	76 7,6%
45 ve üstü yaş	3 0,3%	16 1,6%	37 3,7%	26 2,6%	21 2,1%	11 1,1%	7 0,7%	8 0,8%	129 12,8%
Toplam	41 4,1%	218 21,7%	313 31,2%	181 18,0%	116 11,6%	55 5,5%	28 2,8%	52 5,2%	1004 100,0%

Ankete katılanların yaş durumlarına göre rekreasyonel etkinliklere katılımlarını değerlendirdiğimizde 19 – 24 yaş arasındakiler en fazla % 6,2 rekreasyonel faaliyetlere 1 gün katıldıklarını belirtmişlerdir. 25 – 29 yaş arasındakiler en fazla % 6,9 rekreasyonel faaliyetlere 2 gün katıldıklarını belirtmişlerdir. 30 – 34 yaş arasındakiler en fazla % 7,6 rekreasyonel faaliyetlere 2 gün katıldıklarını belirtmişlerdir. 35 – 39 yaş arasındakiler en fazla % 4,9 rekreasyonel faaliyetlere 2 gün katıldıklarını belirtmişlerdir. 40 – 44 yaş arasındakiler en fazla % 2,3 rekreasyonel faaliyetlere 1 gün ve 2 gün katıldıklarını belirtmişlerdir. 45 ve üstü yaşındakiler en fazla % 3,7 rekreasyonel faaliyetlere 2 gün katıldıklarını belirtmişlerdir.

Genel olarak tabloyu değerlendirdiğimizde katılımcılar yaş durumlarına göre rekreatif faaliyetlere 2 gün katıldığı görülmektedir. Bu katılımın az olduğunu göstermektedir.

Tablo 29: Yaş Durumlarına Göre Yapılan Rekreasyon Faaliyetlerine İlişkin Dağılım

	Yaş						Toplam
	19-24 yaş	25-29 yaş	30-34 yaş	35-39 yaş	40-44 yaş	45 ve üstü yaş	
Katılmıyorum	19 46,3%	5 12,2%	7 17,1%	5 12,2%	2 4,9%	3 7,3%	41
Arkadaş ziyaretlerine gitmek	117 26,3%	80 18,0%	102 22,9%	61 13,7%	27 6,1%	58 13,0%	445
Herhangi bir spor yapmak	10 27,4%	85 21,8%	93 23,8%	51 13,1%	19 4,9%	35 9,0%	390
Müzik ile uğraşmak	56 16,5%	69 20,4%	96 28,3%	61 18,0%	13 3,8%	44 13,0%	339
Kaffede zaman geçirmek	123 33,6%	70 19,1%	84 23,0%	44 12,0%	11 3,0%	34 9,3%	366
Spor müsabakası izlemeye gitmek	70 16,5%	87 20,5%	113 26,6%	62 14,6%	31 7,3%	62 14,6%	425
Ailem ile birlikte olmak	39 9,2%	48 11,3%	105 24,8%	89 21,0%	52 12,3%	91 21,5%	424
Bahçe işleri ile uğraşmak	19 11,0%	18 10,4%	32 18,5%	34 19,7%	23 13,3%	47 27,2%	173
Kahvehaneye gitmek	18 11,0%	24 14,6%	33 20,1%	25 15,2%	19 11,6%	45 27,4%	164
Gazete-dergi-kitap okumak	88 18,8%	71 15,2%	126 26,9%	68 14,5%	31 6,6%	84 17,9%	468
Pikniğe gitmek	73 20,6%	54 15,2%	85 23,9%	57 16,1%	35 9,9%	51 14,4%	355
Sinema–tiyatro izlemek	115 30,3%	79 20,8%	87 22,9%	41 10,8%	15 3,9%	43 11,3%	380
İnternete girmek	102 22,7%	79 17,6%	117 26,1%	69 15,4%	24 5,3%	58 12,9%	449
Toplam	242	186	225	146	76	129	1004

Ankete katılanların yaş durumlarına göre yapılan rekreasyon faaliyetlerine ilişkin dağılımlarını incelediğimizde 19 – 24 yaş aralığındaki katılımcılar en çok % 33,6 kaffede zaman geçirmek olduğu görülmektedir. 25 – 29 yaş aralığındaki katılımcılar en çok % 20,5 spor müsabakası izlemeye gitmek olduğu görülmektedir. 30 – 34 yaş aralığındaki katılımcılar en çok % 26,9 gazete - dergi – kitap okumak

olduğu görülmektedir. 35 yaş üstündeki diğer katılımcılar ise en çok ailesi ile birlikte vakit geçirmek istedikleri görülmektedir.

Genel olarak tabloyu değerlendirdiğimizde katılımcıların pasif rekreasyon faaliyetlerine katılım gösterdikleri görülmektedir.

Tablo 30: Cinsiyet Durumlarına Göre Serbest Zaman Faaliyetlerinden Kazanımları

	Cinsiyet		Toplam
	Kadın	Erkek	
Zamanı Daha Verimli Kullanmayı Sağlıyor	65 6,5%	55 5,5%	120 12,0%
Stres ve Monotonluktan Kurtarıyor	99 9,9%	101 10,1%	200 19,9%
İyi Vakit Geçirmeyi Sağlıyor	73 7,3%	84 8,4%	157 15,6%
Çevre Edinmeyi Sağlıyor	29 2,9%	30 3,0%	59 5,9%
Sağlığımı Olumlu Yönde Etkiliyor	41 4,1%	68 6,8%	109 10,9%
Kötü Alışkanlıklar Edinmeyi Engelliyor	20 2,0%	37 3,7%	57 5,7%
Meşgul Ediyor Bedenen ve Ruhen Canlılık Sağlıyor	56 5,6%	46 4,6%	102 10,2%
Topluma Uyum Sağlamada Yardımcı Oluyor	27 2,7%	24 2,4%	51 5,1%
Rahatlatıyor Mutlu Ediyor	49 4,9%	33 3,3%	82 8,2%
Dinlenmeyi Sağlıyor	39 3,9%	28 2,8%	67 6,7%
Toplam	498 49,6%	506 50,4%	1004 100,0%

Ankete katılanların cinsiyet durumlarına göre serbest zaman faaliyetlerinden kazanımlarını değerlendirdiğimizde kadın katılımcılar (% 6,5) 65 kişi zamanı daha verimli kullanmayı sağladığını, (% 9,9) 99 kişi stres ve monotonluktan kurtardığını, (% 7,3) 73 kişi iyi vakit geçirmeyi sağladığını, (% 2,9) 29 kişi çevre edinmeyi

sağladığını, (% 4,1) 41 kişi sağlığımı olumlu yönde etkilediğini, (% 2,0) 20 kişi kötü alışkanlıklar edinmeyi engellediğini, (% 5,6) 56 kişi meşgul ettiğini, bedenen ve ruhen canlılık sağladığını, (% 2,7) 27 kişi topluma uyum sağlamada yardımcı olduğunu, (% 4,9) 49 kişi rahatlatıp mutlu ettiğini, (% 3,9) 39 kişi dinlenmeyi sağladığını, toplamda ise (% 49,6) 498 kişi olduğu gözlenmektedir.

Erkek katılımcılar (% 5,5) 55 kişi zamanı daha verimli kullanmayı sağladığını, (% 10,1) 101 kişi stres ve monotonluktan kurtardığını, (% 8,4) 84 kişi iyi vakit geçirmeyi sağladığını, (% 3,0) 30 kişi çevre edinmeyi sağladığını, (% 6,8) 68 kişi sağlığımı olumlu yönde etkilediğini, (% 3,7) 37 kişi kötü alışkanlıklar edinmeyi engellediğini, (% 4,6) 46 kişi meşgul ettiğini, bedenen ve ruhen canlılık sağladığını, (% 2,4) 24 kişi topluma uyum sağlamada yardımcı olduğunu, (% 3,3) 33 kişi rahatlatıp mutlu ettiğini, (% 2,8) 28 kişi dinlenmeyi sağladığını, toplamda ise (% 50,4) 506 kişi olduğu gözlenmektedir.

Tablo 31: Cinsiyet Durumlarına Göre Rekreasyon Faaliyeti Yapma İsteklerine İlişkin Dağılımı

	Cinsiyet		Toplam
	Kadın	Erkek	
Sağlığımı olumlu yönde etkilemek için	59 5,9%	108 10,8%	167 16,6%
İlgi alanım olması, bana hitap etmesi	77 7,7%	53 5,3%	130 12,9%
Rahatlatıp, iş verimimi arttırmasından dolayı	74 7,4%	74 7,4%	148 14,7%
Stres atmak ve sıkıntıdan kurtulmak	111 11,1%	97 9,7%	208 20,7%
Arkadaşlarımla beraber olma isteği	88 8,8%	71 7,1%	159 15,8%
Çevremdekilerden etkilenme yoluyla	13 1,3%	26 2,6%	39 3,9%
Monotonluktan kurtulma isteği	55 5,5%	64 6,4%	119 11,9%
Yorum yok	21 2,1%	13 1,3%	34 3,4%
Toplam	498 49,6%	506 50,4%	1004 100,0%

Ankete katılanların cinsiyet durumlarına göre rekreasyon faaliyeti yapma isteklerini değerlendirdiğimizde kadınların (% 5,9) 59 kişi sağlığımı korumak için, (% 7,7) 77 kişi ilgi alanım olması, bana hitap etmesi, (% 7,4) 74 kişi rahatlatıp, iş verimimi arttırmasından dolayı, (% 11,1) 111 kişi stres atmak ve sıkıntıdan kurtulmak, (% 8,8) 88 kişi arkadaşlarımla beraber olma isteği, (% 1,3) 13 kişi çevremdekilerden etkilenme yoluyla, (% 5,5) 55 kişi monotonluktan kurtulma isteği, (% 2,1) 21 kişi yorum yapmadıkları, toplamda ise (% 49,6) 498 kişi olduğu görülmektedir.

Ankete katılan erkek katılımcıların (% 10,8) 108 kişi sağlığımı korumak için, (% 5,3) 53 kişi ilgi alanım olması, bana hitap etmesi, (% 7,4) 74 kişi rahatlatıp, iş verimimi arttırmasından dolayı, (% 9,7) 97 kişi stres atmak ve sıkıntıdan kurtulmak, (% 7,1) 71 kişi arkadaşlarımla beraber olma isteği, (% 2,6) 26 kişi çevremdekilerden etkilenme yoluyla, (% 6,4) 64 kişi monotonluktan kurtulma isteği, (% 1,3) 13 kişi yorum yapmadıkları, toplamda ise (% 50,4) 506 kişi olduğu görülmektedir.

Tablo 32: Cinsiyet Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklerin Yeterince Yapılamamasının Nedenlerine İlişkin Dağılım

	Cinsiyet		Toplam
	Kadın	Erkek	
Araç- gereç ve malzemeler yetersizliği	92 9,2%	105 10,5%	197 19,6%
İsteklerimizle ilgilenen yeterince ilgili yok	106 10,6%	94 9,4%	200 19,9%
Programlar bana uymuyor	53 5,3%	62 6,2%	115 11,5%
Etkinlikler ile ilgili bilgilendirme yetersizliği	99 9,9%	73 7,3%	172 17,1%
İstediğim etkinlikler yok	81 8,1%	88 8,8%	169 16,8%
Tesis yeterli değil	67 6,7%	84 8,4%	151 15,0%
Toplam	498 49,6%	506 50,4%	1004 100,0%

Ankete katılanların cinsiyet durumlarına göre rekreasyonel etkinliklerin yeterince yapılmamasının nedenlerini değerlendirdiğimizde kadınların (% 9,2) 92 kişi araç - gereç ve malzemelerin yetersiz olduğunu, (% 10,6) 106 kişi isteklerimizle ilgilenen yeterince ilgilinin olmadığını, (% 5,3) 53 kişi programların kendilerine

uymadığını, (% 9,9) 99 kişi etkinlikler ile ilgili bilgilendirmenin yetersiz olduğunu, (% 8,1) 81 kişi istedikleri etkinliklerin olmadığını, (% 6,7) 67 kişi tesislerin yeterli olmadığını, toplamda ise (% 49,6) 498 kişi olduğu görülmektedir.

Ankete katılan erkek katılımcıların (% 10,5) 105 kişi araç- gereç ve malzemeler yetersiz olduğunu, (% 9,4) 94 kişi isteklerimizle ilgilenen yeterince ilgilinin olmadığını, (% 6,2) 62 kişi programların kendilerine uymadığını, (% 7,3) 73 kişi etkinlikler ile ilgili bilgilendirmenin yetersiz olduğunu, (% 8,8) 88 kişi istedikleri etkinliklerin olmadığını, (% 8,4) 84 kişi tesislerin yeterli olmadığını, toplamda ise (% 50,4) 506 kişi olduğu görülmektedir.

Tablo 33: Cinsiyet Durumlarına Göre Yapılan Rekreasyon Faaliyetlerine İlişkin Dağılım

	Cinsiyet		Toplam
	Kadın	Erkek	
Katılmıyorum	30 73,2%	11 26,8%	41
Arkadaş ziyaretlerine gitmek	262 58,9%	183 41,1%	445
Herhangi bir spor yapmak	171 43,8%	219 56,2%	390
Müzik ile uğraşmak	179 52,8%	160 47,2%	339
Kaffede zaman geçirmek	202 55,2%	164 44,8%	366
Spor müsabakası izlemeye gitmek	149 35,1%	276 64,9%	425
Ailem ile birlikte olmak	214 50,5%	210 49,5%	424
Bahçe işleri ile uğraşmak	68 39,3%	105 60,7%	173
Kahvehaneye gitmek	0 0,0%	164 100,0%	164
Gazete-dergi-kitap okumak	243 51,9%	225 48,1%	468
Pikniğe gitmek	165 46,5%	190 53,5%	355
Sinema–tiyatro izlemek	221 58,2%	159 41,8%	380
İnternete girmek	228 50,8%	221 49,2%	449
Toplam	498	506	1004

Ankete katılanların cinsiyet durumlarına göre yapılan rekreasyon faaliyetlerini incelediğimizde kadın katılımcılar erkeklere göre en çok % 58,9 arkadaş ziyaretlerine gittikleri görülmektedir. Erkek katılımcılar kadınlara göre en çok % 64,9 spor müsabakası izlemeye gitmek olduğu görülmektedir.

Rekreatif faaliyetlere katılamayan kadınlar (% 73,2) 30 kişi, erkekler (% 26,8) 11 kişi olduğu, toplamda ise 41 kişi rekreatif faaliyetlere katılmadığı gözlenmektedir. Arkadaş ziyaretlerine gitmeyi tercih eden bayanlar (% 58,9) 262 kişi, erkekler (% 41,1) 183 kişi, toplamda 445 kişi olduğu gözlenmektedir. Herhangi bir spor yapmayı tercih eden bayanlar (% 43,8) 171 kişi, erkekler (% 56,2) 219 kişi, toplamda 390 kişi olduğu gözlenmektedir. Müzik ile uğraşmayı tercih eden bayanlar (% 52,8) 179 kişi, erkekler (% 47,2) 160 kişi, toplamda 339 kişi olduğu gözlenmektedir. Kafede zaman geçirmeyi tercih eden bayanlar (% 55,2) 202 kişi, erkekler (% 44,8) 164 kişi, toplamda 366 kişi olduğu gözlenmektedir. Spor müsabakası izlemeye gitmeyi tercih eden bayanlar (% 35,1) 149 kişi, erkekler (% 64,9) 276 kişi, toplamda 425 kişi olduğu gözlenmektedir. Ailesi ile birlikte zaman geçirmeyi tercih eden bayanlar (% 50,5) 214 kişi, erkekler (% 49,5) 210 kişi, toplamda 424 kişi olduğu gözlenmektedir. Bahçe işleri uğraşmayı tercih eden bayanlar 68 kişi (% 39,3), erkekler 105 kişi (% 60,7) toplamda 173 kişi olduğu gözlenmektedir. Kahvehaneye gitmeyi bayanlar tercih etmezken (% 0), erkeklerden (% 100) 164 kişi, toplamda 164 kişi olduğu gözlenmektedir. Gazete, dergi, kitap okumayı tercih eden bayanlar (% 51,9) 243 kişi, erkekler (% 48,1) 225 kişi, toplamda 468 kişi olduğu gözlenmektedir. Pikniğe gitmeyi tercih eden bayanlar (% 46,5) 165 kişi, erkekler (% 53,5) 190 kişi, toplamda 355 kişi olduğu gözlenmektedir. Sinema, tiyatro izlemeyi tercih eden bayanlar (% 58,2) 221 kişi, erkekler (% 41,8) 159 kişi, toplamda 380 kişi olduğu gözlenmektedir. İnternete girmeyi tercih eden bayanlar (% 50,8) 228 kişi, erkekler (% 49,2) 221 kişi, toplamda 449 kişi olduğu gözlenmektedir.

Tablo 34: Ekonomik Durumlarına Göre Rekreasyonel Etkinliklere Katılım Sıklığı Dağılımı

	Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerine Hangi Sıklıkta Katılabiliyorsunuz? (haftada)								Toplam
	Katılmıyorum	1 gün	2 gün	3 gün	4 gün	5 gün	6 gün	7 gün	
Gelirim yok	16 1,6%	34 3,4%	29 2,9%	18 1,8%	11 1,1%	5 0,5%	3 0,3%	7 0,7%	123 12,3%
500-1000	6 0,6%	44 4,4%	54 5,4%	33 3,3%	19 1,9%	14 1,4%	7 0,7%	12 1,2%	189 18,8%
1001-1500	12 1,2%	61 6,1%	82 8,2%	40 4,0%	18 1,8%	11 1,1%	3 0,3%	11 1,1%	238 23,7%
1501-2000	2 0,2%	32 3,2%	60 6,0%	31 3,1%	24 2,4%	6 0,6%	8 0,8%	6 0,6%	169 16,8%
2001 ve üzeri	5 0,5%	47 4,7%	88 8,8%	59 5,9%	44 4,4%	19 1,9%	7 0,7%	16 1,6%	285 28,4%
Toplam	41 4,1%	218 21,7%	313 31,2%	181 18,0%	116 11,6%	55 5,5%	28 2,8%	52 5,2%	1004 100,0%

Ankete katılanların ekonomik durumlarına göre rekreasyonel etkinliklere katılım sıklığını değerlendirdiğimizde rekreatif faaliyetlere katılmıyorum diyenlerden en çok % 1,6 gelirinin olmadığını belirtmişlerdir. Rekreatif faaliyetlere 1 gün katılıyorum diyenlerden en çok % 6,1 1001 – 1500 TL arasında geliri olduğunu, 2 gün katılıyorum diyenlerden en çok % 8,8 2001 TL ve üzeri geliri olduğunu, 3 gün katılıyorum diyenlerden en çok % 5,9 2001 TL ve üzeri geliri olduğunu, 4 gün katılıyorum diyenler en çok % 4,4 2001 TL ve üzeri geliri olduğunu, 5 gün katılıyorum diyenler en çok % 1,9 2001 TL ve üzeri geliri olduğunu, 6 gün katılıyorum diyenler en çok % 0,8 1501 – 2000 TL arasında geliri olduğunu, 7 gün katılıyorum diyenler en çok % 1,6 2001 TL ve üzeri geliri olduğunu belirtmişlerdir.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Günümüzde insanların rutin hayat tarzları, çevresel sorunlar ve çalışma şartları gibi nedenlerden dolayı ruhen ve bedenen sağlığı olumsuz etkilendiği bilinmektedir. İnsanların ruhen ve bedenen sağlığını tekrar elde etmek, devam ettirebilmelerini sağlamak anlamına gelen rekreasyon kavramı üzerinde durulmuştur. Rekreasyon hizmetleri, yerel yönetimlerin sorumlulukları arasındadır. Belediyeler, vatandaşlarının temel ihtiyaçlarını karşılamasının yanında, serbest zamanlarını değerlendirebileceği tesisleri yapmak ve hizmete sunmak görevleri arasında yer almaktadır (Akdenk, 1989). Bu bilgiler ışığında Edirne İl Merkezinin Rekreasyon Faaliyetlerinin İncelenmesi araştırma konumuz olmuştur.

Tütüncü ve arkadaşlarının (2011) çalışmalarında ankete katıların cinsiyet özelliklerini değerlendirdiğimizde en çok (% 50,21) erkek katılımı olduğu, Aydemir ve arkadaşlarının (2017) çalışmasında en çok (%5 1,1) erkek katılımı olduğu, bu araştırmada da en çok (% 50,4) erkek katılımı olduğu, bu oranlar değerlendirildiğinde çalışmamızla benzerlik olduğu düşünülmektedir. Bu durum genel popülâsyonun yansımasıdır.

Kurar ve arkadaşlarının (2014) çalışmalarında ankete katılanların yaş özelliklerini değerlendirdiğimizde en çok % 39,7 (26-33) yaş arasında katılım olduğu, çalışmamızda ise en çok % 24,1 (19-24) yaş arasında katılım olduğu, bu oranlar değerlendirildiğinde Kurar ve arkadaşlarının (2014) çalışmasına katılanların yaş oranları daha büyük olduğu tespit edilmiştir.

Sağlık ve arkadaşlarının (2014) çalışmasında ankete katılanların medeni durumlarını değerlendirdiğimizde en çok % 97,1 bekâr olduğu, çalışmamızda ise en çok % 44,8 evli olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Sağlık ve arkadaşlarının (2014) çalışmasında yer alan grubun üniversite öğrencilerinden seçilmiş olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Tez ve arkadaşlarının (2014) çalışmasında ankete katılanların aylık kazançlarını değerlendirdiğimizde yığılmanın % 65,3 (0-1000 TL) gelire sahip olduğu, çalışmamızda ise yığılmanın % 28,4 (2001 TL ve üzerinde) olduğu tespit

edilmiştir. Bunun sebebi olarak Tez ve arkadaşlarının (2014) çalışmasının katılımcılarının 17 - 26 yaş aralığında olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında yığılmanın % 45 (lise ve dengi okul mezunları) olduğu, çalışmamızda ise yığılmanın % 43,4 üniversite mezunu olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında orta yaş grubundaki katılımcıların fazla olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmasında ankete katılanların serbest zamanlarını kimlerle geçirmek istediklerini değerlendirdiğimizde % 51'i okul arkadaşları ile katılmayı tercih ettikleri, çalışmamızda ise katılımcıların % 53'ü arkadaşlarıyla birlikte zaman geçirmek istedikleri tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmasının üniversite öğrencilerine yönelik bir çalışma yapmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında ankete katılanların günlük zorunlu aktiviteler dışında kalan serbest zamanlarını değerlendiğimizde ağırlıklı yığılımın % 62 (1-3 saat) olduğu, çalışmamızda ise ağırlıklı yığılımın % 31,5 (3-4 saat) olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında memurlar üzerine araştırma yapması, araştırmada % 90'ın evli olmasından dolayı ailesine ayıracağı zaman fazla olacağı için günlük serbest zamanlarının daha az olduğu düşünülmektedir.

Güngörmüş ve arkadaşlarının (2006) çalışmasında ankete katılanların rekreasyon etkinliklerine katılım sıklığını değerlendirdiğimizde haftada en çok % 34 (1 gün) olduğu, çalışmamızda ise en çok % 31,2 (2 gün) olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Güngörmüş ve arkadaşlarının (2006) araştırmasını öğretim elamanları ile sınırlı tutması, orta yaş ve üzerinde katılımın olması, iş yükünün fazla olmasından dolayı çalışmamıza göre haftalık katılım sıklığı daha az olduğu düşünülmektedir.

Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmasında ankete katılanların rekreasyon faaliyetleri tercihlerini değerlendirdiğimizde en çok % 67,1 açık havada dolaşmak

olduğu, Cordell ve arkadaşlarının (1999) çalışmasında % 68,3 yüzmeyi tercih ettikleri, Kandaz ve arkadaşlarının (2006) çalışmasında % 58 spor yapmak olduğu, Çolakoğlu'nun (2005) çalışmasında en çok % 75 tv izlemek olduğu, Süzer'in (1997) çalışmasında en çok % 22,7 kitap okumak olduğu, Kır'ın (2007) çalışmasında en çok % 44,4 gazete, dergi ve ders dışı kitaplar okumak olduğu, Bell ve arkadaşlarının (2007) Avrupa'da altı ülkede (Danimarka, Finlandiya, Hollanda İtalya, Norveç, Kanada, U.S.A.) yaptığı çalışmada rekreasyon aktivitesi tüm ülkeler en çok yürüyüş yapmayı tercih ettikleri, Aydemir ve arkadaşlarının (2017) çalışmasında en çok sportif faaliyetlere katılım olduğu, çalışmamızda ise en çok % 10,6 gazete - dergi - kitap okumak olduğu tespit edilmiştir. Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmalarını yaptığı Süleyman Demirel Üniversitesi Eğirdir Meslek Yüksekokulu'nun konumu itibariyle Eğirdir gölünün yanında olması ve ormanlık arazilere yakın olmasından dolayı açık havada dolaşmayı tercih ettiklerinden çalışmamızla farklı sonuçlar olduğu düşünülmektedir. Kandaz ve arkadaşlarının (2006) çalışmasını değerlendirdiğimizde araştırmaya katılanların yaş ortalamasının küçük olmasından dolayı spor faaliyetlerini tercih ederek çalışmamıza göre farklı sonuçlar olduğu düşünülmektedir. Çolakoğlu'nun (2005) çalışmasını değerlendirdiğimizde öğretim elamanlarına yönelik bir çalışma yürütmesi dolayı çalışmamızla farklı sonuçlar olduğu düşünülmektedir. Süzer'in (1997) ve Kır'ın (2007) çalışmasını değerlendirdiğimizde çalışmamızla benzer sonuçlar olduğu düşünülmektedir. Ayrıca kitap okumak, TV izlemek gibi hem bireysel hem de pasif rekreasyonu tercih ettikleri düşünülmektedir. Bell ve arkadaşlarının (2007) çalışması değerlendirdiğimizde, çalışmasının gelişmiş ülkelerde yapılması, insanlarının sağlık bilincinin yüksek olması, rekreasyon faaliyetlerine katılımlarında yürüyüş gibi aktif rekreasyon seçeneklerini tercih ettikleri düşünülmektedir.

Öztürk ve arkadaşlarının (2014) çalışmasında ankete katılanların serbest zaman faaliyeti yapma isteklerini değerlendirdiğimize en çok % 13,1 dinlenmeyi sağladığı, çalışmamızda ise en çok % 19,9 stres ve monotonluktan kurtarıyor seçeneklerinin tercih edildiği tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Öztürk ve arkadaşlarının (2014) çalışmasında araştırmaya katılanların çalışma koşullarının

zorluğu ve serbest zamanlarını dinlenerek geçirmek istediklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Ağılönü'nün (2007) çalışmasında ankete katılanların rekreasyonel etkinlikler için şartların uygunluğunu değerlendirdiğimizde en çok % 48,1 etkinliklerin önemi tam anlatılmadığı, çalışmamızda ise en çok % 39,2 eğitimli personelin yeterli olmadığı tespit edilmiştir.

Tez ve arkadaşlarının (2014) çalışmalarında ankete katılanların rekreasyonel etkinliklerin yeterince yapılamamasının nedenlerini değerlendirdiğimizde en çok % 26,3 etkinliklerle ilgili bilgilendirmenin yeterli olmadığı, çalışmamızda ise en çok % 19,9 isteklerimizle ilgilenen yeterince ilgili olmadığı seçeneklerini tercih ettikleri tespit edilmiştir.

Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmasında ankete katılanların rekreatif etkinliğe katıldıklarında ne gibi kazanımlar sağladıklarını değerlendirdiğimizde en çok % 76,3 sıkıntıdan kurtulmak olduğu, Güngörmüş ve arkadaşlarının (2006) çalışmasında en çok % 24,8 dinlendirici bulduğu, çalışmamızda ise en çok % 19,9 stres ve monotonluktan kurtarıyor seçeneklerini tercih ettikleri tespit edilmiştir. Şehirlerde yaşayan insanlar veya öğrenciler rekreasyon etkinliklerine katılarak, gerek iş hayatları gerekse okul hayatlarının sorumluluklarının verdiği stres, monotonluk ve sıkıntıdan kurtulmak istemektedir. Yüzdelikler farklı olsa da bu madde üzerinde Şahin ve arkadaşlarının (2009) çalışmasıyla benzer olduğu düşünülmektedir. Güngörmüş ve arkadaşlarının (2006) çalışmasında katılanların araç - gereç yetersiz, programların uymadığını belirttiklerinden dolayı çalışmamızla farklı olduğu düşünülmektedir.

Tez ve arkadaşlarının (2014) çalışmalarında ankete katılanların yerel yönetimlerin rekreasyonel etkinlikleri yeterince sunabiliyor mu sorusunu değerlendirdiğimizde en çok en çok % 47,4 (kısmen) olduğu, çalışmamızda ise en çok % 53,8 (kısmen) olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi çalışmaya katılanların yerel yönetimlerin rekreasyonel etkinlikleri yeterince sunmadıklarını düşündüklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Ekici ve arkadaşları (2006) halkın yaşamlarında sağlıklı olabilmesi, iyi mekanların hizmete açılması, rekreasyon

faaliyetlerinin yürütülmesi için belediyelerin serbest zamanlara yönelik hizmetlerde bulunması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Çoğu belediyede, vatandaşlarının serbest zamanları değerlendirmeye yönelik hizmetleri üstlenen personel ve birim bulunmamakta, bu sorumluluklar kısmen diğer birimler tarafından yapılmaktadır (Özdağ ve arkadaşları, 2010). Mersinli'nin çalışmasında (2009) araştırmaya katılan büyükşehir belediyesi personellerinin % 93'ü rekreasyon eğitimi almadığı belirtilmiştir. Rekreasyon eğitimi almayan personelin bu yönde yapılacak olan hizmetlerin yetersiz olmasına sebep olacağı düşünülmektedir. WLRA (2001) göre hükümetler tüm düzeydeki katılımcılar için yapıcı ve sağlıklı rekreasyona yönelik faaliyetlerin geliştirilmesi için uygun programlar yapıldığından emin olmalıdır.

Ağılönü'nün (2007) çalışmasında ankete katılanların serbest zamanı değerlendirmek için personel veya birim var mı sorusunu değerlendirdiğimizde en çok % 95,5 (hayır) olduğu, çalışmamızda ise en çok % 79,3 (hayır) olduğu tespit edilmiştir. Süzer'in (1997) çalışmasında üniversite öğrencileri boş zamanlarını faydalı kullanabilmek için (boş zamanları değerlendirme merkezi ya da rehberlik merkezinin) kurulmasını istemişlerdir.

Kiper'in (2009) çalışmasında ankete katılanların rekreasyonel etkinliklerin sevk ve idaresinde yetersiz sebepleri değerlendirdiğimizde en çok % 74 mevcut alanların yetersiz olduğu, Ağılönü'nün (2007) çalışmasında en çok % 20,1 güvenlik sorunu olduğu, çalışmamızda ise en çok % 20,4 tesisler olduğu tespit edilmiştir. Kiper'in çalışmasına göre değerlendirdiğimizde mevcut alanların ve tesislerin yetersiz olması çalışmamızla benzerlik gösterdiği düşünülmektedir. Ağılönü'nün çalışmasını değerlendirdiğimizde ise araştırmasına katılanların güvenlik endişesi duydukları düşünülmektedir.

Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında ankete katılanların serbest zamanları iyi şekilde değerlendirmek için beklentileriniz nelerdir sorusunu değerlendirdiğimizde en çok % 25,87 (mesleki alanlarda kurslar açılmalı) olduğu, çalışmamızda ise en çok % 28,4 (serbest zaman faaliyetlerini yapmak için alanlar yapılmalı) olduğu tespit edilmiştir. Bunun sebebi olarak Yeniçeri ve arkadaşlarının (2002) çalışmasında araştırmaya katılanların iş hayatında başarılı olmak için serbest

zamanlarında meslekleri ile ilgili kurslara katılmak istediklerinden kaynakladığı düşünülmektedir.

Sonuç olarak; Edirne şehir merkezi yüz ölçümü olarak küçük bir alana konumlandırılmıştır. Sahip olduğu siyasal konum, coğrafi konum ve tarım arazilerinin şehir merkezine yakın olmasından dolayı genişlemeye çok uygun değildir. Bu yüzden şehirde yeni yapılan caddeler bile oldukça dar olarak planlanmıştır. Bu değerlendirmeler ışığında; şehir merkezinde halkın rekreasyon faaliyeti yapabileceği büyük alanların yapılması güçleşmiştir. Yerel yönetimler bu soruna çözüm bulabilmek için hem şehir merkezinde hem de şehre yakın alanlarda halkın serbest zamanlarını değerlendirebileceği rekreatif alanları planlayabilir. Özellikle şehir dışında yapılacak rekreatif alanlara ulaşımın kolay olabilmesi için bisiklet yolları ve park alanları etrafında şehrin farklı semtlerinden ulaşılabilecek farklı çözümlere muhtaçtır.

Halkın rekreatif faaliyetlerle ilgili genel tanımlayıcı kavram eksikliğine sahip oldukları ve genelde pasif rekreasyon etkinliklerine katılım gösterdikleri tespit edildi. Eğitim seviyesinin yüksek olduğunu değerlendirdiğimiz Edirne il merkezinde farkındalık uyandıracak çalışmalar ve geri bildirime göre oluşturulacak alanlara ihtiyaç olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Özellikle engellilerin kullanabileceği ve kolayca erişim sağlayabileceği çalışmalar yaparak tüm halkın hep birlikte rekreatif faaliyetler yapabileceği böylelikle insanların kaynaşarak empati duygusunun gelişebileceği ortamlar yaratılabilir.

Yerel yönetimler halkın beklentileri ve isteklerine karşılık verebilecek uygun programlar düzenlemelidir. Programların imkânlar doğrultusunda ücretsiz yapılması halkın katılımını teşvik edecektir. Yerel yönetimler, var olan tesisleri yenilemeli ve yeni tesislerin kurulmasını sağlayarak halkın rekreasyon faaliyetlerine katılımını arttırabilir. Rekreasyon alanında eğitim görmüş kişilerin yerel yönetimlerde görev almasıyla, rekreasyon hizmetlerinin amaçları doğrultusunda halka daha iyi ve kaliteli ulaştırılması sağlanabilir.

KAYNAKLAR

Afyon Y. A. ve Tunç A., (1997), Beden Eğitimi ve Spor Bilimciler İçin Beden Eğitimi ve Spor Tarihi, s.5-6.

Ağaoğlu Y. S., (2013), Belediye Başkanlarının Serbest Zaman Yaklaşımları, Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi, Cilt:2, Sayı:2, s:20-28.

Ağaoğlu Y. S., Taşmektepligil M. Y. ve Bayrak M., (2005), Dünyada ve Türkiye'de Serbest Zaman Kavramının Tarihsel Gelişimi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:2, Sayı:11, s:7-9.

Ağılönü A., (2007), Yerel Yönetimlerde Rekreasyon Hizmetleri ve Model Belirleme (Fethiye Örneği), Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, İstanbul.

Akdenk M., (1989), Türk Sporunun Gelişmesinde Spor Federasyonlarının Rolü: Güreş Federasyonu Örneği, Marmara Üniversitesi Yayınları, İstanbul.

Akesen A., (1978), Türkiye'de Ulusal Parkların Açıkhava Rekreasyonu Yönünden Nitelikleri ve Sorunları (Örnek Uludağ Ulusal Parkı), İ.Ü. Yayını, İstanbul, s:37.

Alexandris K., (1998), Patterns of Recreational Sport Participation Within the Adult Population in Greece, The Cyber-Journal of Sport Marketing, Vol.2, No.2.

Anderson, N., (1998), Work and Leisure, Florence, KY: Routledge.

Angus Busby ve Tanya L., (2011), An Exploration of Campus Recreation's Role in Student Engagement), Winnipeg, Manitoba: Manitoba University.

Austin D. R., (2004), Therapeutic Recration, (5. Baskı), Illinois: Sagomore Publishing.

Ayaşlıgil T., (2007), Kent Ormanlarının Rekreasyonel Amaçlı Kullanımı ve İstanbul İli Örneğinde İrdelenmesi, YTÜ Mim. Fak. E-Dergisi, 2 (4), s:213-236.

Aydemir N., Toksöz İ. ve Oğuzhan A., (2017), Serbest Zaman Aktivitelerine Yönelik Tutumların İncelenmesi: Edirne İl Merkezi Örneği, International Journal of Human Sciences, Volume: 14, Issue: 4, s: 3940-3949.

Ayhan M., (2007), Fiziksel Aktivitelerin Desteklenmesinde Yerel Yönetim Organizasyonlarının Rolü, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, s:33.

Balcı V., (2003), Ankara'da Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Etkinliklerine Katılımlarının Araştırılması, Milli Eğitim Dergisi, Bahar, Sayı:158.

Baz İ., (1999), Yerel Yönetimler İçin Kent Bilgisi Sistemi Tasarımı. Yerel Yönetimlerde Kent Bilgi Sistemi Uygulamaları Sempozyumu, K.T.Ü., Trabzon.

Bell S., Tyrvainen L., Sievanen T., Pröbstl U., Simpson M., (2007), Outdoor Recreation and Nature Tourism: A European Perspective, Living Rev. Landscape Res., 1, (2007), 2.

Broadhurst R., (2001), Managing Environments for Leisure and Recration, GBR, Routledge Publishing, London.

Bucher C. A., (1972), Foundations of Physcial Education the C. U., Mosby Company, Saint Louis.

Bülbül E., Alkaya D. H. ve Saygan M. A., (2006), Yerel Yönetim ve Özel Kuruluşların Rekreasyona Bakış Açıları Üzerine Niteliksel Bir Araştırma, Muğla Üniversitesi, 9. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı, s:95.

Carlson E. R., Deppe R. T. ve MacLean R. J., (1972), Recreation in American Life, Belmont, California: Wadsworth Publishing Company.

Cereci S., (2010), Kent Planlanması Bağlamında Kentsel Alanlarda İletişim Ortamlarının Oluşturulması Sorunu, Akademik Bakış Açısı Dergisi, Sayı:22, Ekim-Kasım-Aralık, Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi, s:1.

Cordell H. K. (1999). Outdoor Recreation in American Life: A National Assessment of Demand and Supply Trends. Champaign, IL: Sagamore Publishing.

Çeliksoy M. A., (2012), Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi, Anadolu Üniversitesi Yayını, 1. Baskı, Mayıs, s:155.

Çerez H., Yılmaz Ş. ve Dinçer Ö., (2006), Antalya Merkez Emniyet Teşkilatında Görev Yapan Emniyet Mensuplarının Rekreasyon Etkinliklerine Katılımlarının İncelenmesi, 9. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı, Muğla, 3-5 Kasım, s:1-3.

Çolakoğlu T., (2005), Üniversite Öğretim elamanlarının Boş Zaman Alışkanlıklarını Değerlendirmelerine Üzerine Bir Araştırma, GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt:25 Sayı: 1, S: 247-258.

Çorbacı Ö. L., Gülez S. ve Topay M., (2005), ZKÜ Merkez Kampüsü Isı Merkezi Yolu ve Çevresi Peyzaj ve Rekreasyon Projesi, ZKÜ Bartın Orman Fakültesi Dergisi, Cilt:7, Sayı:7, s:24-34.

Çoruh Y., (2013), Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyonel Eğilimleri ve Rekreasyonel Etkinliklere Katılımına Engel Olan Faktörler (Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi), Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Doktora Tezi, Ankara, Ağustos, s:19.

Dirik H. ve Ata C., (2005), Kent Ormancılığının Kapsamı Yararları, Planlanması ve Teknik Esasları, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, Cilt:55, Sayı:1,s:6-7.

Doğanay H., (2006), Türkiye'de Turizm Coğrafyası, Çizgi Kitapevi Yayınları, Konya.

Doğar Y., (1997), Türkiye'de Spor Yönetimi, Öz Akdeniz Ofset, s.69.

Doğu G., Kesim Ü. ve Sivrikaya Ö., (2002), Belediyelerin Sporla İlgili İşlevleri:Düzce Belediyesi Örneği, Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, Cilt:11, Sayı:2, Nisan, s:94-95.

Edginton C. R., Hudson S. D. ve Ford P. M., (1999), Leadership for Recration and Leisure Programs and Settings, (2nd ed.), IL: Sagamore Publishing.

Edwads P. ve Tsouros A., (2006), Kentsel Çevrede Fiziksel Aktivite Aktif Yaşamın Desteklenmesi: Yerel Yönetimlerin Rolü, Dünya Sağlık Örgütü Avrupa Bölge Ofisi, s:9-25.

Ekici S., Can S., Zorba E., Mollaoğulları H. ve Kuşçu A., (2006), Yerel Yönetimlerde (Belediyelerde) Rekreasyonun Yeri ve Belediyelerin Rekreasyon Faaliyetlerine Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi, 9. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi, 3-5 Kasım, Muğla.

Çörek Öztaş Ç., Akı M., Köse P., İmamoğlu T., Selvi S., (2014), ‘‘İstanbul’da Güvenli Bisiklet Yolları Uygulama Kılavuzu’’, s:1-136.

Eren E., (1991), Yönetim ve Organizasyon, İstanbul Üniversitesi Yayını, İstanbul, s:380.

Fırat A. S., (2006), Sağlıklı Kentler ve Kentsel Sağlık, Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 8/2, s:219-240.

Geoffrey C. Goodbey., Caldwell Linda L., Flyd M., and Payne L. L., (2005), Contributions of Lesisure Studies and Recration and Park Management Research to the Active Living Agenda,American Journal of Preventive Medicine, volume:28, number:2, s2, s:150-158.

Gökmen H., Açıkalın A., Koyuncu N. ve Saydar N., (1985), Yükseköğretim Öğrencilerinin Serbest Zaman Etkinlikleri, Kendilerini Gerçekleştirme Düzeyleri, MEGSB Yayını, Ankara.

Graefe A., Parker S., (1987), Recreation and Leisure, An Introductory Handbook, 6. Venture Publishing Inc. 1640, Oxford Circle Satate College, Pa 1680, s.25-32.

Greed C., (1996), “Policy: What Do We Want?” Implementing Town Planning. Ed: Clara Greed. London: Longman, s: 241-254.

Gül A. ve Küçük V., (2001), Kentsel Açık-Yeşil Alanlar ve Isparta Kenti Örneğinde İrdelenmesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, S:2, s:38-40.

Gültekin P. G., Kaya S. ve Müderrisoğlu H., (2013), Düzce Üniversitesi Akademik Personelin Rekreaktif Tercihlerinin Belirlenmesi, II. Rekreasyon Araştırmaları Kongresi, s: 474-488.

Güngörmüş A. H., Yetim A. A. ve Çalık C., (2006), Ankara'daki Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Görev Yapan Öğretim Elemanlarının Boş Zamanlarını Değerlendirme Biçiminin Araştırılması, Kastamonu Eğitim Dergisi, Mart, Cilt:14, No:1, S:285-298.

Haastrup E. A., (2011), Incorperating Fitness into a Daily Busy Lifestyle: A Challenge for All, In P.B. Ikulayo(Ed.), A Book of Reading in Fitness and Health, Lagos Department of Human Kinetics and Health Education, University of Lagos, s:47-55.

Hall C. M., Page S. J., (2006), The Geography of Tourism and Recration, New York: Routledge.

Harvey J., (2001), The Role of Sportand Recreation Policy in Fortering Citizenship: The Canadian Experience, Canadian Policy Research Networks Inc.(CPRN),600-250 Albert Street, Ottowa, Ontario K1P 6M1, CPRN Discussion Paper No. F|17, s:23-45.

Henchy A., (2011), The Influence of Campus Recreation Beyond the GYM, Recreational Sport Journal, 35 (2), s:174-181.

Indiana Department of Natural Resourcess, 2006, 2006-2010 Statewide Comprehensive Outdoor Recreation Plan, Chapter 3: outdoorrecreation supply. Web site: http://www.in.gov/dnr/files/chap3.pdf.

İspir E., (1993), Şehirleşme ve Meseleleri, Üçdal Yayınları, Ankara, s:8.

Jenny H. J., (1956), Introduction to Recration Education, Saunders Company Phliladelphia.

Kandaz Gelen N. ve Hergüner G., (2006), Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Serbest Zamanlarını Değerlendirme Biçimlerinin İncelenmesi (Sakarya İli Örneği), 9. Uluslar arası Spor bilimleri Kongresi, 3-5 Kasım, Muğla.

Karaküçük S., (1999), Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme, Üçüncü Baskı, Gazi Kitapevi, s:6-101.

Karaküçük S., (1997), Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme Kavram, Kapsam ve Bir Araştırma, Seren Ofset, Ankara.

Karaküçük S., (2001), Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme, 4. Baskı, Gazi Kitabevi, Ankara, s:92-101.

Karaküçük S. ve Gürbüz B., (2007), Kent(li)leşme, Baran Ofset, 1. Baskı, Ankara.

Kaya E., Şentürk H., Danış O. ve Şimşek S., (2007), Modern Kent Yönetimi I, 1. Baskı, Milsan Basın A. Ş., Kasım.

Keleş R., (2000), Yerinden Yönetim ve Siyaset, Cem Yayınevi, Sayı:21, İstanbul, s:130-132.

Kesim Ü., (2006), Sağlıklı Kentler Birliği Toplantısı, 27-28 Nisan, Eskişehir.

Keskin N., (2011), Engellilere Yönelik İzmir İli Bornova Örneğinde Kentsel Yeşil Alan Standartlarının Belirlenmesi, Ege Üniversitesi Yüksek Lisans Tezi.

Kılbaş Ş., (2001), Gençlik ve Boş Zaman Değerlendirme, Anaca Yayınları, Adana, s:69.

Kır İ., (2007), Yüksek Öğretim Gençliğinin Boş Zaman Etkinlikleri: KSÜ Örneği, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt:17, Sayı:2, s:307-328.

Kızanlıklı M. M., (2014), Türkiye'deki Yükseköğretim Kurumlarında Rekreasyon Eğitiminin Yapısı, İnternational Journal of Science Culture and Sport, July, s:58.

Kiper T., (2009), Namık Kemal Üniversitesi Ziraat Fakültesi (Tekirdağ) Öğrencilerinin Rekreasyonel Eğilim ve taleplerinin Belirlenmesi, Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi, 6 (2), s:191-201.

Koçan N., (2007), Geleneksel Sporlarımızdan Ciritin Rekreasyon Amacı ile Günümüze Uyarlanması, Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri Dergisi, Issn:1306-4371, Cilt:2, Sayı:1.

Koçyiğit M. ve Yıldız M., (2014), Yerel Yönetimlerde Rekreasyon Uygulamaları: Konya Örneği, International Journal of Science Culture and Sport, August, s:211-223.

Kongar E., (1986), Kültür ve İletişim, Birinci Baskı, Ekim, Say Yayınları, s.23.

Konukçu M., *Anayasa Kalkınma Planları, Hükümet Programları ve Yıllık Programlarda Ormancılık, Ormanlar ve Ormancılığın Faydaları, İstatistiki Gerçekler*, Genişletilmiş İkinci Baskı, Yayın no, DPT: 2630.

Kraus G. R., (1997), *Recreation Today; Program Planning and Leadership*, Second Edition, USA, , s.16.

Kraus G. R., (1998), Recreation and Leisure in Modern Society, Canada: Jones and Bartlett Publishers.

Kurar İ. ve Baltacı F., (2014), Halkın Boş Zaman Değerlendirme Alışkanlıkları: Alanya Örneği, İnternational Journal of Science Culture and Sport, August, s:39-52.

Lorasokkay M. A. ve Ağırdır M. L., (2011), Konya İçi Ulaşımda Bisiklet, e-Journal of New World Sciences Academy, Volume:6, Number:4, s:870- 881.

Maslow A. H., (1943), A Theory of Human Motivation. Psychological Review 50, s:370-396.

Masteralexis L. P., Barr C. A. and Hums M. A., (2005), Principles and Practice of Sport Management, Maryland:Apsen Publication.

Mersinli D., (2009), Yerel Yönetimlerde Spora Yönelik Rekreasyon Hizmetleri ve Büyükşehir Belediyelerinin Rekreasyonel Faaliyetlere Olan Yaklaşımlarının Değerlendirilmesi, Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Metin A., (2007), Fiziksel Aktivitelerin Desteklenmesinde Yerel Yönetim Organizasyonlarının Rolü, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, s:36-41.

Metin T. C., (2012), Üniversitelerin Rekreasyon Yönetimi Programındaki Ders Müfredatının Modüler Bir Yapıya Dönüştürülmesi, Turizm Eğitimi Konferansı-Tebliğler, T.C. Kültür ve Turizm Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü, s:148-160.

Mirzeoğlu N., (Editör), (2006), Spor Bilimlerine Giriş, Spor Yayınevi, Ankara.

Mittelstaedt R., Robertson B., Russel K., Byl J. ve Ogilvie L., (2006), Unique Groups, Intoduction Recreation and Leisure, Human Kinetics, s:197-228.

Mobley T. A., (2006), Yerel Yönetimlerin Halkın Rekreasyon ve Park İhtiyaç ve Hizmetlerini Karşılamadaki Rolü, Yerel Yönetimler ve Sağlıklı Kentler Sempozyumu, Eskişehir.

Müftügil S., (1993), Dinlence ve Turizm İlişkisi (Derleyen Yarcan Ş., Seyahat Yönetimi), Boğaziçi Üniversitesi Yayını, İstanbul, s:64.

Nadaroğlu H., (2001), Mahalli İdareler, Teorisi, Ekonomisi, Uygulaması, Beta Yayınları, İstanbul, s: 3.

Nahavandi A., (1997), ‘‘*Tlic Art & Science of Leadership*’’ Leadership Quaterly, 8,2.

Okuyucu C. ve Ramazanoğlu F., (2006), Dünyadaki Değişimin Boş Zaman Faaliyetlerine Etkileri, 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı, Muğla, s:75.

Onsekiz D. ve Emür S. H., (2008), Kent parklarında Kullanıcı Tercihleri ve Değerlendirme Ölçütlerinin Belirlenmesi, Sosyal bilimler Dergisi, Sayı:24, s:69-104.

Onur Z. ve Tanalı Z., (2004), Modern Sonrası Mimarlık Üzerine Notlar, TBMM Mimarlar Odası Ankara Şubesi, s:23.

Ökmen Ö. ve Dönmez D., (2005), Kamu Kurumlarında Mükemmellik, Kalder Yayınları, İstanbul, s: 20.

Öner N., Ayan S., Sıvacıoğlu A. ve İmal B., (2007), Kent Ormancılığı ve Kent Ormanlarının Çevresel Etkileri, Kastamonu Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 7(2), Kasım, s:190-203.

Özdağ S., Aytekin U. ve Aykora E., (2010), Yerel Yöneticilerin Rekreatif Etkinlik Anlayışları ve Uygulamaları, Türkiye Kickboks Federasyonu Spor Bilimleri Dergisi, Volume:2, Sayı:2, Ocak, s:42-50.

Özdemir A. S., Karaküçük S., Gümüş M. ve Kıran S., (2006), Türkiye Taş Kömürü Kurumu Genel Müdürlüğünde Çalışan Yer Altı İşçilerinin Boş Zamanlarını

Değerlendirme Alışkanlıklarının Belirlenmesi, 9. Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı, Muğla, 3-5 Kasım, s:9-14.

Özgüç N., (2006), Turizm Coğrafyası: Özellikler ve Bölgeler, Çantay Kitapevi, İstanbul.

Öztaş Ç. Ç., İmamoğlu C. T., Akı M. ve Üzümoğlu T., (2016), Bölgesel Güvenli Bisiklet Yolları Uygulama Projesi Tekirdağ, Edirne, Lüleburgaz, Şubat, s:31.

Öztürk H. ve Taner H. H. (2014), Gaziantep Emnniyet Müdürlüğü Çevik Kuvvet Amirliğinde Görevli Polislerin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıkları, International Journal of Science Culture and Sport, July, s:424-431.

Öztürk M., Kaya R., Çavuşoğlu B., Avcı S. ve Demirci M., (2006), İstanbul Üniversitesi Öğretim Elemanlarının Unvanlarına ve Meslek Gruplarına Göre Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi, Muğla Üniversitesi, 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitabı, s: 448-449.

Pratt M., Macera C. ve Wang G., (2000), Hılgher Dırect Medical Costs Associated with Physical İnactivity, The Physician and Sportsmedicine, s:63-70.

Polat A. T. ve Önder S., (2004), Kent Parkı Kavramı ve Konya Kenti İçin Bir Kent Parkı Örneği, S.Ü. Ziraat Fakültesi Dergisi 18(34), s:78-79.

Resmi Gazete, (1999), 3194 sayılı İmar Kanunu, 23804 sayılı yeni yönetmelik, 2 Eylül, s:33.

Resmi Gazete, (2003), Sayısı: 25167, Madde 1, 13 Temmuz.

Resmi Gazete, Büyükşehir Belediyesi Kanunu, (2004), Sayısı: 25531, Kanun No: 5216, Madde: 7, 23 Temmuz.

Russel R. V., (2001), Leadership in Recreation, Secon Edition, Boston: MA, Mc Graw Hill.

Sağlık E., Morçin İ. ve Morçin S. D., (2014), Üniversite Öğrencilerinin Kırsal Rekreasyonel Faaliyetlere Katılımını Etkileyen Kısıtlayıcılar: Çıldır Meslek Yüksekokulu Örneği, Electronic Journal of Vocational Collages, Aralık s:86-92.

Scorp T., (2006), Our Common Grounds, Toronto Parks and Recration Strategic Plan, City of Toronto.

Serin N., (2004), Kent Ormancılığı Kavramı ve Isparta Kent İçi Ölçeğinde İrdelenmesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Orman Fakültesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Orman Mühendisliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Isparta.

Sevil T., (2012), Boş Zaman ve Yönetimi: Boş Zaman ve Rekreasyon Kavram ve Özellikler, Anadolu Üniversitesi Yayını, Eskişehir, Mayıs, s:6-14.

Sivrikaya Ö. ve Doğu G., (2011), Düzce Belediyesinin Spor Hizmetleri İçin Örnek Bir Yönetim Modeli, Pamukkale Journal of Sport Sciences, Vol.2, No.3, s:55.

Süzer M., (1997), Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıkları, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi

Şahin C. K., Akten S. ve Erol U. E., (2009), Eğirdir Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımlarının Belirlenmesi Üzerine Bir Çalışma, Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 10 (1), s:62-71.

Şirel B., Boyacıgil O., Duymuş H., Konaklı L., Altunkasa F. ve Uslu C., (2012), Çukurova Yerleşkesi Açık Alanlarının Fiziksel Engeller Bakımından Ulaşılabilirliğinin Değerlendirilmesi, Çukurova Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi, 27 (1), s:53-72.

Tamer K., (1998), Sportif Rekreasyon Etkinliklerine Liderlik Eden Antrenörlerin Lider Davranış Boyutları: Polis Akademisi Örneği, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

Tatlıdil E., (2009) "Kent ve Kentli Kimliği; İzmir Örneği" Ege Akademik Bakış / Ege Academic Review, 9 (1), s: 319-336.

Tez Ö., Doğan Ö., Yavaş Ö., Erkaya E., Tavazar H. ve Güzel P., (2014), Yerel Yönetimlerde Serbest Zaman ve Rekreasyon Hizmetleri (İzmir İli Örneği), İnternational Journal of Science Culture and Sport, July, s:512- 524.

Tezcan M., (1994), *Boş Zamanların Değerlendirilmesi Sosyolojisi*, Atilla Kitapevi, Ankara.

Torkildsen G., (1999), Leisure and Recration Management, London, E and FN Spon., s:49-52.

Tribe J., (2011), The Economics of Recreation Leisure and Tourism, Spain:Elsevier.

Tütüncü Ö. (Editör), (2008), Rekreasyon Yönetimine Yönelik Üniversite Düzeyinde Bir Müfredat Geliştirme Önerisi, Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi, Cilt:19, Sayı: 1, Bahar, s:94.

Tütüncü Ö., Aydın İ., Küçükusta D., Avcı N. Ve Taş İ., (2011), Üniversite Öğrencilerinin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımını Etkileyen Unsurların Analizi, Spor Bilimleri Dergisi, 22 (2), s:69-83.

Tütüncü Ö. ve Kuşluvan Z., (1997), Çevre Sorunlarının Doğada Rekreasyon Faaliyetlerine Duyulan Gereksinimi Arttırıcı Etkisi, Anatolia Turizm araştırılmaları Dergisi, 8 (1-2), s: 9-11.

Uçar A., (2014), Türkiye'de Spor ve Rekreasyon Politikalarının Oluşumu ve Bu Hizmetlerinin Sunumu, Celal Bayar Üniversitesi, Yerel Politikalar, Temmuz-Aralık, s:42.

Uzun S., (2005), Kırsal ve Kentsel Alanlardaki Parklarda Kullanıcı Memnuniyeti; Gölcük Ormaniçi Dinlenme Alanı ve İnönü Parkı Örneği, AİBÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bolu.

Üstündağ Ö, Devecioğlu S. ve Akarsu E. E., (2011), Spor ve rekreasyon Alanlarının Şehir planlanmasındaki Yeri ve Önemi, 6th International Advanced Technologies Symposioum (IATS'11), Elazığ, 16-18 Mayıs.

WLRA, (2001), İnternational Position Statement on Leisure Education and Youth at Risk, Leisure Sciences, 23, s: 201-207.

Yeniçeri M., Coşkun B. Ve Özkan H., (2002), Muğla İl Merkezindeki Memurların Boş Zaman Değerlendirme Eğilimlerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, Muğla Üniversites, SBE Dergisi, Bahar, sayı:7.

Yetiş Ü., (2008), Orta Öğretim Öğrencilerinin Boş Zaman Değerlendirme Eğilimleri (Ankara Örneği), Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara.

Zorba E., (1990), ‘‘Endüstride Verimlilik Açısından Spor Tesislerinin Planlanması’’, Amatör Spor Dergisi, Sayı:38, Ankara.

Zorba E., (2007), Türkiye’de Rekreasyona Bakış Açısı ve Gelişimi, Gazi Haber Dergisi, Eylül, s:52-55.

Zülal A., Sağlık İçin Hareket Edin, Bilim ve Teknik Dergisi, Ağustos, 2002, s:72.

2457 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu’nun 47’inci maddesi (http://www.yok.gov.tr/documents/10279/29816/2547+sayılı%20Yükseköğretim+Kanunu/ 18.10.2017).

Rekreasyon tanımı (http://rekreasyon.org/rekreasyon-nedir/ 18.10.2017).

Sandiego park ve rekreasyon alanı (https://www.sandiego.gov/park-and-recreation/centers 21.10.2017).

T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (http://www.kalkinma.gov.tr/Lists/Kalknma%20Planlar/Attachments/3/plan7.pdf, 23.10.2017).

T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Altıncı Beş Yıllık Kalkınma Planı (http://www.kalkinma.gov.tr/Lists/Kalknma%20Planlar/Attachments/4/plan6.pdf 23.10.2017).

En iyi kampüs merkezleri (https://www.bestcollegereviews.org/features/the-25-most-amazing-campus-student%20recreation-centers/ 24.10.2017).

İstanbul Nurettin Şen Parkı (http://kucukcekmece.istanbul/icerikler/tamamlanan-projeler/nurettin-sen-parki/4249 29.10.2017).

Hollanda’da en büyük bisiklet otoparkı (http://www.hurriyet.com.tr/dunyanin-en-buyuk-bisiklet-otoparki-hollandada-40546198 29.10.2017).

Bisiklet derneği (http://www.bisikletdernegi.com/?_Args=_ProductInfo,78,OdesisMc 29.10.2017).

Hollanda'da bisiklet kullanımı (http://www.bbc.com/turkce/haberler/2015/05/150520_bisiklet_hollanda 29.10.2017).

Edirne hakkında bilgi (http://www.edirne.bel.tr/s/genel-bilgi-8.html 29.10.2017).

Edirne engelsiz yaşam merkezi (http://www.edirne.bel.tr/engelsiz-yasam-merkezi-3-aralik-ta-aciliyor/10469/ 29.10.2017).

Edirne bisiklet yolları (http://palyeproje.com.tr/bisiklet-yollari.html 29.10.20017).

Eurovelo bisiklet yolları (http://www.eurovelo.org/routes/ 2.11.2017).

Eurovelo 13. Rotası Demir Perde yolu (http://www.eurovelo13.com/ 2.11.2017).

Konya park http://konya.com.tr/portfolio-item/karaslan-hadimi-parki/ 3.11.2017).

Rekreasyonun sınıflandırılması (https://www.rekreasyonist.com/rekreasyonun-siniflandirilmasi/ 12.11.2017).

Vali konağı yanında bulunan basketbol sahası (https://twitter.com/recepgurkan 18.11.2017).

Edirne'de ormanlık alanlar (http://www.trakyanet.com/mesire-yerleri/piknik-alanlari.html?icerik=edirne-kent-ormani 27.11.2017).

Türkiye İstatistik Kurumu (www.tuik.gov.tr, 01.02.2018).

EKLER

T.C
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER ARAŞTIRMALARI ETİK KURULU

Oturum Sayısı: 2016/04

KARAR NO:2016.04.03 **Karar Tarihi: 07.06.2016**

Üniversitemiz, Sosyal Bilimler Enstitüsünde Rekreasyon Yönetimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi olan Onur ALAN'ın, yürütücülüğünü Trakya Üniversitesi Kırkpınar Beden Eğitimi Öğretim Üyesi Doç.Dr.İlhan TOKSÖZ'ün yaptığı, "Edirne İl Merkezinin Rekreasyon Faaliyetlerinin İncelenmesi" başlıklı araştırma dosyası incelenmiştir. Araştırmanın; gerçekleştirilmesinde etik bilimsel standartlar açısından sakınca bulunmadığına mevcudun oy birliği ile karar verilmiştir.

Prof.Dr.İbrahim SEZGİN
Başkan
Araştırma ile ilişkisi ☐var ☑yok
Toplantı Katılım ☑evet ☐hayır

(Görevli:)
Prof.Dr.Ayşe AKYOL
Üye
İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi
Araştırma ile ilişkisi ☐var ☐yok
Toplantı Katılım ☐evet ☐ hayır

Doç.Dr. İbrahim COŞKUN
Üye
Eğitim Fak.Öğr.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi ☐var ☒yok
Toplantı Katılım ☒evet ☐ hayır

Doç.Dr. Deniz BAYAV
Üye
Güzel Sanatlar Fak. Öğretim Üyesi
Araştırma ile ilişkisi ☐var ☑yok
Toplantı Katılım ☑evet ☐ hayır

Doç.Ahmet Hamdi ZAFER
Üye
Devlet Konservatuvarı Öğr.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi ☐var ☒yok
Toplantı Katılım ☒evet ☐ hayır

Yrd.Doç.Dr. Deniz EROĞLU
Üye
İ.İ.B.F. Öğretim Üyesi.
Araştırma ile ilişkisi _□var □yok
Toplantı Katılım □evet □ hayır

Yrd.Doç.Dr. Demirali Yaşar ERGİN
Üye
Eğitim Fak.Öğr.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var □yok
Toplantı Katılım □evet □ hayır

Yrd.Doç.Dr. Ahmet Emre DAĞTAŞOĞLU
Üye
İlahiyat Fak. Öğr. Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var ☒yok
Toplantı Katılım ☒evet □ hayır

Yrd.Doç.Dr. Emre ATILGAN
Üye
Sağlık Bilimler Fak. Öğr.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var ☒yok
Toplantı Katılım ☒evet □ hayır

(Raporlu)
Yrd.Doç.Dr.Bülent AKYAY
Üye
Balkan Araştırma Ens. Öğr.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var □yok
Toplantı Katılım □evet □ hayır

Yrd.Doç.Dr. Timur KAPROL
Üye
Mimarlık Fak. Öğr. Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var ☒yok
Toplantı Katılım ☒evet □ hayır

Yrd.Doç.Dr. Bülent YILDIRIM
Üye
Edebiyat Fak.Öğretim.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var □yok
Toplantı Katılım □evet □hayır

Yrd.Doç.Dr. Levent DOĞAN
Üye
Edebiyat Fak.Öğretim.Üyesi
Araştırma ile ilişkisi _□var ☒yok
Toplantı Katılım ☒ evet □hayır

ANKET

Bu anket, Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rekreasyon Yönetimi Anabilim Dalı öğrencisi Onur ALAN'ın tez araştırmasında kullanılacaktır. Anketin amacı Edirne'de serbest zaman faaliyetlerini ve bireylerin katılım nedenlerini belirlemektir. Araştırma bilimsel bir nitelik taşıdığından derlenen bilgiler gizli tutulacaktır. Sorulara objektif ve samimi cevaplar vereceğinize inanıyorum. Katkılarınızdan dolayı teşekkür ederim.

1. Cinsiyetiniz? ( ) Kadın ( ) Erkek
2. Yaşınız? ( ) 19–24 ( ) 25–29 ( ) 30–34 ( ) 35–39 ( ) 40–44 ( ) 45 ve Üstü
3. Öğrenim Durumunuz? ( )İlköğretim ( )Ortaöğretim ( )Lise ( )Üniversite ( )Y. Lisans ( )Doktora
4. Medeni Haliniz? ( ) Evli ( ) Bekâr
5. Mesleğiniz? ( )Çalışmıyorum ( )İşçi ( )Öğrenci ( ) Memur ( ) Serbest Meslek
6. Aylık Geliriniz? ( )Gelirim yok ( )500-1000 ( )1001-1500 ( )1501–2000 ( ) 2001 ve Üzeri
7.Günümüz Koşullarına Göre Ekonomik Durumunuz Nasıldır?
( ) Zayıf (İhtiyaçlarımı Karşılayamıyorum) ( ) İyi (İhtiyaçlarımı Karşılamakta Güçlük Çekmiyorum)
( ) Orta (Ancak İhtiyaçlarımı Karşılayabiliyorum) ( ) Çok İyi (İstediğim Gibi Para Harcayabiliyorum)
8.Edirne'de Serbest Zamanlarınızı Değerlendirmeye Yönelik Etkinlikler Var mı?
( ) Evet ( ) Hayır
9.Edirne'de Yerel Yönetimlerin Serbest Zaman Faaliyetleri ile İlgili Duyurularını Hangi Kanallar Aracılığıyla Takip Ediyorsunuz?
( ) Sosyal Medya (facebook, twitter vb.) ( ) Yerel Tv Kanallarıyla ( ) Afişlerle
( ) Kurumun İnternet Sayfasından ( ) Belediye Anonslarıyla ( ) Diğer……..
10.Edirne'de Günlük Yapmak Zorunda Olduğunuz Gerekli Aktiviteler Dışında (Uyku, Beslenme, Temizlik, İşe Gidiş - Geliş vb.) Ortalama Günde Kaç Saat Serbest Zamanınız Kalıyor?
( ) Hiç kalmıyor ( ) 1 Saatten az ( ) 1-2 Saat ( ) 3-4 Saat ( ) 4-5 Saat ( ) 6 saatten fazla
11.Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerine Hangi Sıklıkta Katılabiliyorsunuz? (<u>haftada</u>)
( ) Katılmıyorum ( ) 1 Gün ( ) 2 Gün ( ) 3 Gün ( ) 4 Gün ( ) 5 Gün ( ) 6 Gün ( ) 7 Gün
12.Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerine Günün Hangi Zamanlarında Katılmaktasınız?
( ) Katılmıyorum ( ) Sabah ( ) Öğle ( ) Akşam ( ) Diğer……..
13.Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerine Haftanın Hangi Zamanlarında Katılmaktasınız?
( ) Katılmıyorum ( ) Hafta içi ( ) Hafta sonu ( ) Hafta içi ve Hafta sonu
14.Edirne'de Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik Etkinliklere Kimlerle Katılmayı İstersiniz?
( ) Katılmıyorum ( ) Yalnız ( ) Arkadaşlarımla ( ) Eşimle ( ) Eşim ve Çocuklarımla
15.Edirne'de Serbest zaman faaliyetlerine nerelerde katılıyorsunuz?
( ) Katılmıyorum ( ) Evde ( ) Acık Alanlarda ( ) Spor Tesislerinde ( ) Diğer…
16.Çevrenizdeki Serbest Zaman Etkinliklerden Hangisine Katılmaktasınız?
(*<u>birkaç tane işaretleyebilirsiniz</u>*)
( ) Katılmıyorum ( ) Spor Müsabakası İzlemeye gitmek
( ) Gazete-Dergi-Kitap Okumak ( ) Arkadaş Ziyaretlerine Gitmek
( ) Ailem İle Birlikte Olmak ( ) Pikniğe Gitmek
( ) Herhangi Bir Spor Yapmak ( ) Bahçe İşleri İle Uğraşmak
( ) Sinema–Tiyatro izlemek ( ) Müzik ile Uğraşmak
( ) Kahvehaneye Gitmek ( ) İnternete Girmek
( ) Kafede Zaman Geçirmek ( ) Diğer……

17.Serbest Zaman Faaliyeti Yapma İsteğiniz Sizce Aşağıdakilerden Hangisi?
(*bir tane işaretleyebilirsiniz*)

( ) Sağlığımı Olumlu Yönde Etkilemek İçin ( ) Arkadaşlarımla Beraber Olma İsteği
( ) İlgi Alanım Olması, Bana Hitap Etmesi ( ) Çevremdekilerden Etkilenme Yoluyla
( ) Rahatlatıp, iş Verimimi Arttırmasından Dolayı ( ) Monotonluktan Kurtulma İsteği
( ) Sıkıntıdan Kurtulmak ve Stres Atmak İçin ( ) Yorum yok

18. Serbest Zaman Etkinlikleri İçin Şartlar Yeterince Uygun mu?
( ) Eğitimli personelin yeterli olmadığını düşünüyorum
( ) Etkinliklerin önemi tam olarak anlatılmadığını düşünüyorum
( ) Programların kişilerin özelliklerine uygun olarak yapılmadığını düşünüyorum

19.Sizce serbest zaman faaliyetlerine katılmanın kazandırdıkları nelerdir?
(*bir tane işaretleyebilirsiniz*)

( ) Zamanı Daha Verimli Kullanmayı Sağlıyor ( ) Kötü Alışkanlıklar Edinmeyi Engelliyor
( ) Stres ve Monotonluktan Kurtarıyor ( ) İyi Vakit Geçirmeyi Sağlıyor
( ) Çevre Edinmeyi Sağlıyor ( ) Rahatlatıyor Mutlu Ediyor
( ) Sağlığımı Olumlu Yönde Etkiliyor ( ) Meşgul Ediyor Ruhen ve Bedenen Canlılık Kazandırıyor
( ) Dinlenmeyi Sağlıyor ( ) Topluma Daha Kolay Uyum Sağlamaya Yardımcı Oluyor

20.Sizce Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerinin Yeterince Yapılamamasının Nedenleri Nelerdir?

( ) Araç- gereç ve malzemeler yetersizliği ( ) Etkinlikler ile ilgili bilgilendirme yetersizliği
( ) İsteklerimizle ilgilenen yeterince ilgili yok ( ) İstediğim etkinlikler yok
( ) Programlar bana uymuyor ( ) Tesis yeterli değil

21.Edirne'de Serbest Zaman Etkinliklerinin Yeteri Kadar Sunulduğuna İnanıyor musunuz?
( ) Evet ( ) Hayır ( ) Kısmen

22.Edirne'de Sunulan İmkânlar, Serbest Zaman faaliyetleri için yeterli mi?
( ) Evet ( ) Hayır ( ) Kısmen

23.Edirne'de Serbest Zamanları Değerlendirmeye Yönelik İlgili Birim ve Personel var mı?
( ) Evet ( ) Hayır

24.Serbest Zaman Hizmetleri / Olanakları ile ilgili memnuniyet durumunuz nedir?
Yerel yönetimlere ait serbest zaman alanlarından memnunum ( ) Evet ( ) Hayır ( ) Kısmen
Özel sektörlere ait serbest zaman alanlarından memnunum ( ) Evet ( ) Hayır ( ) Kısmen

25.Edirne'de Serbest Zaman etkinliklerinin sevk ve idaresinde sizce yetersiz olan sebepler nelerdir?

( ) Teknik hizmetler ( ) Serbest zaman alanları ( ) Tesisler ( ) Güvenlik
( ) İlgili uzmanlar ( ) Ulaşım sorunu ( ) Maddiyat ( ) Sağlık (İlk yardım vb.)

26.Edirne'de Serbest zamanı en iyi şekilde değerlendirilmek için beklentileriniz nelerdir?
( ) Belediyelerde uygun birim oluşturulmalı
( ) Serbest zamanı değerlendirmeye yönelik alanlar yapılmalı
( ) Sanatsal ve kültürel içerikli etkinliklere önem verilmeli
( ) Olanaklardan her kesimin yararlanılması sağlanmalı
( ) Diğer kamu kuruluşlarına kullanma imkânları sunulmalı

TEŞEKKÜRLER…